

שימוע – טיוטת הצעת חוק עקרונות האסדרה של אספקת תכנים אודיו-ויזואליים לציבור,

התשפ"ב-2022

פרק א': מטרה ופרשנות

מטרה 1. מטרתו של חוק זה להסדיר את אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור בישראל, לקדם השקעה ביצירה ישראלית איכותית, לשמור על מגוון ופלורליזם באספקת תכנים אודיו-ויזואליים ובפרט תכני חדשות, ולעודד את התחרות בתחום.

הגדרות 2. בחוק זה -

"אזורי ישראל" – מי שמתקיימים בו כל אלו –

(א) אזורי לפי חוק האזרחות, התשי"ב-1952, או תושב קבע לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ;

(ב) מרכז חייו הוא בישראל.

"אמצעי שליטה" – כל אחד מאלה :

(א) זכות ההצבעה באסיפה כללית של חברה או בגוף מקביל לה של תאגיד אחר ;

(ב) הזכות למנות דירקטור או מנהל כללי ;

(ג) הזכות להשתתף ברווחי התאגיד ;

(ד) הזכות לחלק ביתרת נכסי התאגיד לאחר סילוק חובותיו, בעת פירוקו.

"אספקה בישראל", לעניין תכנים אודיו-ויזואליים – אחד מאלה :

(א) אספקת תכנים למנויים בישראל ;

(ב) אספקת תכנים הכוללים תוכן שיווקי המיועד לציבור בישראל.

"אתר אינטרנט" – אתר אינטרנט שיש לציבור או לחלק ממנו אפשרות כניסה או גישה אליו, אף אם הכניסה או הגישה אליו דורשות שימוש בקוד או בסיסמה, בין בתשלום ובין בלא תשלום, למעט אתר אינטרנט שעיקר פעילותו הפצה של תכני משתמשים ;

"אתר אינטרנט חדשותי" – אתר אינטרנט או יישומון שאחת ממטרותיו העיקריות הפצה של ידיעות בנושא חדשות או ענייני היום ;

"בעל עניין", בתאגיד – מי שמחזיק בחמישה אחוזים או יותר מסוג מסוים של אמצעי שליטה בתאגיד ;

"בעל היקף פעילות בינוני" – מי שסך ההכנסה השנתית האחרונה שלו או של תאגיד בעל זיקה אליו, לרבות שלהם יחד, מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל, הוא 300 מיליון שקלים חדשים ומעלה, ולא יותר מ-600 מיליון שקלים חדשים, בין בכסף ובין בשווה כסף ;

"בעל היקף פעילות גדול" – מי שסך ההכנסה השנתית האחרונה שלו או של תאגיד בעל זיקה אליו, לרבות שלהם יחד, מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל הוא 600 מיליון שקלים חדשים ומעלה, בין בכסף ובין בשווה כסף ;

"בעל רישיון לאספקת חדשות" – מי שקיבל רישיון לאספקת חדשות לפי פרק ד' ;

"בעל תשתית חיונית" – גורם הפועל בתחום תשתית חיונית כהגדרתו בחוק הריכוזיות ;

"גוף חייב" – ספק תכנים רשום, ערוץ ישראלי רשום וספק תכנים בינלאומי שחלה עליו חובה להשקיע בהפקות מקומיות בהתאם לפרק ו' ;

"גורם מורשה" – ספק תכנים רשום, ערוץ ישראלי רשום ובעל רישיון לאספקת חדשות ;

"דו"ח כספי" – אחד מאלה -

(א) דו"ח כספי שנתי ;

(ב) מסמך אחר שהתיר יושב ראש המועצה לעניין זה.

"הוועדה לצמצום הריכוזיות" – כהגדרתה בחוק הריכוזיות ;

"החזקה", לענין אמצעי שליטה בתאגיד – במישרין או בעקיפין, בין לבד ובין יחד עם אחרים, לרבות באמצעות אחר ובכלל זה נאמן או שלוח, או באמצעות זכות המוקנית לפי הסכם, לרבות ברירה להחזקה שאינה נובעת מניירות ערך המירים, או בכל דרך אחרת ;

"הכנסה שנתית אחרונה" – סך ההכנסה מאספקה בישראל בשנת הכספים האחרונה שלגביה נדרש להגיש דו"ח כספי או למסור מידע לפי חוק זה ;

"הפקה מקומית" – תוכן אודיו-ויזואלי שמתקיימים בו שני התנאים הבאים :

(א) רוב יוצריו, רוב מבצעיו, רוב הצוות הטכני-הנדסי שנטל חלק בהפקתו ורוב צוות ההפקה, הם תושבי ישראל המתגוררים בה דרך קבע ;

(ב) עיקר התוכן הופק בעברית, בערבית, ברוסית, באמהרית או בשפה אחרת שאישר יושב ראש המועצה מראש.

"הפקה מקומית חיצונית" – הפקה מקומית שאינה אחת מאלה :

(א) הפקה עצמית ;

(ב) הפקה שהפיק מוסד ממשלתי ;

(ג) הפקה שהפיק תאגיד השידור הישראלי או ערוץ הכנסת ;

(ד) הפקה שהפיק תאגיד בעל זיקה לגוף כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

"השפעה ניכרת" – היכולת להשפיע על פעילותו של תאגיד השפעה של ממש, בין לבד ובין יחד עם אחרים או באמצעותם, במישרין או בעקיפין, הנובעת מכוח החזקת אמצעי שליטה בו או בתאגיד אחר, לרבות יכולת הנובעת מתקנון התאגיד, מכוח חוזה בכתב, בעל פה או באופן אחר, או יכולת הנובעת מכל מקור אחר, ולמעט יכולת הנובעת רק ממילוי תפקיד של נושא משרה בתאגיד ; בלי לגרוע מכלליות האמור, יראו אדם כבעל השפעה ניכרת בתאגיד אם הוא מחזיק 25% או יותר מאמצעי שליטה כלשהו בתאגיד ;

"הוועדה לאיתור מועמדים" – הועדה לאיתור מועמדים לכהונה כחברי מועצה שנתמנתה לפי הוראות פרק ב', סימן ב' ;

"ועדת הכלכלה" – ועדת הכלכלה של הכנסת ;

"זכות לאספקה בישראל" – זכות לביצוע פעולות בתכנים אודיו-ויזואליים בהתאם לרישיון שניתן מכוח חוק זכות יוצרים, לרבות רישיון משנה, ולמעט רישיון שנרכש בהתאם להוראות פרק ה', סימן א' ;

"זיכיון לשידורי רדיו" – כהגדרתו בחוק הרדיו ;

"חברת חדשות" – חברת חדשות שהוקמה בידי בעל רישיון לאספקת חדשות בהתאם להוראות פרק ד' ;

"חדשות" – אחד מאלה, ובלבד שהוא מיועד בעיקרו לציבור בישראל -

(א) תוכן אודיו-ויזואלי של מהדורת חדשות יומית או שבועית
המסופקת בזמן אמת;

(ב) כל תוכן אודיו-ויזואלי אחר שעניינו העיקרי בחדשות היום שקבע
יושב ראש המועצה ושפורסם באתר האינטרנט של הרשות.

"חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט-1999;

"חוק החברות הממשלתיות" – חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975;

"חוק המינויים" – חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1997;

"חוק הפצת שידורים" – חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור
ספרתיות, התשע"ב-2012;

"חוק הרדיו" – חוק הרדיו, התש"ן-1990;

"חוק הריכוזיות" – חוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד-
2013;

"חוק השידור הציבורי" – חוק השידור הציבורי הישראלי, התשע"ד-2014;

"חוק התחרות הכלכלית" – חוק התחרות הכלכלית, התשמ"ח-1988;

"חוק התקשורת" – חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982;

"חוק זכות יוצרים" – חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007;

"חוק חופש המידע" – חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998;

"חוק כתוביות ושפת סימנים" – חוק שידורי טלוויזיה (כתוביות ושפת
סימנים), התשס"ה-2005;

"חוק סיווג וסימון" – חוק סיווג, סימון ואיסור שידורים מזיקים, התשס"א-
2001;

"חוק ערוץ הכנסת" – חוק שידורי ערוץ הכנסת, התשס"ד-2003;

"חוק פסיקת ריבית והצמדה" – חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961;

"חקיקת התכנים המסחריים" – חוק זה, חוק הרדיו, חוק ערוץ הכנסת, חוק
סיווג וסימון וחוק הכתוביות ושפת סימנים;

"יושב ראש המועצה" – יושב ראש המועצה ומנהל הרשות שמונה לפי פרק ב' ;

"מאסדר" – כהגדרתו בחוק הריכוזיות ;

"המועד הקובע" – מועד פרסומו ברשומות של חוק זה ;

"המועצה" – המועצה לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים שמונתה לפי פרק ב' ;

"מורשה לשידורי רדיו" – מורשה לשידורים כהגדרתו בחוק הרדיו ;

"מנוי" – מי שהתקשר עם ספק תכנים לשם קבלת התכנים האודיו-ויזואליים שאותם הוא מספק, בין בתמורה ובין שלא בתמורה ;

"מפלגה" – כמשמעותה בחוק המפלגות, התשנ"ב-1992 ;

"מפעל ספורט" – תחרות ספורט או משחק ספורט או סדרת תחרויות ספורט או משחקי ספורט ;

"נושא משרה" – כהגדרתו בחוק החברות ;

"סוגה עילית" – הפקה מקומית שהיא אחת מאלה :

(א) תכנית תעודה ;

(ב) תכנית דרמה.

"ספק אחוד" – מי שמתקיימים בו שני אלה :

(א) הוא, או תאגיד בעל זיקה אליו, מחזיק ברישיון לאספקת חדשות ;

(ב) הוא, או תאגיד בעל זיקה אליו, הוא ספק תכנים ישראלי שהכנסתו השנתית האחרונה מהתקשרות עם מנויים בישראל עולה על 50 מיליון שקלים חדשים.

"ספק תכנים" – מי שמספק תכנים אודיו-ויזואליים למנויים, בין בתשלום ובין שלא בתשלום, במגוון סוגות, באמצעות ממשק בשליטתו, למעט -

(א) גוף שפעילותו העיקרית הפצה של תכני משתמשים ;

(ב) גוף שאינו פועל למטרות רווח.

"ספק תכנים בינלאומי" – ספק תכנים שאינו ספק תכנים ישראלי ;

"ספק תכנים ישראלי" – ספק תכנים אשר המקור של לפחות 50% מסך ההכנסה השנתית האחרונה שלו מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים היא מאספקה בישראל.

"ספק תכנים רשום" – ספק תכנים שנרשם במרשם בהתאם לסעיף 28;

"עיסוק בפעילות פוליטית" – מי שבמילוי תפקידו, מעצם טיבו או בפועל, מצוי בקשר ישיר ומהותי עם גופים מפלגתיים או פוליטיים; לעניין הגדרה זו, לא יראו השתתפות בהפגנה או בכינוס בעל אופי פוליטי, או הבעת עמדה פומבית בעניינים פוליטיים, כשלעצמן, כעיסוק בפעילות פוליטית;

"עיתון" – עיתון יומי המופץ במרבית רחבי המדינה, ובכלל כך עותק דיגיטלי של עיתון כאמור, וכן כל אדם שהוא המוציא לאור של עיתון כאמור;

"ערוץ הכנסת" – כהגדרתו בסעיף 2 לחוק ערוץ הכנסת;

"ערוץ" – תכנים אודיו-ויזואליים המסופקים באופן רציף בהתאם למועדים שקבע מפיק הערוץ;

"ערוץ ישראלי" – ערוץ המיועד בעיקר עבור הציבור בישראל או חלק ממנו;

"ערוץ ישראלי רשום" – ערוץ ישראלי שנרשם במרשם בהתאם לסעיף 29;

"הרשות" – הרשות לאסדרת תכנים אודיו-ויזואליים שהוקמה לפי פרק ב';

"שליטה" – היכולת לכוון פעילותו של תאגיד, בין לבד ובין יחד עם אחרים או באמצעותם, בין במישרין ובין בעקיפין, הנובעת מכוח החזקת אמצעי שליטה בו או בתאגיד אחר, לרבות יכולת הנובעת מתקנון התאגיד, מכוח חוזה בכתב, בעל פה או באופן אחר, או יכולת הנובעת מכל מקור אחר, ולמעט יכולת הנובעת רק ממילוי תפקיד של נושא משרה בתאגיד;

"תאגיד בעל זיקה" לגורם מסוים – כל אחד מאלה:

(א) תאגיד בעל השפעה ניכרת בגורם;

(ב) תאגיד שהגורם הוא בעל השפעה ניכרת בו;

(ג) תאגיד שבעל השפעה ניכרת בו הוא גם בעל השפעה ניכרת בגורם;

(ד) תאגיד שהשקעותיו בגורם הן בשיעור של 25% או יותר מההון העצמי של הגורם, בין במניות ובין בדרך אחרת, למעט הלוואה הניתנת בדרך העסקים הרגילה;

(ה) תאגיד שהשקעות הגורם בו הן בשיעור של 25% או יותר מההון העצמי של התאגיד, בין במניות ובין בדרך אחרת, למעט הלוואה הניתנת בדרך העסקים הרגילה.

"תאגיד השידור הישראלי" – כהגדרתו בחוק השידור הציבורי;

"תוכן שיווקי" – מסר פרסומי שנועד לקדם אדם, מוצר, שירות או אינטרס ציבורי, לרבות ציון השתתפותו של גורם חוץ במימון התכנית, ובכלל זה מסר פרסומי סמוי או מסר פרסומי אגבי;

"תכני ספורט" – תכנים אודיו-ויזואליים של מפעל ספורט;

"תכנים אודיו-ויזואליים" – תכנים המשלבים קול ותמונות חזותיות, בין שהתכנים ניתנים לצפייה בזמן אמיתי, בו זמנית, על ידי הציבור, ובין שהתכנים ניתנים לצפייה במועד ובמקום לפי בחירת הצופה;

"תכנית דרמה" – תוכן אודיו-ויזואלי המגולל סיפור עלילה בעל אופי קומי, דרמטי, מלודרמטי, טרגי או כיוצא בזה;

"תכנית תעודה" – תוכן אודיו-ויזואלי העוסק בתיעוד של תופעות אנושיות, חברתיות, תרבותיות או פוליטיות, או בתיעוד תופעות או תגליות בטבע או במדע, והיא אינה תכנית בענייני היום;

"השר" – שר התקשורת.

פרק ב': הרשות והמועצה לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים

סימן א': הקמת הרשות והמועצה

3. (א) מוקמת בזה הרשות לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים.
הקמת הרשות, תפקידה וסמכויותיה

(ב) הרשות תהיה עצמאית בהפעלת סמכויותיה לשם מילוי תפקידה, בהתאם להוראות חוק זה, ולפי כל דין.

(ג) לשם ביצוע תפקידה תפעל הרשות בהתאם לסמכויות הנתונות לה בחוק זה ובכל דין אחר.

(ד) במילוי תפקידה ובהפעלת סמכויותיה, תפעל הרשות בהתאם למדיניות ולקווי הפעולה שהתוותה המועצה לפי סעיף 17.

(ה) הרשות תפרסם באתר האינטרנט של הרשות ובכל דרך אחרת שתימצא לנכון –

- (1) עד חודש יולי בכל שנה - דין וחשבון שנתי המסכם את פעילות הרשות ופעילות המועצה בשנה הקודמת ;
- (2) החלטות המועצה, בהתאם להוראות חוק חופש המידע.

מינוי המועצה 4. (א) השר ימנה לרשות מועצה בת 11 חברים והם :

- (1) יושב ראש המועצה שיהיה עובד מדינה ויחולו עליו הוראות חוק המינויים, למעט חובת המכרז לפי סעיף 19 לחוק האמור ;
- (2) ארבעה נציגי הממשלה שהם עובדי מדינה ; אחד שימונה לפי בחירת השר, אחד שימונה לפי המלצת שר האוצר, אחד שימונה לפי המלצת שר התרבות והספורט ועובד רשות התחרות שימונה לפי המלצת הממונה על התחרות כמשמעו בחוק התחרות הכלכלית ;
- (3) שלושה נציגי ציבור בעלי ניסיון משמעותי באחד או יותר מהתחומים הבאים :

(א) יצירה, עריכה או אספקה של תכנים אודיו-ויזואליים ;

(ב) חדשות, לרבות אספקת תכנים אודיו-ויזואליים בנושא חדשות, עיתונות כתובה ואתרי אינטרנט חדשותיים ;

(ג) שידורי רדיו.

- (4) שלושה נציגי ציבור בעלי ניסיון משמעותי באחד או יותר מהתחומים הבאים :

(א) אסדרה (רגולציה) ;

(ב) כלכלה ודיני תחרות ;

(ג) ניהול גופים בעלי היקף עסקים משמעותי.

(ב) מינוי נציגי הציבור ויושב ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) ייעשה לפי המלצת הוועדה לאיתור מועמדים כאמור בסעיפים 15 ו-16.

(ג) מינוי יושב ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), טעון את אישור הממשלה.

(ד) חברי המועצה ימונו באישור הוועדה לבדיקת מינויים כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות.

(ה) הודעה על מינוי המועצה והרכבה, לרבות כל שינוי, תפורסם ברשומות, ובאתר האינטרנט של הרשות.

סייגים למינוי 5. לא ימונה לחבר המועצה -

(א) מי שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה, או שהוגש נגדו כתב אישום או קובלנה בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו ;

(ב) מי שאינו אזרח ישראלי ;

(ג) מי שהוא שר, סגן שר, חבר הכנסת, ראש רשות מקומית או סגנו, או חבר בהנהלה פעילה של מפלגה או בגוף בוחר כהגדרתו בחוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959, וכל אדם אחר שיש לו זיקה אישית או עסקית לשר משרי הממשלה או מי שבשלוש השנים שקדמו להצגת המועמדות עסק בפעילות פוליטית ;

(ד) מי שהוא חבר הוועדה לאיתור מועמדים ;

(ה) מי שהוא עובד של גורם מורשה או של ספק תכנים או בעל עניין בתאגיד שהוא גורם מורשה או ספק תכנים ולעניין חבר המועצה שאינו יושב ראש המועצה - גם מי שהוא עובד הרשות ;

(ו) מי שהוא עובד של מורשה לשידורי רדיו או בעל עניין בתאגיד שהוא מורשה לשידורי רדיו ;

(ז) מי שקשור, במישרין או בעקיפין, בעצמו או על ידי קרובו, סוכנו, שותפו, או תאגיד שאחד מהאמורים הוא בעל עניין או מנהל בו, בחוזה או בעסקה מהותיים עם הרשות, גורם מורשה, ספק תכנים או מורשה לשידורי רדיו ;

(ח) מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר המועצה לבין עניין אישי שלו או תפקיד אחר שלו; בפסקה זו, "עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו, או עניין של גוף שחבר המועצה או קרובו מנהלים או עובדים אחראים בו, או עניין של גוף שיש להם בו חלק בהון המניות, בזכות לקבל רווחים, בזכות למנות מנהל או בזכות הצבעה; לעניין הגדרה זו, "קרוב" – לרבות סוכן או שותף.

תקופת כהונה 6. (א) תקופת כהונתו של חבר המועצה, למעט יושב ראש המועצה, שמונה לפי סעיף 4 תהיה ארבע שנים, ורשאי השר למנות את חבר המועצה לתקופת כהונה נוספת של שנתיים.

(ב) תקופת כהונתו של יושב ראש המועצה תהיה חמש שנים, ולא ניתן להאריך את תקופת כהונתו או למנותו לתקופה נוספת.

הפסקת כהונה לפני 7. (א) חבר המועצה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, בהתקיים אחד תום תקופת הכהונה מאלה:

(1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;

(2) לגבי חבר המועצה שהוא נציג הממשלה – הוא חדל להיות עובד המדינה, ואם הוא נציג ציבור – הוא נתמנה לעובד המדינה.

(ב) התקיימה אחת הנסיבות כמפורט להלן לגבי חבר המועצה, יעבירו השר מכהונתו, לפני תום תקופת הכהונה ובסמוך למועד בו נודע לו על התקיימות הנסיבה, בהודעה בכתב:

(1) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה, או הוגש נגדו כתב אישום או קובלנה בעבירה כאמור;

(2) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;

(3) חדל להתקיים בו תנאי מהתנאים הדרושים למינויו או התקיימו נסיבות אחרות הפוסלות אותו לפי חוק זה מלכהן כחבר המועצה.

(ג) השר, בהתייעצות עם יושב ראש המועצה, רשאי להעביר את חבר המועצה מכהונתו לפני תום תקופת הכהונה אם חבר המועצה נעדר בלא סיבה מוצדקת משלוש ישיבות רצופות של המועצה, או מיותר ממחצית הישיבות שקיימה במהלך שנה אחת.

(ד) השר לא יפסיק כהונתו של חבר המועצה לפי סעיפים קטנים (ב)-(ג) אלא לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו לעניין זה.

(ה) הפסיק חבר המועצה לכהן לפי הוראות סעיף זה, יפעל השר, בהתאם להוראות סעיפים 4 ו-5 למינוי אחר במקומו, בהקדם האפשרי.

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהסמכות להפסיק או להשעות את כהונתו של יושב ראש המועצה בשל נסיבות אחרות, לפי הוראות חוק שירות המדינה (מינויים), או לפי חוק שירות המדינה (המשמעת), התשכ"ג-1963.

(ז) השר רשאי להעביר את יושב ראש המועצה מכהונתו בהתאם להוראות סעיפים קטנים (ב) או (ו), באישור הממשלה בלבד.

תוקף פעולות 8. קיום המועצה, סמכויותיה ותוקף החלטותיה לא ייפגעו בשל הפסקת כהונתו של חבר מחברי המועצה, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שמכהנים בה רוב חבריה, ומתוכם לכל הפחות שניים שהם נציגי ציבור.

סדרי עבודת המועצה 9. (א) המניין החוקי בישיבות המועצה הוא רוב חבריה, ומתוכם לפחות שני נציגי ציבור ויושב ראש המועצה.

(ב) החלטות המועצה יתקבלו ברוב דעות החברים המשתתפים והמצביעים בישיבה; היו הדעות שקולות, תכריע דעתו של יושב ראש המועצה.

(ג) המועצה תקבע את דרכי עבודתה וסדרי דיוניה ככל שלא נקבעו לפי חוק זה; דרכי עבודת המועצה וסדרי דיוניה יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות.

גמול והחזר הוצאות 10. חבר המועצה שאינו עובד המדינה, עובד גוף מתוקצב או עובד גוף נתמך, יהיה זכאי לתשלום מאת הרשות בעד השתתפות בישיבות המועצה, בהתאם לכללים שיקבע שר האוצר, בהתייעצות עם השר; בסעיף זה, "עובד המדינה", "עובד גוף מתוקצב" ו"עובד גוף נתמך" – כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985.

החלת דינים 11. חברי המועצה שאינם עובדי המדינה, דינם, בפעולתם כחברי המועצה, כדין עובדי המדינה, לעניין חיקוקים אלה ולעניין פעולותיהם במועצה:

(א) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-1979;

(ב) חוק העונשין, התשל"ז-1977 – ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;

(ג) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969;

(ד) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים),
התשי"ט-1959 – ההוראות הנוגעות לכלל עובדי המדינה ;

(ה) פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 – ההוראות הנוגעות
לתעודת עובד הציבור ;

(ו) חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

ניגוד עניינים 12. (א) בסעיף זה -

"בן משפחה" - בן זוג, הורה, הורה הורה, בן או בת ובני זוגם, אח או אחות
וילדיהם, גיס, גיסה, דוד או דודה וילדיהם, חותן, חותנת, חם, חמות,
נכד או נכדה, לרבות קרוב כאמור שהוא שלוב [חורג] ;

"בעל עניין" - כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 ;

"טיפול" - לרבות קבלת החלטה, העלאת נושא לדיון, נוכחות בדיון, השתתפות
בדיון או בהצבעה, או עיסוק בנושא מחוץ לדיון ;

"ניגוד עניינים", של חבר המועצה – ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו במועצה
לבין עניין אישי או תפקיד אחר, שלו או של קרובו ;

"קרוב", של חבר המועצה – כל אחד מאלה :

(1) בן משפחה של חבר המועצה ;

(2) אדם שלחבר המועצה יש עניין במצבו הכלכלי ;

(3) תאגיד שחבר המועצה, בן משפחתו או אדם כאמור בפסקה (2)
הם בעלי עניין בו ;

(4) גוף שחבר המועצה, בן משפחתו או אדם כאמור בפסקה (2) הם
מנהלים או עובדים אחראים בו.

(ב) לא ימונה לחבר המועצה ולא יכהן כחבר כאמור מי שבשל כהונתו
יימצא, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים אשר ימנע ממנו למלא את עיקר
תפקידו במועצה.

(ג) חבר המועצה לא יטפל במסגרת תפקידו בנושא שהטיפול בו יגרום לו
להימצא במצב של ניגוד עניינים.

(ד) נודע לחבר המועצה כי הוא עלול להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג), יודיע על כך בהקדם האפשרי ליושב ראש המועצה; היה חבר המועצה האמור יושב הראש – יודיע על כך לשר.

13. פיזור המועצה (א) ראה השר כי המועצה אינה ממלאת את תפקידיה לפי חוק זה או לפי כל דין אחר, לאורך זמן ובאופן העלול לגרום לפגיעה ממשית בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים או בתחום שידורי הרדיו, ובכלל זה כי לא קיימה ישיבות בתדירות סבירה בלא סיבה מוצדקת, יתרה במועצה בהודעה מנומקת בכתב שישלח ליושב ראש המועצה, כי אם בתוך זמן שיקבע בהודעה לא תמלא המועצה את תפקידיה, יציע לממשלה לפזר את המועצה.

(ב) ראה השר כי לא מילאה המועצה את תפקידיה כאמור בסעיף קטן (א), בתוך התקופה שקבע השר בהודעתו, רשאית הממשלה לפי הצעת השר שהתקבלה לאחר שנתן ליושב ראש המועצה הזדמנות להשמיע טענותיו, להורות על פיזור המועצה.

(ג) מועצה שפוזרה תמשיך לכהן כמועצה זמנית עד למינויה של המועצה החדשה; מינוי מועצה חדשה ייעשה תוך 120 ימי עבודה ובהתאם להוראות סימן א', אלא אם התקיימו נסיבות חריגות המונעות מינוי מועצה בפרק זמן זה או המצדיקות מינוי במועד מאוחר יותר. מועצה זמנית תימנע ככל האפשר מקבלת החלטות משמעותיות שאינן נדרשות לצורך תיפקודה השוטף והתקין של הרשות.

14. חובת נאמנות חבר המועצה ינהג במילוי תפקידו בהגינות, בנאמנות וללא משוא פנים.

סימן ב': הוועדה לאיתור מועמדים

15. ועדה לאיתור מועמדים (א) השר, באישור הממשלה, ימנה ועדה בת שלושה חברים שתפקידה לאתר מועמדים לכהונה כנציגי ציבור במועצה, וכן מועמדים לכהונה כיושב ראש המועצה, ולהמליץ עליהם לשר.

(ב) חברי הוועדה לאיתור מועמדים יהיו:

(1) נציג ציבור בעל מעמד, מומחיות וניסיון של חמש שנים לפחות בתחום התקשורת, ובכלל כך בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים, שיבחר השר, והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג ציבור בעל מעמד, מומחיות וניסיון של חמש שנים לפחות בתחום התרבות או היצירה של תכנים אודיו-ויזואליים, שימונה לפי המלצת שר התרבות והספורט;

(3) נציג ציבור בעל ניסיון של חמש שנים לפחות בתפקיד ניהולי או בכהונה ציבורית בכירה או בתפקיד בכיר בשירות הציבורי בנושאים כלכליים, מסחריים, ניהוליים או משפטיים שימונה לפי המלצת שר המשפטים.

(ג) חבר הוועדה לאיתור מועמדים ימונה באישור הוועדה לבדיקת מינויים כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות.

(ד) לא ימונה לוועדה לאיתור מועמדים ולא יכהן בה -

(1) מי שהוא שר, סגן שר, חבר הכנסת, ראש רשות מקומית או סגנו, או חבר בהנהלה פעילה של מפלגה או בגוף בוחר כהגדרתו בחוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959, וכל אדם אחר שיש לו זיקה אישית או עסקית לשר משרי הממשלה או מי שבשלוש השנים שקדמו להצגת המועמדות עסק בפעילות פוליטית;

(2) מי שהורשע בעבירה שמפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר הוועדה לאיתור מועמדים, או מי שהוגש נגדו כתב אישום בשל עבירה כאמור, וטרם ניתן פסק דין סופי;

(3) מי שעלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר הוועדה לבין עניין אישי שלו או תפקיד אחר שלו; בפסקה זו, "עניין אישי" – כהגדרתו בסעיף 5(ח);

(4) מי שהוא עובד של גורם מורשה, ספק תכנים, או בעל עניין בתאגיד שהוא גורם מורשה או ספק תכנים;

(5) מי שהוא עובד של מורשה לשידורי רדיו או בעל עניין בתאגיד שהוא מורשה לשידורי רדיו;

(6) מי שקשור, במישרין או בעקיפין, בעצמו או על ידי קרובו, סוכנו, שותפו, או תאגיד שאחד מהאמורים הוא בעל עניין או מנהל בו, בחוזה או בעסקה מהותיים עם הרשות או עם גורם מורשה, ספק תכנים או מורשה לשידורי רדיו.

(ה) הוועדה לאיתור מועמדים תפעל על פי הכללים הנהוגים בשירות המדינה לגבי עבודתן של ועדות לאיתור מועמדים, בשינויים המחויבים.

(ו) הוועדה לאיתור מועמדים תהיה גוף מבוקר כמשמעותו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].

(ז) הוועדה לאיתור מועמדים תמונה לתקופת כהונה של ארבע שנים שלאחריה תמונה ועדה חדשה.

(ח) התפטר חבר הוועדה לאיתור מועמדים מתפקידו או חדל מסיבה אחרת להיות חבר הוועדה, ימונה חבר ועדה אחר במקומו בעל אותה כשירות שנדרשה מחבר הוועדה היוצא, בהתאם להוראות פרק זה.

(ט) חבר הוועדה לאיתור מועמדים שנתמנה לפי הוראות סעיף קטן (ח), ימונה ליתרת תקופת כהונתה של הוועדה.

(י) חברי הוועדה לאיתור מועמדים ימונו לתקופת כהונה אחת ולא ניתן לחזור ולמנותם לתקופה נוספת.

(יא) השר רשאי להאריך את תקופת כהונתו של יושב ראש הוועדה לאיתור מועמדים, עד לסיום הליכי מינוי יושב ראש במקומו.

(יב) יושב ראש הוועדה לאיתור מועמדים רשאי להאריך את תקופת כהונתו של חבר הוועדה המנוי בסעיף 15(ב)(2) או (3), עד לסיום הליכי מינויו של חבר ועדה במקומו.

(יג) דינם של חברי הוועדה לאיתור מועמדים כדין עובדי המדינה לעניין חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-1979.

16. דרכי עבודת ועדת האיתור

(א) לשם מינוי נציגי הציבור במועצה תפרסם הוועדה לאיתור מועמדים הודעה לציבור שבה יצוין כי כל אדם שמתקיימים בו תנאי הכשירות הרלוונטיים לפי סימן זה רשאי להציע את מועמדותו לכהן במועצה, והכול לפי הפרטים המפורטים בהודעה, ורשאית הוועדה לאיתור מועמדים לפנות מיוזמתה למועמדים העומדים בתנאי הכשירות האמורים ולהזמין להגיש מועמדות.

(ב) בבחירת נציגי הציבור תבחן הוועדה לאיתור מועמדים את עמידת המועמדים בתנאי הכשירות הנדרשים לפי סימן זה ותמליץ על המועמדים המתאימים ביותר לכהן כחברי המועצה.

(ג) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ב), בבחירת נציגי הציבור למועצה, תפעל הוועדה ככל הניתן כי הרכב המועצה ישקף את מגוון הדעות הרווחות בציבור.

סימן ג': סמכויותיהן ותפקידיהן של הרשות והמועצה

17. תפקידי המועצה ואצילת סמכויות (א) המועצה תקבע את מדיניות הרשות ותתווה את קווי פעולתה, וכן תפעל בהתאם לתפקידיה ולסמכויותיה הקבועים בחוק זה ובכל דין אחר.

(ב) המועצה רשאית לאצול מתפקידיה ומסמכויותיה ליושב ראש המועצה או לוועדת משנה שמונתה לפי סעיף 17, למעט סמכויות אלה:

(1) קביעת מדיניות הרשות והתווית קווי פעולתה;

(2) קביעת כללים;

(3) הענקת רישיונות או זיכיונות לשידורי רדיו, תיקונים וביטולים.

(ג) המועצה תפקח על ביצוע המדיניות שקבעה לפי סעיף קטן (א), על קיום ההוראות הקבועות בחקיקת התכנים המסחריים, בתקנות, בכללים ובהוראות הרישיון או הזיכיון שנקבעו מכוחם, וזאת בכל הנוגע לגורם מורשה, ספק תכנים ובעל זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט הכפוף להוראות חוק זה, וכן מורשה לשידורי רדיו הכפוף להוראות חוק הרדיו.

18. תפקידי יושב ראש המועצה (א) יושב ראש המועצה יכהן גם כמנהל הרשות. המועצה

(ב) יושב ראש המועצה יפעל בהתאם לתפקידים ולסמכויות שנקבעו לו בחוק זה ובכל דין אחר, וכן יהיה ממונה על ביצוע תפקידי המועצה לפי חוק זה וכל דין אחר.

(ג) יושב ראש המועצה יחתום, בשם המועצה על כללים שקבעה, רישיונות והוראות שנתנה והחלטות שקיבלה.

19. ועדות משנה (א) המועצה רשאית, לצורך ביצוע תפקידיה, למנות מבין חבריה ועדות משנה לכל עניין שתראה לנכון ולקבוע את תפקידיהן וסמכויותיהן;

(ב) לא ישמש חבר המועצה יושב ראש של יותר מוועדת משנה אחת;

(ג) ועדת משנה שמונתה תקבע את דרכי עבודתה וסדרי דיוניה ככל שלא נקבעו לפי חוק זה; דרכי עבודת ועדת המשנה וסדרי דיוניה יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות.

עצמאות המועצה 20. בביצוע תפקידי המועצה ובהפעלת סמכויותיה, יפעלו המועצה וחבריה באופן עצמאי והם יונחו על ידי שיקולים מקצועיים בלבד.

סימן ד': עובדי הרשות, תקציבה ועסקאותיה

עובדי הרשות 21. (א) עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה, ויחולו עליהם הוראות חוק המינויים. (ב) עובדי הרשות יפעלו לפי הוראות יושב ראש המועצה ובפיקוחו.

תקציב הרשות 22. מבלי לגרוע מהאמור בפרק ח' לחוק הרדיו, תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב השנתי, בתחום תקציב נפרד, כמשמעותם בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985; הממונה על תחום תקציב זה, לעניין החוק האמור, יהיה יושב ראש המועצה.

עסקאות הרשות 23. לצורך ביצוע תפקידי הרשות והמועצה כאמור בחוק זה, רשאי יושב ראש המועצה, יחד עם חשב הרשות, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

פרק ג': אספקת תכנים אודיו-ויזואליים לציבור

סימן א': ניהול המרשם

מרשם 24. (א) יושב ראש המועצה ינהל מרשם של הגופים החייבים ברישום לפי סימן ב'; המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור ויפורסם באתר האינטרנט של הרשות.

(ב) יושב ראש המועצה רשאי לקבוע בכללים הוראות לעניין אופן ניהול המרשם ולעניין הגשת הבקשה לרישום במרשם, הפרטים שייכללו בה והמסמכים שיצורפו אליה.

(ג) הגיש אדם בקשה לרישום במרשם ירשום אותו יושב ראש המועצה במרשם בתוך עשרה ימי עבודה, ורשאי הוא לדרוש מהמבקש לשם הרישום מידע ומסמכים נוספים.

(ד) מצא יושב ראש המועצה כי מתקיימות נסיבות שבשלהן אין לרשום את המבקש במרשם, כאמור בסעיף 25 יודיע על כך למבקש בתוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), בהודעה מנומקת בכתב, וייתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו בסמוך לאחר מתן ההודעה.

(ה) הזכויות המוקנות למי שרשום במרשם מכוח הרישום אינן ניתנות להעברה, לשעבוד או לעיקול.

תנאי סף לרישום 25. לא יירשם במרשם ספק תכנים שמתקיים בו אחד מאלה :
במרשם

- (א) הוא אינו תאגיד שהתאגד ונרשם בישראל או תאגיד שהתאגד מחוץ לישראל ונרשם כחברת חוץ לפי סעיף 346 לחוק החברות ;
- (ב) הוא תאגיד שאחת ממטרותיו או מפעולותיו העיקריות היא רכישת אמצעי פרסום ;
- (ג) הוא מפלגה או שליח של מפלגה, במישרין או בעקיפין, אשר עלול להשתמש ברישומו במרשם לקידום מטרותיה של המפלגה ;
- (ד) הוא תאגיד בעל זיקה לגורם כאמור בפסקאות (ב) ו-(ג) ;
- (ה) הוא מצוי בהליכי חדלות פרעון כהגדרתם בחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 או בהליכי פשיטת רגל לפי פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980 ;
- (ו) הוא תאגיד שהחליט על פירוקו מרצון או שבית המשפט מינה לו כונס נכסים או ציווה על פירוקו.

אגרת רישום 26. השר רשאי לקבוע בתקנות אגרה בעד הגשת בקשה לרישום במרשם או לחידוש רישום כאמור, וכן דרכים ומועדים לתשלום האגרות, לרבות אופן עדכון סכומיהן בהתאם לשינוי במדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, וכן תשלום על הפרשי הצמדה ריבית ופיגורים והוצאות גבייה על אגרה שלא שולמה במועדה.

ביטול רישום במרשם 27. יושב ראש המועצה רשאי לבטל רישום במרשם או להתלותו עד לקיום תנאים שיורה עליהם או להגביל את מי שרשום במרשם באספקת תכניו האודיו-ויזואליים, לפי הענין, בכל אחד מן המקרים הבאים, ובלבד שניתנה לו הזדמנות להשמיע טענותיו -

- (א) הגוף הרשום ביקש את ביטול רישומו ;
- (ב) הרישום במרשם נעשה על יסוד מידע כוזב, מטעה, חלקי או שגוי ;
- (ג) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לרישום במרשם ;
- (ד) הגוף הרשום הפר הוראה מהותית מההוראות לפי חקיקת התכנים המסחריים ;

(ה) הגוף הרשום הפר הוראה מההוראות לפי חקיקת התכנים המסחריים שאינה הוראה מהותית, ולא תיקן את ההפרה כפי שהורו לו השר או יושב ראש המועצה, לפי העניין;

(ו) שני שליש מחברי המועצה סברו כי טעמים שבטובת הציבור מורים על הצורך לבטל, להגביל או להתלות את הרישום במרשם.

סימן ב': חובת רישום

חובת רישום לספק 28. ספק תכנים ישראלי בעל היקף פעילות בינוני או גדול לא יספק תכנים אודיו-תכנים ויזואליים לציבור בישראל, אלא אם כן הוא רשום במרשם.

חובת רישום לערוץ 29. (א) ערוץ ישראלי המסופק באמצעות ספק תכנים רשום או ספק תכנים ישראלי המספק תוכן שיווקי תוכן שיווקי בינלאומי בעל היקף פעילות בינוני או גדול, לא יכלול בתכניו תוכן שיווקי, שלא באמצעות ספק התכנים, אלא אם כן הוא רשום במרשם.

(ב) לעניין סעיף קטן (א) יראו ערוץ ישראלי כמי שכלל בתכניו תוכן שיווקי, אם קיבל תמורה עבור אספקת התוכן השיווקי כאמור, בכסף או בשווה כסף.

(ג) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על ערוץ ישראלי של ספק תכנים, אם הוא מספק את הערוץ על גבי ספק תכנים אחר.

סימן ג': הוראות מינהל

מתן הוראות מינהל 30. יושב ראש המועצה רשאי לתת לספק תכנים רשום ולערוץ ישראלי רשום הוראות מינהל בעניינים שבסמכותו לקבוע לפי חקיקת התכנים המסחריים, אם מצא כי יש טעמים מיוחדים המצדיקים מתן הוראה פרטנית כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו; נתן יושב ראש המועצה הוראת מינהל כאמור, יפרסם אותה לציבור באתר האינטרנט של הרשות ויצוין זאת במרשם, ובלבד שלא יפרסם פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, ורשאי הוא שלא לפרסם פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

פרק ד': אספקת חדשות

סימן א': רישיון לאספקת חדשות

חובת רישוי לספק 31. (א) לא יספק אדם חדשות בישראל באמצעות ספק תכנים רשום או חדשות באמצעות ספק תכנים בינלאומי בעל היקף פעילות בינוני או גדול, אלא אם כן קיבל רישיון לאספקת חדשות לפי הוראות סימן זה.

(ב) המועצה רשאית לקבוע כי אספקת תוכן אודיו-ויזואלי של חדשות בתפוצה רחבה בישראל אף שלא באמצעות ספק תכנים רשום, ובכלל כך באמצעות אתר אינטרנט או יישומון, טעונה אף היא רישיון לפי פרק זה; המועצה תקבע בכללים כאמור אמות מידה להגדרת תפוצה רחבה כאמור.

(ג) סעיף קטן (א) לא יחול על תאגיד השידור הישראלי.

מתן רישיון לאספקת חדשות 32. (א) המועצה רשאית להעניק רישיון לאספקת חדשות בהתאם להוראות פרק זה, להתנות מתן רישיון בתנאים שיש לקיימם לפני מתן הרישיון או לאחריו, ורשאית היא לדחות בקשה לקבלת רישיון, תוך מתן נימוקים בכתב לדחייה.

(ב) המועצה רשאית לקבוע בכללים תנאים למתן רישיון לאספקת חדשות, בנושאים הבאים:

(1) ההליכים למתן רישיון, ובכלל כך אופן הגשת בקשה והטיפול בה, מידע שעל מבקש רישיון לגלות ומסמכים שעליו להמציא;

(2) אגרה בעד הגשת בקשה לרישיון או לחידושו;

(3) תקופת הרישיון, ובכלל כך אפשרות הארכה לתקופה נוספת, אחת או יותר;

(4) הגבלות בדבר החזקה, העברה או רכישה של אמצעי שליטה במבקש הרישיון, מינוי נושאי משרה וקיום מערכת חשבונאית נפרדת או קיומם של תאגידים נפרדים.

שיקולים למתן רישיון לאספקת חדשות 33. במתן רישיון לאספקת חדשות ובקביעת התנאים בו, תביא המועצה בחשבון, בין השאר, את השיקולים הבאים:

(א) תרומת מתן הרישיון לתחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים בכלל, ותכני החדשות בפרט;

(ב) תרומת מתן הרישיון למגוון החדשותי המסופק לציבור בישראל;

(ג) שיקולים שבטובת הציבור.

חובת התייעצות 34. המועצה לא תעניק רישיון לאספקת חדשות אלא לאחר התייעצות בכתב עם הוועדה לצמצום הריכוזיות הן לעניין מתן הרישיון והן לעניין התניית מתן הרישיון בתנאים, וזאת בכל הנוגע להשפעת מתן הרישיון על הריכוזיות הכלל משקית.

35. מבלי לגרוע מהאמור בסעיפים 33 עד 34, לא יינתן רישיון לאספקת חדשות למי שמתקיים בו אחד מאלה:

- (א) הוא אינו תאגיד הרשום בישראל;
- (ב) מרכז עסקיו אינו בישראל;
- (ג) הוא בעל רישיון לאספקת חדשות;
- (ד) הוא גם עיתון וגם אתר אינטרנט חדשותי;
- (ה) הוא מורשה לשידורי רדיו;
- (ו) הוא תאגיד שאחת ממטרותיו או מפעולותיו העיקריות היא רכישת אמצעי פרסום לרבות זמן שידורי תשדירי פרסומת למחזיקים באמצעי שליטה בו;
- (ז) הוא מפלגה או שליח של מפלגה, במישרין או בעקיפין, אשר עלול להשתמש ברישיון לאספקת חדשות לקידום מטרותיה של המפלגה;
- (ח) הוא תאגיד בעל זיקה לגורם כאמור בפסקאות (ג) עד (ו);
- (ט) הוא תאגיד שהורשע בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה, לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, אין הוא ראוי לקבל רישיון כאמור, ואם הוא תאגיד – מנהלו או אדם שהוא בעל ענין בו, הורשע כאמור;
- (י) הוא מצוי בהליכי חדלות פרעון כהגדרתם בחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 או בהליכי פשיטת רגל לפי פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980;
- (יא) הוא תאגיד שהחליט על פירוקו מרצון או שבית המשפט מינה לו כונס נכסים או ציווה על פירוקו.

קביעת תנאים
ברישיון ושינויים

36. המועצה רשאית לקבוע תנאים ברישיון, לשנות את תנאיו של רישיון, להוסיף עליהם או לגרוע מהם, ובלבד שנתנה קודם לכן הזדמנות לבעל הרישיון להשמיע את טענותיו.

איסור העברה
שעבוד או עיקול

37. (א) רישיון לאספקת חדשות לרבות זכות מהזכויות המוקנות בו, אינו ניתן להעברה, לשעבוד או לעיקול, אלא אם כן ניתן לכך אישור מראש ובכתב מאת יושב ראש המועצה ובהתאם לתנאים שנקבעו באישור.

(ב) לא ייתן יושב ראש המועצה אישור להעברה, לשעבוד או לעיקול של רישיון לאספקת חדשות אלא לאחר קיום התייעצות בכתב עם הוועדה לצמצום הריכוזיות כאמור בסעיפים 34 ו-40, לפי העניין.

ביטול רישיון
לאספקת חדשות,
הגבלתו או התלייתו

38. המועצה רשאית לבטל רישיון לאספקת חדשות, להגבילו או להתלותו, בכל אחד מהמקרים הבאים, ובלבד שניתנה לבעל הרישיון הזדמנות להשמיע את טענותיו :

- (א) בעל הרישיון ביקש את ביטול רישיונו ;
- (ב) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב, מטעה, חלקי או שגוי ;
- (ג) חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן הרישיון האמור ;
- (ד) בעל הרישיון הפר הוראה מהותית מההוראות לפי חקיקת התכנים המסחריים או תנאי מהותי מתנאי הרישיון ;
- (ה) בעל הרישיון הפר הוראה מההוראות לפי חקיקת התכנים המסחריים שאינה הוראה מהותית או תנאי מתנאי הרישיון שאינו תנאי מהותי, ולא תיקן את ההפרה כפי שהורו לו השר או יושב ראש המועצה, לפי העניין ;
- (ו) שני שליש מחברי המועצה סברו כי טעמים שבטובת הציבור מורים על הצורך לבטל, להגביל או להתלות את הרישיון.

הוראות למניעת
ריכוזיות בחדשות

39. (א) מבלי לגרוע מהאמור בסעיפים 33 עד 35, לא תעניק המועצה רישיון לאספקת חדשות לעיתון או לאתר אינטרנט חדשותי, או לתאגיד בעל זיקה לאחד מאלה, אלא לאחר ששקלה שיקולי ריכוזיות בחדשות.

(ב) לא ירכוש בעל רישיון לאספקת חדשות או תאגיד בעל זיקה אליו, עיתון או אתר אינטרנט חדשותי, או תאגיד בעל זיקה לאחד מאלה, ללא אישור בכתב ומראש מהמועצה; המועצה לא תעניק אישור כאמור אלא לאחר קיום התייעצות בכתב עם הוועדה לצמצום הריכוזיות בכל הנוגע להשפעת מתן הרישיון על הריכוזיות הכלל משקית, ולאחר ששקלה שיקולי ריכוזיות בחדשות.

הוראות לעניין בעל
תשתית חיונית

40. (א) מבלי לגרוע מהוראות סעיף 34, היה מבקש הרישיון או תאגיד בעל זיקה למבקש הרישיון בעל תשתית חיונית, יחולו ההסדרים הבאים :

(1) טרם מתן עמדת הוועדה לצמצום הריכוזיות תקיים הוועדה לצמצום הריכוזיות התייעצות בכתב עם מאסדר תחום התשתית החיונית.

(2) נוכח מאסדר תחום התשתית החיונית כי אין מניעה להענקת הרישיון לאספקת חדשות בכפוף לקביעת הוראות בתחום התשתית החיונית בהתאם לסמכותו, יינתן לו פרק זמן של תשעים ימים לקבוע הוראות כאמור, טרם הענקת הרישיון.

(ב) ביקש בעל רישיון לאספקת חדשות או תאגיד בעל זיקה אליו, לרכוש בעל תשתית חיונית, או ביקש בעל תשתית חיונית לרכוש בעל רישיון לאספקת חדשות או תאגיד בעל זיקה אליו, יחולו הוראות סעיף קטן (א) בשינויים המחויבים.

סימן ב': חברת החדשות

חברת החדשות 41. (א) תכני החדשות של בעל רישיון לאספקת חדשות יופקו בידי חברת חדשות שתוקם ותפעל לפי הוראות סימן זה, ובהתאם להוראות הרישיון לאספקת חדשות.

(ב) חברת החדשות תהיה תאגיד הרשום בישראל ואשר מרכז עסקיו בישראל.

(ג) רוב הדירקטורים בחברת החדשות יהיו אזרחים ישראלים ותושבים בה.

(ד) עיסוקה העיקרי של חברת החדשות יהיה הפקה והעברה של חדשות.

(ה) לא יחזיק אדם אחד ביותר משבעים וארבעה אחוזים מסוג כלשהו של אמצעי שליטה בבעל הרישיון לאספקת חדשות, בין במישרין ובין בעקיפין.

(ו) בדירקטוריון חברת החדשות יכהנו לפחות חמישה דירקטורים, מתוכם שישים אחוזים לכל היותר ימונו בידי האסיפה הכללית של בעל הרישיון לאספקת חדשות ויתר הדירקטורים יהיו נציגי ציבור שתמנה הוועדה למינוי דירקטורים לפי הוראות סעיף 42.

(ז) בדירקטוריון חברת החדשות לא יכהן אדם שהוא גם נושא משרה בתאגיד בעל זיקה לחברת החדשות.

הוועדה למינוי דירקטורים 42. (א) תמונה ועדה למינוי דירקטורים שתפקידה לאתר ולמנות דירקטורים לחברת החדשות של בעל רישיון לאספקת חדשות.

(ב) הוועדה למינוי דירקטורים תהיה בת שלושה חברים, והם :

(1) שופט בדימוס של בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי שימנה יושב ראש המועצה, בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון, והוא יהיה היושב ראש ;

(2) נציג ציבור בעל מעמד ומומחיות בתחום החדשות, לרבות אספקת תכנים אודיו-ויזואליים בנושא חדשות, עיתונות כתובה ואתרי אינטרנט חדשותיים, שימנה יושב ראש הוועדה למינוי דירקטורים ;

(3) נציג ציבור בעל מעמד ומומחיות בתחומי הכלכלה או הניהול, שימנה יושב ראש הוועדה למינוי דירקטורים.

(ג) על חברי הוועדה למינוי דירקטורים יחולו הוראות סעיפים 15(ג)-(יג) ו-16(א)-(ב) בשינויים המחויבים.

(ד) יושב ראש המועצה רשאי להאריך את תקופת כהונתו של יושב ראש הוועדה למינוי דירקטורים, עד לסיום הליך מינוי יושב ראש במקומו.

(ה) הדירקטורים שתמנה הוועדה למינוי דירקטורים יהיו נציגי ציבור, שמתקיימים בהם לפחות תנאי הכשירות לכהונה כדירקטור של חברה ממשלתית לפי סעיפים 17, 17א ו-18 לחוק החברות הממשלתיות, וכן תנאי הכשירות לכהונה כיושב ראש דירקטוריון של חברה ממשלתית לפי סעיף 24(ג) לחוק האמור, בשינויים המחויבים.

43. יושב ראש דירקטוריון חברת החדשות יהיה אחד הדירקטורים מטעם הוועדה למינוי דירקטורים אשר ייבחר על ידי הדירקטוריון.

44. (א) דירקטוריון חברת החדשות ימנה את מנהל חברת החדשות, על פי המלצת נציגי בעל הרישיון לאספקת חדשות בחברה ; מנהל חברת החדשות ייבחר ברוב של 75% מחברי הדירקטוריון.

(ב) תקופת כהונתו של מנהל חברת החדשות תהיה חמש שנים, וניתן להאריכה לתקופות נוספות בדרך הקבועה בסעיף קטן (א).

(ג) מנהל חברת החדשות, בנוסף לשאר תפקידיו, ישמש עורך ראשי של תכני החדשות.

45. (א) מנהל חברת החדשות יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחד מאלה :
פקיעת כהונה של מנהל חברת החדשות

(1) התפטר בהודעה בכתב שהגיש לדירקטוריון באמצעות יושב ראש הדירקטוריון ;

(2) יושב-ראש הדירקטוריון קבע, לאחר התייעצות עם חברי הדירקטוריון, כי נבצר ממנו דרך קבע למלא תפקידו ;

(3) הדירקטוריון החליט ברוב של 75% מחבריו להעבירו מכהונתו.

(ב) חדל מנהל חברת החדשות לכהן לפני תום תקופת כהונתו, ימנה יושב-ראש הדירקטוריון מנהל אחר זמני תחתיו מבין נושאי המשרה בחברת החדשות לתקופה שלא תעלה על 120 ימים.

(ג) בתוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ב), ימנה הדירקטוריון של חברת החדשות מנהל קבוע כאמור בסעיף 44.

46. (א) בעל רישיון לאספקת חדשות ידווח למועצה, אחת לשנה, בדבר בעלי העניין המחזיקים בחברת החדשות, וכן התאגידים בהם בעל הרישיון לאספקת חדשות מחזיקה בהם כבעלת ענין.

(ב) הרשות תפרסם באתר האינטרנט שלה, את המידע שהועבר אליה לפי סעיף קטן (א), בהתאם להוראות חוק חופש המידע.

סימן ג': אתיקה בחדשות

47. תכני חדשות מדויקים, מהימנים ומאוזנים, ולא יבוטאו בהם עמדותיהם ודעותיהם הפרטיות של מנהליה ובעלי מניותיה, או של מנהלי בעל הרישיון לאספקת חדשות, ובעלי מניותיו.

48. חברת החדשות אינה רשאית לספק תוכן שיווקי, בין בתמורה ובין שלא בתמורה. איסור אספקת תוכן שיווקי בידי חברת החדשות

49. אתיקה בחדשות המועצה תקבע בכללים או ברישיונות, לפי העניין, הוראות שיחולו על חברת החדשות לעניין אתיקה בחדשות בנושאים הבאים :

(א) מניעת ניגוד עניינים ;

(ב) מניעת התקשרויות שעשויות להשפיע על טיב הסיקור החדשותי ;

(ג) גילוי נאות הנדרש מטעם מגישים, פרשנים ועיתונאים ;

(ד) מניעת הטעיה בדיווח חדשותי ;

- (ה) פנייה לקבלת תגובה לדיווח חדשותי מבעוד מועד ;
- (ו) פרסום שמות חשודים ונפגעי עבירה ;
- (ז) פרסום תיקוני טעויות בדיווחים חדשותיים והתנצלויות.

סימן ד': שמירה על מגוון חדשותי

50. איסור בלעדיות בחדשות בידי כל ספק תכנים
- (א) מכר בעל רישיון לאספקת חדשות לספק תכנים את תכני חברת החדשות שלו, כולם או חלקם, יציע למכור את התכנים האמורים לכל ספק תכנים ישראלי אחר, בתנאים ובמחיר בלתי מפלים ביחס לאלה שמכר כאמור ; בסעיף זה "מחיר" – מחיר למנוי.
- (ב) באין הסכמה לעניין היותם של המחיר או התנאים שהציע בעל רישיון לאספקת חדשות בלתי מפלים לפי סעיף קטן (א), יהיה רשאי יושב ראש המועצה להכריע בעניין ולהורות לבעל הרישיון לאספקת חדשות בדבר התנאים והמחיר הבלתי מפלים שעליו להציע כאמור.
- (ג) החליט יושב ראש המועצה להפעיל את סמכותו לפי סעיף קטן (ב), ימסור את החלטתו בתוך 60 ימים מהיום בו קיבל פנייה בנושא.

סימן ה': הוראות לעניין ספק אחוד

51. תנאים לגורם המבקש לפעול כספק אחוד
- (א) מבלי לגרוע מהוראות סימן א', ביקש ספק תכנים שהכנסתו השנתית האחרונה מהתקשרות עם מנויים בישראל עולה על 50 מיליון ₪, או תאגיד בעל זיקה לספק תכנים כאמור, לקבל רישיון לאספקת חדשות, יכלול בבקשתו טבלת תעריפים שבכוונתו להציע לספקי תכנים אחרים עבור תכני החדשות שהוא מספק, נקובה בשקלים חדשים.
- (ב) החל בעל רישיון לאספקת חדשות לפעול כספק תכנים והכנסתו השנתית האחרונה מהתקשרות עם מנויים בישראל עולה על 50 מיליון שקלים חדשים, יעביר לאישור המועצה טבלת תעריפים כאמור בסעיף קטן (א).
- (ג) לא תעניק המועצה רישיון לאספקת חדשות למבקש לפי סעיף קטן (א), ולא תאשר טבלת תעריפים לפי סעיף קטן (ב), אלא אם שוכנעה כי התעריפים שהועברו הם סבירים והוגנים או כי אין בהם כדי לפגוע בתחרות.
52. איסור בלעדיות באספקת חדשות בידי ספק אחוד
- (א) ספק אחוד יציע לכל ספק תכנים ישראלי אחר את תכני חברת החדשות שלו, במחיר שאינו עולה על המחיר הנקוב בטבלת התעריפים שהעביר בהתאם לסעיף 51, וזאת בכל היקף, איכות וטכנולוגיה בה הוא מציע את התוכן למנויו.

(ב) לא אישרה המועצה את טבלת התעריפים של בעל רישיון לאספקת חדשות לפי סעיף 51(ב), יציע בעל הרישיון לאספקת חדשות את תכני חברת החדשות שלו בהתאם למחיר ולתנאים שהציע טרם תחילת פעילותו כספק אחוד.

(ג) היה וטרם תחילת פעילותו כספק אחוד הציע בעל הרישיון לאספקת חדשות את תכני חברת החדשות שלו במקבץ או במתכונת של ערוץ, יחול סעיף קטן (ב) על כלל תכני המקבץ או הערוץ.

53. עדכון טבלת התעריפים לתכני חדשות ביקש ספק אחוד לאספקת חדשות לשנות תעריף, אחד או יותר, הכלול בטבלת התעריפים שאושרה לפי סימן זה יפנה למועצה בבקשה; לא תאשר המועצה תעריף חדש אלא אם שוכנעה כי הוא סביר והוגן או כי הוא אינו פוגע בתחרות.

54. (א) ביקש בעל רישיון לאספקת חדשות, שאינו ספק אחוד או תאגיד בעל זיקה לספק אחוד, לספק את תכני חברת החדשות שלו באמצעות ספק אחוד, ללא תמורה, יחולו על הספק האחוד ההוראות הבאות:

(1) הספק האחוד יספק את תכני חברת החדשות כאמור בזמן אמיתי, באופן מלא, ובלא קטיעה ועריכה;

(2) הספק האחוד לא יהיה חייב, בשל אספקה כאמור, בתשלום לבעל הרישיון לאספקת חדשות;

(3) הספק האחוד לא יהיה רשאי לגבות ממנוי תשלום נוסף עבור אספקת תכני חברת החדשות כאמור.

(ב) סיפק בעל הרישיון לאספקת חדשות את תכני חברת החדשות שלו במתכונת של ערוץ, יחול סעיף קטן (א) על כלל תכני הערוץ.

(ג) הספק האחוד ימקם על גבי הממשק שלו את תכני החדשות שהוא מספק לפי סעיף זה ואת תכני חברת החדשות שלו בדבוקה.

(ד) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (ג), סיפק הספק אחוד את תכני חברת החדשות שלו באמצעות אפיק, ימקם את כלל תכני החדשות שהוא מספק לפי סעיף זה באפיקים עוקבים לאפיק האמור.

מתן הוראות לעניין 55.
אספקת תכני
חדשות של ספק
אחוד אחר

מבלי לגרוע מהאמור בסימן זה, יושב ראש המועצה רשאי להורות לספק אחוד
לספק את תכני חברת החדשות של ספק אחוד אחר או של תאגיד בעל זיקה
לספק כאמור, אחד לכל היותר, בהתאם לתנאים שיקבע, אם מצא כי יש בכך
לקדם את המגוון החדשותי המסופק לציבור או למנוע פגיעה בתחרות בתחום
אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור.

פרק ה': אספקת תכני ספורט

סימן א': אספקת מפעל ספורט בסיסי

קביעת רשימה של 56.
מפעלי ספורט
בסיסיים

(א) המועצה תקבע רשימה של מפעלי ספורט בעלי ביקוש גבוה בקרב הציבור
בישראל (בסימן זה – מפעל ספורט בסיסי), אשר לגביהם יחולו הוראות סימן
זה.

(ב) המועצה תפרסם את הרשימה שקבעה לפי סעיף קטן (א) באתר
האינטרנט של הרשות.

איסור בלעדיות 57.
באספקת מפעל
ספורט בסיסי

(א) מכר אדם לספק תכנים זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט בסיסי,
או מקבץ תכנים הכולל זכות כאמור, יציע למכור את הזכות או המקבץ
האמורים, לפי העניין, לכל ספק תכנים ישראלי אחר, בתנאים ובמחיר בלתי
מפלים ביחס לאלה שמכר כאמור; בסעיף זה "מחיר" – מחיר למנוי.

(ב) מוכר הזכות או המקבץ לפי סעיף קטן (א), יציע אותם לספק התכנים
בכל ממשק ובכל טכנולוגיה שביקש ספק התכנים, ובלבד שמוכר הזכות או
המקבץ רשאי על פי דין לספק את מפעל הספורט בטכנולוגיה האמורה.

(ג) באין הסכמה לעניין היותם של המחיר או התנאים בלתי מפלים לפי
סעיף קטן (א), יהיה רשאי יושב ראש המועצה להכריע בעניין ולהורות למוכר
הזכות בדבר התנאים והמחיר הבלתי מפלים שעליו להציע כאמור.

(ד) החליט יושב ראש המועצה להפעיל את סמכותו לפי סעיף קטן (ג), ימסור
את החלטתו בתוך 60 ימים מהיום בו קיבל פנייה בנושא.

חובת מכירה 58.
קמעונאית

(א) בעל זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט בסיסי, אחד או יותר, יציע
ישירות למנוי באמצעות ממשק שבשליטתו, את מפעל הספורט האמור,
בהתאם למחיר שיקבע.

(ב) בעל זכות כאמור לא יתנה, במישרין ובעקיפין, את אספקת מפעל
הספורט ברכישה או בקבלה של תכנים אודיו-ויזואליים נוספים.

הוראות לעניין ספק 59.

תכנים המספק

מפעל ספורט בסיסי

שרכש בבלעדיות

(א) ביקש ספק תכנים שהכנסתו השנתית האחרונה מהתקשרות עם מנויים בישראל עולה על 50 מיליון שקלים חדשים, לספק בישראל מפעל ספורט בסיסי שהוא או תאגיד בעל זיקה אליו רכש בבלעדיות, יחולו עליו ההוראות הבאות:

(1) ספק התכנים לא יספק בישראל את מפעל הספורט האמור, אלא אם העביר דיווח למועצה בדבר פעילותו במתכונת זו; המועצה תפרסם באתר האינטרנט של הרשות את רשימת ספקי התכנים שהעבירו דיווח לפי סעיף זה לצד מפעלי הספורט שהם או תאגיד בעל זיקה אליהם רכשו בבלעדיות;

(2) בעל הזכות לאספקה בישראל של מפעל הספורט יציע למכור את הזכות לאספקה בישראל של מפעל הספורט האמור לכל ספק תכנים ישראלי אחר, ויחולו עליו ההוראות סעיף 57.

(3) בקביעת מחיר לפי סעיף קטן (2), יתבסס בעל הזכות על מספר המנויים להם מספק ספק התכנים את מפעל הספורט האמור בלבד.

(4) בעל הזכות רשאי להציע לספקי התכנים האחרים את מפעל הספורט הבסיסי בנפרד או במקבץ הכולל רק מפעלי ספורט אחרים שרכש הוא או תאגיד בעל זיקה אליו בבלעדיות.

(ב) החל משנה מהיום בו העביר ספק תכנים דיווח לפי סעיף (א)(1), תורה לו המועצה, או לתאגיד בעל זיקה אליו, לפי העניין, בנושאים הבאים:

(1) הפרדת התשלום בין מפעל ספורט בסיסי שרכש הוא או תאגיד בעל זיקה אליו בבלעדיות, לבין יתר תכניו האודיו-ויזואליים;

(2) הפרדת התשלום בין מקבץ הכולל מפעל ספורט בסיסי כאמור ומפעלים אחרים שרכש הוא או תאגיד בעל זיקה אליו בבלעדיות, לבין יתר תכניו האודיו-ויזואליים;

(3) חובה להציע לכל ספק תכנים ישראלי את המפעל או המקבץ האמורים בפסקאות (1) ו-(2), באותה איכות וטכנולוגיה, וזאת בהתאם לתשלום הנפרד שקבע ספק התכנים, או בהתאם למחיר שהופחת בשיעור שקבעה המועצה לצורך קיזוז עלויות אספקה ישירות למנוי;

(4) חובה להציע למנויי מקבץ הכולל את כל תכניו האודיו-ויזואליים שלא נכללו בפסקה (3), במחיר שנקבע לפי פסקאות (1) ו-(2).

(ג) לא תורה המועצה כאמור בסעיף קטן (ב) אם מצאה כי אין בפעילותו של ספק התכנים האמור כדי לפגוע בתחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור.

סימן ב': אספקת אירוע ספורט משמעותי

קביעת רשימת אירועי ספורט משמעותיים 60. (א) המועצה רשאית, בהתייעצות עם הממונה על התחרות כמשמעו בחוק התחרות הכלכלית, לקבוע רשימה של אירועי ספורט שסברה כי להם חשיבות מיוחדת בקרב הציבור בישראל (בסימן זה – אירוע ספורט משמעותי), אשר לגביהם יחולו הוראות סימן זה.

(ב) בקביעת רשימה לפי סעיף קטן (א) תשקול המועצה, בין השאר, את השיקולים הבאים:

(1) קיומה של חשיבות תרבותית או לאומית באירוע הספורט;

(2) מידת העניין הציבורי באירוע הספורט, בקרב כלל הציבור בישראל.

(ג) המועצה תפרסם את הרשימה שקבעה לפי סעיף קטן (א) באתר האינטרנט של הרשות.

אספקת אירוע ספורט משמעותי 61. ביקש ספק תכנים ישראלי לספק בישראל, בזמן אמת, תוכן אודיו-ויזואלי של אירוע ספורט משמעותי, יספק אותו ללא עלות נוספת לכלל מנויו.

פרק ו': חובות השקעה בהפקות מקומיות

חובת השקעה של ספק תכנים רשום 62. (א) ספק תכנים רשום שהוא בעל היקף פעילות בינוני ישקיע בכל שנה קלנדרית, סכום כספי שיחושב כאחוז מהכנסתו השנתית האחרונה מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל לשם מימון הפקה או רכישה של הפקות מקומיות מסוגה עילית, כמפורט להלן:

(1) בגין הכנסות מהתקשרות עם מנויים – 4% ;

(2) בגין הכנסות מאספקת תוכן שיווקי – 13%.

(ב) ספק תכנים רשום שהוא בעל היקף פעילות גדול ישקיע בכל שנה קלנדרית סכום כספי שיחושב כאחוז מהכנסתו השנתית האחרונה מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל, לשם מימון הפקה או רכישה של הפקות מקומיות מסוגה עילית, כמפורט להלן:

(1) בגין הכנסות מהתקשרות עם מנויים – 6.5% ;

(2) בגין הכנסות מאספקת תוכן שיווקי – 13%.

(ג) 40% לפחות מהסכומים המפורטים בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) יושקעו ברכישת הפקות מקומיות חיצוניות.

(ד) 15% מהסכום המפורט בסעיף קטן (ב) יושקע בתכניות תעודה.

(ה) בתום שלוש שנים מהמועד הקובע רשאית המועצה, בהסכמת השר, לבטל באופן מדורג את ההבחנה בין שיעור ההשקעה בגין הכנסות מהתקשרות עם מנויים ובין שיעור ההשקעה בגין הכנסות מאספקת תוכן שיווקי, כך שחובות ההשקעה יעמדו על שיעור אחיד מסך ההכנסה השנתית האחרונה של ספק תכנים רשום מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל.

(ו) בקביעת שיעורים בהתאם לסעיף קטן (ה), תפעל המועצה לשמירה על סך ההשקעה הכוללת שהושקעה בידי הגופים החייבים האמורים בשנה שקדמה לקביעת השיעורים, לפי העניין.

חובת השקעה של 63. (א) ספק תכנים בינלאומי שהוא בעל היקף פעילות בינוני ישקיע בכל שנה קלנדרית, 4% מהכנסתו השנתית האחרונה מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל לשם הפקה או רכישה של הפקות מקומיות מסוגה עילית. ספק תכנים בינלאומי

(ב) ספק תכנים בינלאומי שהוא בעל היקף פעילות גדול ישקיע בכל שנה קלנדרית 6.5% מהכנסתו השנתית האחרונה מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל, לשם מימון הפקה או רכישה של הפקות מקומיות מסוגה עילית.

(ג) לצורך בחינת עמידתו בהוראות סעיף זה ידווח ספק תכנים בינלאומי שהוא בעל היקף פעילות בינוני או גדול למועצה עד ל-31 ביולי בכל שנה בעניינים הבאים -

(1) מספר מנויי בישראל;

(2) הכנסתו השנתית האחרונה מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל;

(3) היקף ההשקעה שלו בהפקות מקומיות מסוגה עילית.

(ד) יושב ראש המועצה, או מי שהוא הסמיכו לכך, רשאי לקבוע את המידע המדויק לדיווח לפי סעיף קטן (ג).

(ה) יושב ראש המועצה יפרסם באתר האינטרנט של הרשות רשימה של ספקי תכנים בינלאומיים שחלה עליהם חובת השקעה לפי סעיף זה.

64. חובת השקעה של ערוץ ישראלי רשום
- (א) ערוץ ישראלי רשום ישקיע בכל שנה קלנדרית לפחות 13% מהכנסתו השנתית האחרונה מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל, לשם הפקה או רכישה של הפקות מקומיות מסוגה עילית.
- (ב) ערוץ ישראלי רשום שהוא בעל היקף פעילות בינוני או גדול ישקיע לפחות 40% מהסכום המפורט בסעיף קטן (א) ברכישת הפקות מקומיות חיצוניות.
- (ג) ערוץ ישראלי רשום שהוא בעל היקף פעילות גדול ישקיע לפחות 15% מהסכום המפורט בסעיף קטן (א) בתכניות תעודה.
65. בחינת הכנסה ומסירת הודעת תשלום לגוף חייב
- (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 84, יושב ראש המועצה רשאי לדרוש מכל גוף חייב וכן מגוף שיש לו יסוד להניח כי הוא גוף חייב למסור לו, מדי שנה, דו"ח כספי, וכן כל מידע אחר הנחוץ לשם חישוב הכנסתו השנתית האחרונה מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל.
- (ב) יושב ראש המועצה יבחן מדי שנה את ההכנסה השנתית האחרונה מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל, של גוף חייב או של גוף שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא גוף חייב, וזאת על פי שיטת חישוב שתקבע המועצה בכפוף לתנאים הבאים:
- (1) בחישוב הכנסתו של גוף חייב מאספקת תוכן שיווקי בישראל, יתחשב יושב ראש המועצה בכל תמורה שהתקבלה בעד תוכן שיווקי כאמור, בין בכסף ובין בשווה כסף;
- (2) בחישוב הכנסתו של ספק תכנים רשום יתחשב יושב ראש המועצה גם בהכנסות של כל ספק תכנים אחר שהוא בעל זיקה לבעל הרישיון האמור.
- (ג) יושב ראש המועצה יודיע לגוף חייב לא יאוחר מ-31 ביולי בכל שנה, מהו הסכום שהוא חב בו לאותה שנה לפי הוראות פרק זה ומהו המועד האחרון לעמידה בחובה כאמור.
66. השקעה בהפקות מקור לילדים, נוער והגיל הרך
- (א) בחלוף שלוש שנים מהמועד הקובע, תבחן המועצה את היקף ההפקות המקומיות המיועדות לילדים, נוער והגיל הרך בכלל, ובסוגה עילית בפרט, המסופקות לציבור בישראל.

(ב) מצאה המועצה בהמשך לבחינה שערכה לפי סעיף קטן (א), כי יש להגדיל את היקף ההשקעה בהפקות מקומיות מסוגה עילית המיועדות לילדים, נוער והגיל הרך, רשאית היא להורות, מנימוקים שיירשמו, כי אחוז מסוים מחובות ההשקעה הקבועות בסעיפים 62 ו-64 יושקעו בהפקות כאמור, ובלבד שהשיעור לא יעלה על 15%.

קביעת כללים לעניין 67. המועצה רשאית לקבוע בכללים הוראות לעניין אופן ההכרה בחובות ההשקעה המפורטות בפרק זה, אולם לא ייקבעו בכללים כאמור הוראות לעניין אופן או מועד האספקה של הפקה מקומית, סוגות שייכללו בהפקה המקומית ונושאים, אורך ההפקה המקומית וקהל היעד שלה.

היתר לפריסת תשלומים 68. יושב ראש המועצה רשאי להתיר לגוף חייב שאינו בעל היקף פעילות בינוני או גדול לפרוס את התשלומים בהם הוא חב לפי פרק זה על פני כמה שנים, ובלבד שסך התשלום שטרם הושקע לא יעלה על סכום שיקבע יושב ראש המועצה מראש.

כפל הוצאות 69. הפר גוף חייב חובה שהוטלה עליו לפי הוראות פרק זה, רשאית הרשות לחייבו להשקיע בהפקות מקומיות, בשיעור של כפל ההפקות המקומיות שביחס אליהן הופרה חובה כאמור; חייבה המועצה גוף חייב לפי סעיף קטן זה, לא יוטל עליו עיצום כספי לפי סעיף 90, בשל אותה ההפרה.

הפרשי הצמדה וריבית 70. לא השקיע גוף חייב סכום שהיה עליו לשלם לפי הוראות פרק זה עד המועד האחרון שנקבע לפי סעיף 65(ג), תתווסף על הסכום האמור ריבית פיגורים לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה מהמועד האחרון לתשלום ועד מועד תשלום בפועל.

פרק ז': אספקת תכני תאגיד השידור הציבורי וערוץ הכנסת

חובת העברה בחינם 71. הגופים המנויים להלן יציעו לכל ספק תכנים ישראלי את התכנים שלהם בלא לכל ספק תכנים ישראלי תמורה:

(א) תאגיד השידור הישראלי – במתכונת של ערוצים בהתאם לסעיף 63 לחוק השידור הציבורי וכן במתכונת של תכנים על פי דרישה;

(ב) ערוץ הכנסת.

חובת אספקה ביד 72. (א) ספק תכנים רשום יעביר, העברה מלאה, בזמן אמיתי, ללא כל קטיעה או עריכה את הערוצים של הגורמים המפורטים בסעיף 71.

(ב) המועצה רשאית להורות לספק תכנים רשום המספק את תכניו, כולם או חלקם, באמצעות אפיקים בדבר האפיקים בהם יסופקו כל אחד מהערוצים האמורים.

73. איסור גביית תשלום נוסף ממנוי ספק תכנים המספק את התכנים המפורטים בסעיף 71 מכח הוראות פרק זה, בין במתכונת של ערוצים ובין במתכונת של תכנים לפי דרישה, לא יגבה ממנוי תשלום כלשהו בעד אספקת התכנים האמורים.

74. שמירה על זכויות יוצרים אין בהוראות פרק זה בכדי לגרוע מזכות בעלי זכויות היוצרים והמבצעים ביצירות הכלולות בתכני הגופים המנויים בסעיף 71, המסופקים באמצעות ספק תכנים לפי כל דין; אספקת התכנים של הגופים האמורים בידי ספק התכנים טעונה רישיון מאת בעלי זכויות היוצרים והמבצעים האמורים, בין שניתן בידי בעלי הזכויות לספק התכנים ובין שניתן לגוף אשר תכניו מופצים.

פרק ח': שמירה על התחרות

75. מתן הוראות למניעת פגיעה בתחרות ראה יושב ראש המועצה כי ספק תכנים, גורם מורשה או בעל זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט בסיסי, פועל באופן העלול לפגוע באופן משמעותי בתחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים בכלל, ובתחום אספקת תכני החדשות או הספורט בפרט, רשאי הוא להורות לו, או לתאגיד בעל זיקה אליו, לפי העניין, בדבר פעולות שעליו לנקוט כדי למנוע או לצמצם את הפגיעה, לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו.

76. סמכות לקביעת הוראות בנוגע לתשלום עבור תוכן אודיו-ויזואלי מסוים מבלי לגרוע מהאמור בסעיף 75, מצא יושב ראש המועצה כי ספק תכנים, גורם מורשה, בעל זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט בסיסי, או תאגיד בעל זיקה לאחד מאלה, מנצל לרעה את מעמדו בשוק התכנים האודיו-ויזואליים באופן העלול להפחית משמעותית את התחרות, רשאי הוא להורות לו בנושאים הבאים:

(א) תשלומים, תשלומים מרביים או מזעריים בעד מפעלי הספורט ותכני החדשות שהוא מספק לספק תכנים אחר; קביעת תשלומים לפי פסקה זו יכול שתיעשה, בין השאר, בהתבסס על אחד מאלה -

(1) עלות לפי שיטת חישוב שיושב ראש המועצה יורה עליה, בתוספת רווח סביר;

(2) נקודת ייחוס הנגזרת מאחד מאלה:

(א) תשלום בעד התכנים האמורים;

(ב) תשלום בעד תכנים אחרים בני-השוואה ;

(ג) תשלומים כאמור בפסקאות (א) ו-(ב) במדינות אחרות.

(ב) דרכים לחישוב התשלומים בעד תכנים כאמור, מרכיביהם של כל אלה והיחסים ביניהם.

(ג) הפרדת התשלום בעד מפעל ספורט מסוים או בעד תכני החדשות, או בעד מקבץ תכנים אודיו-ויזואליים הכולל אחד מאלה, מיתר התכנים האודיו-ויזואליים אותם הוא מספק.

(ד) חובה להציע מפעל ספורט מסוים או תכני חדשות, או מקבץ תכנים אודיו-ויזואליים הכולל אחד מאלה לספק תכנים ישראלי אחר, או למנוי, וזאת בהתאם לתשלום שנקבע לפי פסקה (3).

(ה) איסור לעצור העברה של מפעל ספורט מסוים או של תכני חדשות, או של מקבץ תכנים אודיו-ויזואליים הכולל אחד מאלה, לספק תכנים ישראלי אחר, שיורה עליו יושב-ראש המועצה, וזאת לפרק זמן שיקבע.

(ו) איסור לעצור אספקה למנוי של מפעל ספורט מסוים או של תכני חדשות, או של מקבץ תכנים אודיו-ויזואליים הכולל אחד מאלה, שיורה עליו יושב-ראש המועצה, וזאת לפרק זמן שיקבע.

77. יושב ראש המועצה רשאי לקבוע בכללים, ברישיון לאספקת חדשות או בהוראת מינהל, הגבלות בדבר החזקה, העברה או רכישה של שליטה או אמצעי שליטה בגורם מורשה, מינוי נושאי משרה וקיום מערכת חשבונאית נפרדת או קיומם של תאגידים נפרדים.

הגבלות בנוגע
לאמצעי שליטה,
מינוי נושאי משרה,
קיום מערכת
חשבונאית נפרדת
או תאגידים נפרדים

פרק ט': הוראות כלליות

סימן א': תכנים אסורים

78. (א) המועצה תקבע בכללים הוראות שיחולו על ספק תכנים רשום ובעל רישיון לאספקת חדשות לעניין מניעת תכנים אודיו-ויזואליים בנושאים הבאים :

(1) תכנים שיש בהם תועבה כמשמעותה בחוק העונשין ;

(2) תכנים שיש בהם הסתה לגזענות, כהגדרתה בסעיף 144א לחוק העונשין;

(3) תכנים שיש בהם הסתה לאלימות, כמשמעותה בסעיף 2144 לחוק העונשין;

(4) תכנים שיש בהם פרסום מסית כהגדרתו בסעיף 2144 לחוק העונשין;

(5) תעמולה מפלגתית למעט תעמולת בחירות המותרת על פי דין;

(6) תכנים בנושאי מיסיונריות.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), המועצה תקבע הוראות כאמור רק אם מצאה כי -

(1) התכנים אינם בעלי חשיבות ציבורית, ובכלל כך חשיבות אמנותית, המצדיקה, בנסיבות הענין, את אספקתם;

(2) לא קיימות בדין הוראות מספקות בנושאים האמורים, וזאת בשים לב להיבטים הייחודיים לתחום אספקת התכנים אודיו-ויזואליים.

(ג) יושב ראש המועצה, בהתייעצות עם השר, רשאי להורות לספק תכנים ישראלים שאינו בעל היקף פעילות בינוני או גבוה לעמוד באחד או יותר מהכללים שנקבעו לפי סעיף קטן (א), אם מצא כי הדבר נדרש לצורך שמירה על טובת הציבור.

סימן ב': תוכן שיווקי

79. איסור העדפה בהתקשרות לצורך אספקת תוכן שיווקי לא יפלה ספק תכנים רשום או ערוץ ישראלי רשום בין תוכן שהופק עבורו או עבור מי מטעמו או עבור תאגיד בעל זיקה אליו, לבין תוכן שהופק עבור גוף אחר; לעניין סעיף זה "הפליה" - לרבות במתן תנאים או מחירים מיטיבים.

80. הגבלות לעניין תוכן שיווקי המסופק מוכח הדין על גבי ספק תכנים אחר ספק תכנים, או תאגיד בעל זיקה אליו, אשר תכניו מסופקים באמצעות ספק תכנים אחר מכח חקיקת התכנים המסחריים, לא יכלול בתכניו המסופקים כאמור תוכן שיווקי המקדם את פעילות ספק התכנים, בין באופן ישיר ובין באופן עקיף.

81. תוכן שיווקי המועצה תקבע בכללים הוראות שיחולו על ספק תכנים רשום ובעל רישיון לאספקת חדשות בתחום התוכן השיווקי, ובכלל כך בנושאים הבאים:

(א) חובת סימון ויידוע הציבור בנוגע לקיומו של תוכן שיווקי בתוכנית;

(ב) זהות מממן ומפרסם התוכן השיווקי בתוכנית;

(ג) הגבלות לעניין מוצרים מזיקים.

סימן ג': צרכנות

82. סמכות השר לקבוע. קבע השר בהתאם לסמכותו לפי חוק התקשורת הוראות לשם הגנה על צרכנים, הוראות צרכניות רשאי הוא לקבוע בתקנות, בהתייעצות עם המועצה, כי הן יחולו גם על ספק תכנים רשום.

83. קביעת הוראות צרכניות לתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים (א) המועצה רשאית לקבוע בכללים הוראות שיחולו על ספק תכנים ישראלים בעל היקף פעילות גדול לשם הגנה על צרכנים, וזאת רק בהיבטים הייחודיים לתחום האספקה של תכנים אודיו-ויזואליים, ולמעט בנושאים שקבע השר בתקנות לפי סעיף 82(א), או בנושאים לגביהם הודיע השר למועצה כי אסדרה צרכנית ייעודית לאספקת תכנים אודיו ויזואליים אינה נדרשת.

(ב) 60 ימים טרם קביעת הוראות כאמור בסעיף קטן (א) או שינויים, יעדכן יושב ראש המועצה את השר;

(ג) עדכן יושב ראש המועצה את השר כאמור בסעיף קטן (ב), והודיע השר בפרק הזמן האמור כי בכוונתו לקבוע תקנות בנושא בהתאם לסמכותו לפי סעיף 82(א), או גילה דעתו כי אסדרה צרכנית ייעודית בנושא אינה נדרשת, לא תקבע המועצה הוראות בנושא.

פרק י': דיווחים ודרישות מידע

84. דרישת מידע כללית. (א) יושב ראש המועצה או עובד הרשות שיושב ראש המועצה הסמיך לכך, רשאי לדרוש מאחד או יותר מהגופים הבאים, למסור לו, במועד, במתכונת ובאופן שיורה, כל מידע הנחוץ לשם הפעלת סמכויות יושב ראש המועצה או המועצה לפי חקיקת התכנים המסחריים, או כדי להקל על ביצועו, וכן לשם קידום אסדרה בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור:

(1) גורם מורשה;

(2) מי שפועל מטעמו של גורם מורשה;

(3) ספק תכנים;

(4) גוף שהיה לשר או ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי הוא ספק תכנים המספק תכנים אודיו-ויזואליים בישראל;

(5) ערוץ ישראלי;

(6) גוף שהיה לשר או ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי הוא ערוץ ישראלי;

(7) מי שפועל מטעמו של גורם המנוי בסעיפים קטנים (3)-(6);

(8) גורם שהיה ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי הוא מכר זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט בסיסי.

(ב) השר או עובד משרד התקשורת שהשר הסמיכו לכך, רשאי לדרוש מהגופים המנויים בסעיף קטן (א), למסור לו, במועד, במתכונת ובאופן שיורה, כל מידע הנחוץ לשם הפעלת סמכויות השר לפי חוק זה, או כדי להקל על ביצועו, וכן לשם קידום אסדרה בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור.

פרק יא': פיקוח

85. הסמכת מפקחים (א) יושב ראש המועצה רשאי למנות, מבין עובדי הרשות, מפקחים שיפקחו על ביצוע ההוראות לפי חקיקת התכנים המסחריים.

(ב) לא ימונה מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א) אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לדעת יושב ראש המועצה לשמש מפקח, ולא הוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה יושב ראש המועצה;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה יושב ראש המועצה.

86. סמכויות מפקחים לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה ולפי חקיקת התכנים המסחריים, רשאי מפקח –

(א) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו.

(ב) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות לפי חוק זה ולפי חקיקת התכנים המסחריים או להקל את ביצוען; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.

(ג) להיכנס למקום שבו פועל ספק תכנים או גורם מורשה ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט; בפסקה זו, "מקום שבו פועל ספק תכנים או גורם מורשה" – לרבות מקום שבו מנהל ספק תכנים או גורם מורשה, או מי מטעמו את עסקיו, לשם ביצוע פעולות הנוגעות לאספקה או הפקה של תכנים אודיו-ויזואליים, ובכלל כך חדשות.

חובת הזדהות 87. מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(א) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(ב) יש בידו תעודה חתומה בידי יושב ראש המועצה, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה.

בירור מנהלי 88. היה ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי ספק תכנים, גורם מורשה או בעל זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט בסיסי הפר הוראה לפי הוראות חקיקת התכנים המסחריים, רשאי הוא מנימוקים שיירשמו, להתיר למפקח, נוסף על הסמכויות המנויות בסעיף 86, לזמן נושא משרה בגוף כאמור שלדעת יושב ראש המועצה עשויה להיות לו ידיעה הנוגעת להפרה, למשרדיו, למועד סביר שייקבע, לשם בירור ההפרה.

פרק יב': אמצעי אכיפה מינהלית

סימן א' : הטלת עיצום כספי

הגדרות 89. בפרק זה -

"הסכום הבסיסי" - סכום כמפורט להלן, לפי העניין:

עיצום כספי 90. (א) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה החלה עליו, כמפורט בתוספת, רשאי יושב ראש המועצה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בשיעורים המפורטים להלן -

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת.

91. הודעה על כוונת חיוב
- (א) היה ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 90 (בפרק זה - המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור לו הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה - הודעה על כוונת חיוב).
- (ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין יושב ראש המועצה, בין השאר, את אלה:
- (1) המעשה או המחדל (בפרק זה - המעשה), המהווה את ההפרה, ומועד ביצוע ההפרה;
 - (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;
 - (3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו בפני יושב ראש המועצה לפי הוראות סעיף 92 וכי יראו את ההודעה על כוונת חיוב כדרישת תשלום אם המפר לא יממש את הזכות האמורה, כאמור בסעיף 93;
 - (4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 94, ושיעור התוספת.
92. זכות טיעון
- מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 91 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, בפני יושב ראש המועצה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה; יושב ראש המועצה רשאי להאריך את התקופה האמורה, מטעמים מיוחדים שיירשמו.
93. החלטת יושב ראש המועצה ודרישת תשלום
- (א) יושב ראש המועצה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי בסעיף 92, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות בסעיף 95.
- (ב) החליט יושב ראש המועצה לפי הוראות סעיף קטן (א) -
- (1) להטיל על המפר עיצום כספי - ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה - דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;
 - (2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי - ימסור לו הודעה על כך, בכתב.
- (ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט יושב ראש המועצה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 92, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

הפרה נמשכת
והפרה חוזרת 94. (א) בהפרה נמשכת יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 90, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי.

סכומים מופחתים 95. (א) יושב ראש המועצה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע בכללים מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.

סכום מעודכן של
העיצום הכספי 96. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו בפני יושב ראש המועצה כאמור בסעיף 93(ד) – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים או הוגש ערעור על פסק דין בעתירה כאמור, ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי יושב ראש המועצה או בידי בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה או בערעור, לפי העניין.

(ב) סכומי העיצום הכספי והסכים הבסיסי לפי סימן זה יתעדכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) יושב ראש המועצה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי והסכום הבסיסי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

המועד לתשלום
העיצום הכספי 97. על המפר לשלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 93.

98. הפרשי הצמדה וריבית
לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומם.
99. גבייה
עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.¹

סימן ב': התראה מינהלית

100. התראה מינהלית (א) היה ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 90, והתקיימו נסיבות שקבע יושב ראש המועצה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא, במקום להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן א', למסור לו התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" - לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו לעניין זה
- (ב) בהתראה מינהלית יציין יושב ראש המועצה מהו המעשה המהווה את ההפרה ומועד ביצועה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהא צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 102, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 101.
101. בקשה לביטול התראה מינהלית (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 100, רשאי הוא לפנות ליושב ראש המועצה בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל כל אחד מטעמים אלה:
- (1) המפר לא ביצע את ההפרה;
- (2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.
- (ב) יושב ראש המועצה רשאי להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א), מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- (ג) קיבל יושב ראש המועצה בקשה לביטול התראה מינהלית לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת יושב ראש המועצה תינתן בכתב, ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

הפרה נמשכת 102. (א) נמסרה למפר התראה מנהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, יראו את ההפרה כאמור כהפרה נמשכת לעניין סעיף 94(א), ויושב ראש המועצה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה הנמשכת, בהתאם להוראות סעיף 91 בשינויים המחויבים

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 94(ב), ויושב ראש המועצה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת, בהתאם להוראות בסעיף 91, בשינויים המחויבים.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

הודעה על האפשרות 103. היה ליושב ראש המועצה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 90, והתקיימו נסיבות שקבע יושב ראש המועצה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא למסור למפר הודעה על אפשרותו להגיש ליושב ראש המועצה כתב התחייבות ולהפקיד עירבון לפי הוראות סימן זה, במקום שיוטל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן א'; בסעיף זה, "היועץ המשפטי לממשלה" - לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו לעניין זה.

תנאי ההתחייבות 104. (א) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף 103, ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה, בתוך תקופה שיקבע יושב ראש המועצה בכתב ההתחייבות ושתחילתה ביום הגשתו, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים (בסימן זה - תקופת ההתחייבות).

(ב) יושב ראש המועצה רשאי לקבוע בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעל המפר להתחייב ולעמוד בהם במהלך תקופת ההתחייבות במטרה להקטין את הנזק שנגרם מההפרה או למנוע את הישנותה.

(ג) בנוסף לכתב ההתחייבות יפקיד המפר בידי יושב ראש המועצה עירבון בסכום העיצום הכספי שיושב ראש המועצה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומם של נסיבות ושיקולים שנקבעו לפי סעיף 95(ב).

תוצאות הגשת כתב 105. הגיש המפר ליושב ראש המועצה כתב התחייבות והפקיד עירבון לפי סימן זה, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 103, לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה; לא הגיש המפר ליושב ראש המועצה כתב התחייבות או לא הפקיד עירבון, בתוך התקופה האמורה, ימסור לו יושב ראש המועצה הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי בסעיף 91.

הפרת התחייבות 106. (א) הגיש המפר כתב התחייבות והפקיד עירבון לפי סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט בפסקאות שלהלן, יחולו ההוראות המפורטות באותן פסקאות, לפי העניין:

(1) המשיך המפר, במהלך תקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה הגיש את כתב ההתחייבות, או חזר והפר את ההוראה האמורה במהלך אותה תקופה, יראו את ההפרה כאמור כהפרה נמשכת לעניין סעיף 94(א) או כהפרה חוזרת לעניין סעיף 94(ב), לפי העניין, ויחולו ההוראות אלה:

(א) יושב ראש המועצה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה הנמשכת או ההפרה החוזרת, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 91, בשינויים המחויבים;

(ב) שלח יושב ראש המועצה דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת או ההפרה החוזרת, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 93(ב)(1) או שהמפר לא טען את טענותיו בפני יושב ראש המועצה לעניין אותה הפרה כאמור בסעיף 93(ד), יחלט יושב ראש המועצה את העירבון בנוסף להטלת העיצום הכספי בשל ההפרה הנמשכת או ההפרה החוזרת;

(2) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנקבעו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 104(ב) – יחלט יושב ראש המועצה את העירבון, לאחר שנתן למפר הזדמנות לטעון טענותיו, בכתב, לעניין זה.

(ב) לעניין פרק זה יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה, כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

(ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, והפר המפר פעם נוספת את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא יאפשר לו יושב ראש המועצה להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה, בשל אותה הפרה.

השבת העירבון 107. עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שהגיש לפי סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': שונות

- עיצום כספי בשל הפרה של הוראות לפי חוק זה ולפי חוק אחר
108. על מעשה אחד המהווה כמה הפרות של הוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 91 או לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

סימן ה': עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים

- עתירה
109. (א) על החלטה סופית של יושב ראש המועצה לפי פרק זה ניתן לעתור לבית המשפט לעניינים מינהליים; עתירה כאמור תוגש בתוך 45 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה.
- (ב) אין בהגשת עתירה לבית משפט לעניינים מינהליים על החלטת יושב ראש המועצה לפי פרק זה, כדי לעכב את ביצוע ההחלטה, אלא אם כן הסכים לכך יושב ראש המועצה או שבת המשפט הורה על כך.
- (ג) החליט בית המשפט, לאחר ששולם העיצום הכספי או הופקד העירבון, לקבל עתירה כאמור בסעיף קטן (א) או ערעור על פסק דין בעתירה כאמור והורה בית המשפט על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי או החזרת העירבון, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת או יוחזר העירבון, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו או הפקדתו עד יום החזרתו.
- פרסום
110. (א) הטיל יושב ראש המועצה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של הרשות את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:
- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
 - (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי, מועד ביצוע ההפרה ונסיבות ההפרה;
 - (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
 - (4) הופחת העיצום הכספי - הנסיבות שבשלן הופחת סכום העיצום הכספי ושיעורי ההפחתה;
 - (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
 - (6) שמו של המפר - ככל שהמפר הוא תאגיד.

(ב) הוגשה עתירה לפי סעיף 109 על החלטת יושב ראש המועצה להטיל עיצום כספי או הוגש ערעור על פסק דין בעתירה כאמור, יפרסם יושב ראש המועצה, לפי סעיף קטן (א), את דבר הגשת העתירה או הערעור ואת תוצאותיהם.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)(6), רשאי יושב ראש המועצה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לעניין זה, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור; ההזדמנות לטעון טענות לפי סעיף קטן זה יכול שתינתן למפר במסגרת זכות הטיעון לפי סעיף 92, ובלבד שיושב ראש המועצה הודיע למפר על כוונתו לפרסם את שמו, בהודעה על כוונת חיוב לפי סעיף 91.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם יושב ראש המועצה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה) פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של שנתיים.

(ו) השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.

שמירת אחריות פלילית 111. (א) תשלום עיצום כספי, מסירת התראה מנהלית או הגשת כתב התחייבות והפקדת עירבון, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות סעיף 91, המהווה עבירה.

(ב) מסר יושב ראש המועצה למפר הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית או הודעה על האפשרות להגיש כתב התחייבות ולהפקיד עירבון, בשל הפרה המהווה גם עבירה, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת; התגלו עובדות חדשות כאמור והוגש נגד המפר כתב אישום לאחר שהמפר שילם עיצום כספי או הפקיד עירבון, יוחזר לו הסכום ששולם או העירבון שהופקד, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה מיום תשלום הסכום או מיום הפקדת העירבון, עד יום החזרתו.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל עבירה המהווה הפרה, לא ינקוט נגדו יושב ראש המועצה הליכים לפי פרק זה בשל ההפרה.

פרק יג': ביצוע ותחילה

תחולה כללית 112. ההוראות החלות על ספק תכנים או על ערוץ ישראלי רשום או בעל רישיון לאספקת חדשות מכח חקיקת התכנים המסחריים, כללי המועצה או הרישיונות, יחולו עליו ללא תלות באמצעי בו מסופקים התכנים.

ביצוע 113. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

התוספת (סעיף 90)

פרק יד': הוראות מעבר

הגדרות 114. בפרק זה -

"אפיק קיים" – כהגדרתו בסעיף 37ד לחוק הרשות השניה הישן;

"בעל רישיון זעיר ייעודי" - כהגדרתו בסעיף 71ו חוק הרשות השניה הישן;

"בעל רישיון לשידורים" – כהגדרתו בחוק התקשורת הישן.

"הגורם המפעיל" – כהגדרתו בחוק הפצת שידורים;

"הפצה", לעניין תכנים אודיו-ויזואליים - העברת תכנים, לציבור הרחב או למנויים, ובכלל זה שידורי טלוויזיה – בכבלים, בלוויין או באמצעי אלחוטי אחר, וכן אספקה על גבי רשת האינטרנט;

"חוק הפצת שידורים הישן" - חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012, כנוסחו ערב המועד הקובע;

"חוק הרשות השניה הישן" - חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 כנוסחו ערב המועד הקובע;

"חוק התקשורת הישן" – חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, כנוסחו ערב המועד הקובע;

"רישיון לשידורי טלוויזיה" – כהגדרתו בחוק הרשות השניה הישן;

115. (א) עד תום שלוש שנים מהמועד הקובע, יחולו ההוראות הבאות:
הוראות לעניין
חובת העברה
תכנים, שידור
פרסומות ושידור
חדשות

(1) מי שהיה בעל רישיון לשידורי טלוויזיה ערב המועד הקובע ייתן למי שהיה בעל רישיון לשידורים ערב המועד הקובע, את שידורי הטלוויזיה שלו, לצורך העברתם כאמור בסעיף קטן (2) להלן, בלא תמורה.

(2) מי שהיה בעל רישיון לשידורים ערב המועד הקובע יעביר, העברה מלאה, בזמן אמיתי, ללא כל קטיעה או עריכה, את שידורי הטלוויזיה כאמור בסעיף קטן (1) באפיק הקיים שבו הועברו התכנים לפני המועד הקובע.

(3) מי שהיה בעל רישיון לשידורים ערב המועד הקובע אינו חייב, בשל העברה כאמור בסעיף קטן (1), בתשלום כלשהו למי שמשדר את השידור המקורי ולבעלי זכויות היוצרים וזכויות המבצעים בשידורים.

(4) מי שהיה בעל רישיון לשידורים ערב המועד הקובע לא יכלול פרסומת בשידוריו.

(5) מי שהיה בעל רישיון לשידורים ערב המועד הקובע לא יכלול בשידוריו שידורי חדשות, למעט אם הותר לו לעשות כן בחוק התקשורת הישן ובהתאם לקבוע בו.

(6) היה הסכם בתוקף, ערב המועד הקובע, בין מי שהיה בעל רישיון לשידורי טלוויזיה ערב המועד הקובע לבין ספק תכנים כהגדרתו בחוק הפצת שידורים הישן, ימשיך ההסכם כאמור לעמוד בתוקפו, בשינויים המחויבים, אלא אם הסכימו הצדדים אחרת.

(ב) הוראות סעיפים (א)-(1)-(5) לא יחולו לעניין שידורים המופצים על גבי רשת האינטרנט.

(ג) בתום שנתיים מהמועד הקובע, שוכנעה המועצה בשל אחד או יותר מהשיקולים הבאים כי יש לצמצם את פרק הזמן המפורט בסעיף קטן (א), רשאית היא לעשות כן מנימוקים שיירשמו:

(1) קידום התחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים;

(2) שמירה על טובת הציבור.

הוראות לעניין בעל 116. עד תום שלוש שנים מהמועד הקובע, מי שהיה בעל רישיון לשידורים ערב רישיון זעיר ייעודי המועד הקובע יעביר, העברה מלאה, בזמן אמיתי, ללא כל קטיעה או עריכה, את שידורי הטלוויזיה של מי שהיה בעל רישיון זעיר ייעודי ערב המועד הקובע, באפיק שבו הועברו התכנים לפני המועד הקובע.

הוראות לעניין 117. (א) עד תום שלוש שנים מהמועד הקובע, יפיץ הגורם המפעיל את שידוריו הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות של גוף שהופץ ערב המועד הקובע, בהתאם לקבוע בחוק הפצת שידורים הישן.

(ב) עד תום שלוש שנים מהמועד הקובע יבחן השר, בהתייעצות עם יושב ראש המועצה, את נחיצות המשך הפצת השידורים לפי סעיף קטן (א), בהתאם לשיקולים הבאים:

(1) הביקוש בציבור להפצת השידורים באמצעות הגורם המפעיל;

(2) עלות המשך ההפצה באמצעות הגורם המפעיל.

(ג) מצא השר בהמשך לבחינה שערך לפי סעיף קטן (א) כי המשך ההפצה כאמור אינו נחוץ, רשאי הוא להורות על הפסקת פעילות הגורם המפעיל.

פיקוח ואכיפה 118. המועצה תפקח על ביצוע הוראות פרק זה ביחס לכלל הגופים המפורטים בו, ויעמדו לרשותה כלל סמכויות האכיפה המנויים בפרק יב', בשינויים המחויבים.

ד ב ר י ה ס ב ר

כללי

תחום האספקה של תכנים אודיו-ויזואליים לציבור הרחב מהווה ענף פעילות בעל השפעות מהותיות על השיח הציבורי ועל דמותה של החברה והדמוקרטיה הישראלית. בשנים האחרונות התחוללו שינויים משמעותיים בתחום זה, ובמיוחד בכל הנוגע להפקה ואספקה של תכנים אלה. כך, עד לא מזמן, גוף שהיה מעוניין לספק תכנים אודיו-ויזואליים בתפוצה רחבה נדרש היה לשדר אותם על גבי תשתית ייעודית (כבלים או לוויין) – פעולה שהייתה כרוכה בהשקעה הונית גבוהה וכן בקשיים סטטוטוריים, הנדסיים וכלכליים. כתוצאה מכך שוק השידורים הישראלי התאפיין בחסמי כניסה גבוהים, ופעלו בו מספר גופים מאוד מצומצם.

בנוסף, בשוק זה התקיימה הפרדה בין צורות השידור השונות: בצד אחד פעלו פלטפורמות שידור רב-ערוציות שהחזיקו בתשתית כבלים או לוויין והתבססו על הכנסות מדמי מנוי (הפלטפורמות המסורתיות). בצד השני פעלו ערוצים מסחריים ששידורו תוכן פתוח (Free to Air - FTA) וליניארי אשר התבססו על הכנסות מפרסום (ערוץ ברודקאסט).

כפועל יוצא מכך הרגולציה של שוק זה התבססה (ולמעשה עד היום מתבססת) על ההבחנה האמורה שבין אופני ההפצה השונים והוקמו רגולטורים נפרדים לאסדרה ופיקוח על כל אחד מהתחומים: המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין (**מועצת הכבלים והלוויין**) מאסדרת את הפלטפורמות המסורתיות, בהתאם להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (**חוק התקשורת**), וחקיקת המשנה שנקבעה מכוחו. לצידה פועלת מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (**הרשות השנייה ו-מועצת הרשות השנייה**), המאסדרת את ערוצי הברודקאסט, בהתאם להוראות חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 (**חוק הרשות השנייה**), וחקיקת המשנה שנקבעה מכוחו.

בנוסף, על מנת לשמר את מודל ההפצה החינמית של ערוצי הברודקאסט נקבעו הגבלות על המודלים הכלכליים בשוק השידורים. כך, נאסר על הפלטפורמות המסורתיות לשדר פרסומות, והן חויבו לשדר את ערוצי הברודקאסט בחינם באפיקים מרכזיים שלהן. עוד נאסר על הפלטפורמות המסורתיות להפיק חדשות בעצמן, ונקבעו כללים מחמירים שמנעו בעלות צולבת בפלטפורמה מסורתית ובערוץ ברודקאסט במקביל.

בהמשך לשינויים שהתרחשו בשוק השידורים ובכלל כך ההתפתחויות הטכנולוגיות, שינויים בהרגלי הצפייה של הציבור והמגמות השונות שהתפתחו בעולם, החלו לפעול בשוק גופים המציעים לציבור הרחב מגוון תכנים אודיו-ויזואליים שהם דמויי טלוויזיה רב-ערוצית (*TV Like*) ללא כל תשתית הפצה ייעודית כמו כבלים או לוויין, וזאת על גבי רשת האינטרנט (שירות *OTT - Over The Top*). כתוצאה מכך, שוק הטלוויזיה הרב-ערוצית התרחב גם לתכנים אודיו-ויזואליים נוספים, ונפתח לתחרות מצד גופים נוספים: חברות ישראליות כמו סלקום TV ופרטנר TV, וגופי סטרימינג בינלאומיים כמו נטפליקס ודיסני פלוס.

כאמור לעיל, הרגולציה הקבועה בתחום השידורים מתייחסת באופן ממוקד לשחקנים הקיימים – הפלטפורמות המסורתיות וערוצי הברודקאסט. על השחקנים המספקים תוכן ב-OTT, לעומת זאת, לא הוחלה רגולציה. כתוצאה מכך נוצר מצב בו המשטר הרגולטורי של שירות האספקה של תוכן אודיו-ויזואלי נהיה תלוי במערך הטכנולוגי ההנדסי הכרוך באספקתו - בעוד גורמים המפיצים את תכניהם באמצעות תשתית כבלים או לוויין, נתונים לאסדרה מקיפה ומרחיבה, על גורמים המספקים תכנים על גבי האינטרנט לא חלה כל אסדרה.

בנוסף, התמורות הטכנולוגיות אשר אפשרו הקמה של אפיקי אספקת תוכן נוספים הביאו לפוטנציאל תחרותי בשוק ולהסרה של חסמי כניסה תשתיתיים. שוק תחרותי יותר קורא להחלה של רגולציה ממוקדת יותר ותחרותית בעיקרה, מתוך הבנה שבשוק תחרותי איכות התוכן והשירות לציבור נובעים בראש ובראשונה מכמות השחקנים והמגוון שלהם. שינויים אלה מאפשרים לצמצם חלקים גדולים מהרגולציה החלה כיום.

בהמשך לכל אלה, מינה שר התקשורת ביום י"ז באלול התשפ"א (6 בספטמבר 2020) את הוועדה לאסדרת העל בתחום השידורים (**הוועדה**), אשר בראשה עמד מר רועי פולקמן, והשתתפו בה נציגים ממשדד התקשורת, משרד האוצר ומשרד המשפטים, ומשקיפים שונים כולל נציג רשות התחרות ונציגי מועצת הכבלים והלוויין והרשות השנייה. הוועדה מונתה בכדי ליתן המלצות לשר בנוגע לעקרונות האסדרה הרלוונטיים לתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים, וזאת בהינתן המגמות בארץ ובעולם.

ביום י"ח באב התשפ"א (27 ביולי 2021) הגישה הוועדה לשר התקשורת את המלצותיה וביום כ"ד באלול התשפ"א (1 בספטמבר 2021) אימץ שר התקשורת את המלצותיה, תוך קביעת מספר שינויים והתאמות (**מסמך האימוץ**).

הצעת החוק שלהלן נועדה לתקן את החקיקה בהתבסס על המלצות הוועדה, ולעדכן את מערך החובות והזכויות החלות על כלל השחקנים הפועלים בשוק התכנים האודיו-ויזואליים, במספר אופנים:

(1) מוצע להקים רשות חדשה במקום מועצת הכבלים והלווין והרשות השניה (הרשות לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים או הרשות) שתפקידה יהיה לאסדר את כל תחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים, באופן שיהיה אדיש לאופן הפצת התכנים. הרשות תהיה רשות עצמאית בעלת יכולות מקצועיות ומיקוד פעילות בתחומי הכלכלה והתחרות. רשות זו אף תיכנס בנעלי הרשות השניה בכל הנוגע לאסדרה ולפיקוח על תחום הרדיו, בהתאם לסמכויותיה לפי חוק הרשות השניה.

(2) לשם שמירה על האינטרס הציבורי מוצע להחיל סט מצומצם וממוקד של חובות על השחקנים המשמעותיים הפועלים בשוק זה – גופים ישראליים המספקים מגוון תכנים אודיו-ויזואליים בתפוצה רחבה לציבור בישראל (ספקי תכנים). בין חובות אלה מוצע לכלול חובת רישום, חובת השקעה בהפקות מקומיות (כמפורט בפסקה (6) להלן), חובות הפצה של תכני תאגיד השידור הישראלי וערוץ הכנסת, חובות בתחום האתיקה (תכנים אסורים ותוכן שיווקי), וחובות בתחום הצרכנות. עוד מוצע כי היקף החובות ישתנה בהתאם לרמת ההכנסות של ספק התכנים.

(3) מוצע להסיר את ההגבלות הקיימות היום על המודלים הכלכליים בשוק התכנים האודיו-ויזואליים, ולהתיר חלק מהאיסורים הקיימים לעניין בעלויות צולבות, וזאת על מנת לאפשר מודלים היברידיים וגמישים של אספקת תכנים אודיו-ויזואליים בהתאם למגמות בעולם. כך מוצע, ככלל, לבטל את החובות החלות היום על הפלטפורמות המסורתיות להעביר את ערוצי הברודקאסט ולהקצות להם אפיקי שידור ייעודיים בהתאם, וכן לבטל את האיסורים החלים על הפלטפורמות המסורתיות בכל הנוגע לשידור פרסומות והחזקה בחברת חדשות. מהצד השני, מוצע לבטל את החובה החלה היום על ערוצי הברודקאסט לספק את התכנים שלהם בחינם לפלטפורמות המסורתיות.

(4) בשל החשיבות הציבורית של תכני החדשות, מוצע לקבוע הסדרים פרטניים בכל הנוגע לאספקת תכנים כאמור לציבור. מוצע כי אלה יכללו חובת רישוי ייעודית, חובות לעניין הממשל התאגידי של חברת החדשות שמטרתן להפריד בין האינטרסים המסחריים בעל הרישיון לבין תכני החדשות, חובות בתחום האתיקה בחדשות, וכן חובות שנועדו למנוע אספקת תכני חדשות בבלעדיות. עם צמצום ההגבלות לעניין הבעלויות הצולבות מוצע אף לקבוע כללים ייעודיים להגבלת מתן רישיון לאספקת חדשות, או לקביעת הוראות ברישיון כאמור, במקרים של חשש מריכוזיות כלל משקית.

(5) על מנת לוודא רמת נגישות גבוהה של תכני ספורט שיש להם ביקוש משמעותי בקרב הציבור או חשיבות תרבותית או לאומית, וכן על מנת לשמר את התחרות בין ספקי התכנים שמושפעת באופן ישיר מהיכולת שלהם להציע תכני ספורט, מוצע לקבוע הסדרים פרטניים בכל הנוגע לאספקת תכנים אלה לציבור. כך מוצע לקבוע חובות שנועדו למנוע אספקה של מפעלי ספורט משמעותיים על גבי ספק תכנים בודד וחובות לעניין הנגשה לציבור של מפעלי ספורט להם חשיבות לאומית מיוחדת או עניין יוצא דופן בציבור. עוד מוצע כי חובות אלה יחולו על כל הגופים הרלוונטיים בתחום זה – בעלי הזכויות, מפיקי התכנים, ספקי התכנים המספקים אותם לציבור, ובמיוחד ספקי תכנים שגם מחזיקים בזכויות כאמור בבלעדיות – לפי העניין.

(6) על מנת לשמור על היצירה הישראלית מוצע לקבוע חובות השקעה בהפקות מקומיות מסוגה עילית שיחולו, בשינויים המחויבים, על כלל השחקנים המשמעותיים בשוק אספקת התכנים האודיו-ויזואליים בישראל – ספקי תכנים בעלי היקף פעילות משמעותי וערוצים ישראליים המספקים באופן עצמאי פרסומות לציבור (בדומה לערוצי הברודקאסט היום). עוד מוצע כי חובה זו תחול גם על שחקני סטרימינג בינלאומיים בעלי היקף פעילות משמעותי בישראל (ספק תכנים בינלאומי). מטרת חובות ההשקעה ביצירה ישראלית להבטיח כי בפני הצופה הישראלי יעמוד היצע גדול ומגוון של תוכן אודיו-ויזואלי איכותי הנותן ביטוי לשפה ולתרבות הישראלית.

(7) כאמור, מוצע כי המועצה תהיה אמונה על התחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים. לכן מוצע להסמיך את המועצה לתת הוראות, במידת הצורך, שימנעו פעילויות שעלולות להסב נזק פוטנציאלי לתחרות בתחום. בפרט, מוצע לקבוע הסדרים פרטניים לספקי תכנים המחזיקים בתכנים להם כוח שוק משמעותי כגון תכני ספורט וחדשות.

לסעיף 1 המוצע

מוצע כי סעיף 1 הפותח את החוק יהיה סעיף מטרה אשר יפרט את התכליות העומדות בבסיס הצעת החוק. תכליות אלה כוללות את אסדרת תחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור, קידום היצירה הישראלית, שמירה על מגוון ופלורליזם, ועידוד התחרות.

לסעיף 2 המוצע

מוצע כי סעיף 2 יהיה סעיף הגדרות, אשר יכלול את ההגדרות הרלוונטיות להוראות החוק:

"אזרח ישראלי" – כאמור בדברי ההסבר לסעיף 5 ולסעיף 41 להלן, מוצע לקבוע כי אחד מתנאי הכשירות לכהונה במועצה לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים, וכן לכהונה בדירקטוריון חברת חדשות, יהיה אזרחות ישראלית. בהמשך לכך, מוצע להגדיר אזרחות כאמור לפי שני תנאים מצטברים: מבחן פורמלי העוסק במעמד משפטי, ומבחן מהותי שעניינו במרכז החיים.

"אמצעי שליטה" – המונח "אמצעי שליטה" רלוונטי להוראות אשר עניינן הגבלות לעניין החזקה, העברה או רכישה של אמצעי השליטה בגופים הכפופים להוראות הצעת החוק. לעניין זה, מוצע להגדיר "אמצעי שליטה" לפי ארבעה תנאים חלופיים: זכות ההצבעה באסיפה כללית של חברה או בגוף מקביל לה של תאגיד אחר; הזכות למנות דירקטור או מנהל כללי; הזכות להשתתף ברווחי התאגיד; והזכות לחלק ביתרת נכסי התאגיד לאחר סילוק חובותיו, בעת פירוקו.

"אספקה בישראל" – מונח זה משמש לצורך בחינה האם גורם מסוים מספק תכנים אודיו-ויזואליים לציבור בישראל, וזאת ביחד עם ההגדרות המשלימות "ספק תכנים" ו-"תכנים אודיו-ויזואליים". כך מוצע כי יראו גורם מסוים (העומד בתנאים שנקבעו בהגדרות המשלימות) כמי שמספק תכנים אודיו-ויזואליים בישראל, אם הוא מתקשר עם מנויים בישראל, או שהוא כולל בתכניו תוכן שיווקי המיועד לציבור בישראל. בכל הנוגע להתקשרות עם מנויים יובהר כי התקשרות עם מנויים כוללת גם התקשרות שאינה בתשלום, כך שגם אדם שנדרש רק לספק פרטים או להירשם אצל ספק התכנים, מבלי להעביר תמורה נוספת, ייחשב למנוי לפי הגדרה זו.

"אתר אינטרנט" ו-"אתר אינטרנט חדשותי" – כאמור בדברי ההסבר לסעיפים 35 ו-39 להלן, מוצע לקבוע הוראות שעניינן הגבלות, ובמקרים מסוימים אף איסור, על החזקה צולבת ברישיון לאספקת חדשות ובאתר אינטרנט חדשותי, וזאת לשם שמירה על הגיוון והפלורליזם בחדשות. בהמשך לכך, מוצע להגדיר אתר אינטרנט באופן רחב כאתר שיש לציבור או לחלק ממנו אפשרות כניסה או גישה אליו, וזאת אף אם הכניסה או הגישה כאמור דורשות שימוש בקוד או בסיסמה, או כרוכות בתשלום. בכל הנוגע לאתר אינטרנט חדשותי, מוצע להגדירו כאתר אשר אחת ממטרותיו המרכזיות היא אספקת מידע חדשותי. בהתאם להגדרה זו, אתר אינטרנט שמפיץ לעתים רחוקות מאוד ידיעות חדשותיות לא ייכלל בהגדרה, וכך גם אתרים שעוסקים בעיקר בהפצה של תכני משתמשים.

"בעל עניין" – מונח זה נדרש לצורך סיווגו של גורם שיש לו החזקות של מעל 5% בתאגיד מסוים. הגדרה זו משמשת את הסעיפים האוסרים על גורם כאמור לקחת חלק בפעולות שעלולות להעמיד אותו במצב של ניגוד עניינים עם

התאגיד בו הוא מחזיק, וכן את הסעיף המחייב חברת חדשות לפרסם את זהות בעלי הענין בה, ואת זהות התאגידים בהם היא מחזיקה כבעלת ענין.

"בעל היקף פעילות בינוני" ו-"בעל היקף פעילות גדול" - בהתאם להמלצות הוועדה מוצע כי תהיה הבחנה ברמת הרגולציה שתוטל על ספקי התכנים בהתאם לגודלם כפי שמתבטא בהיקף הכנסותיהם, וזאת כדי לאפשר לתחרות בשוק להתפתח. כך מוצע כי ספק תכנים בעל היקף פעילות בינוני יסווג כמי שסך ההכנסות השנתי שלו מפעילות כספק תכנים הוא בין 300 ל-600 מיליון ₪, ואילו ספק תכנים בעל היקף פעילות גדול יסווג כמי שסך ההכנסות השנתי שלו הוא מעל 600 מיליון ₪. ההבחנות העיקריות בין החובות שיחולו על גופים אלה עניינם בהיקף חובת ההשקעה שלהם בהפקות מקומיות מסוגה עילית וכן חובות בתחום הצרכנות. סיווג הפעילות כאמור משמש גם ליצירת מדרג בחובות ההשקעה שחלה על ספקי תכנים בינלאומיים וערוצים ישראליים רשומים.

לעניין זה יובהר כי אף הכנסות שמקורן בשווה כסף כגון מניות וכדומה, ייחשבו לצורך סיווג היקף פעילות של גוף מסוים. בנוסף, מוצע לקבוע כי בבחינת ההכנסה של גוף מסוים לצורך סיווג היקף פעילותו, תיחשב גם הכנסה של תאגיד בעל זיקה לספק התכנים (כהגדרתו להלן) מאספקה של תכנים אודיו-ויזואליים בישראל. זאת משני טעמים: ראשית, על מנת למנוע הסטה של מקטעי פעילות לתאגידים אחרים, או פיצול הכנסות בין מספר תאגידים; שנית, החלת החובות מהיקף פעילות בינוני ומעלה מטרותן, בין השאר, למנוע חסמי כניסה לשוק, והקלה זו אינה נצרכת כאשר מדובר בשחקן הקשור לתאגידים המבוססים בתחום.

"בעל רישיון לאספקת חדשות" - הגדרה זו מפנה לגופים שקיבלו רישיון לאספקת חדשות בהתאם לחוק זה.

"בעל תשתית חיונית" - הגדרה זו משמשת את ההסדר הפרטני הקבוע בסעיף 40 שעניינו מתן רישיון לאספקת חדשות לגורם שהוא בעל היקף פעילות גם בתחום של תשתית חיונית, או רכישת גורם כאמור בידי בעל רישיון לאספקת חדשות. לעניין זה מוצע להפנות לחוק הריכוזיות אשר מונה בתוספת שלו רשימה של תחומי תשתית חיוניים.

"גוף חייב" - מוצע להגדיר כל גוף שיידרש להשקיע בהפקות מקומיות - ספק תכנים רשום, ערוץ ישראלי רשום וספק תכנים בינלאומי - "גוף חייב", וזאת על מנת לקבוע הוראות פרטניות שיחולו על כלל הגופים האמורים באופן אחיד.

"גורם מורשה" - מוצע להגדיר כל גוף שיידרש ברישום או רישוי לפי חוק זה - ספק תכנים רשום, ערוץ ישראלי רשום ובעל רישיון לאספקת חדשות - "גורם מורשה" וזאת על מנת להחיל עליהם יחד הוראות כלליות.

"דוח כספי" - לצורך סיווג היקף הפעילות של ספק תכנים מסוים, וכן לצורך חישוב ההכנסות של גוף חייב מוצע לקבוע בסעיף 65 להלן, הוראות לעניין מסירת דוחות כספיים ליושב ראש המועצה. למען היעילות והשקיפות מוצע להגדיר מראש "דוח כספי" כדוח כספי שנתי. כמו כן, על מנת לאפשר גמישות במקומות שהיא אפשרית, מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה להתיר מסירה של דוח אחר.

"הוועדה לצמצום הריכוזיות" - כאמור בדברי ההסבר לסעיפים 34, 37 ו-40 להלן, מוצע לקבוע כי טרם מתן רישיון לאספקת חדשות, וכן טרם מתן אישור להעברה, שעבוד או עיקול של רישיון כאמור וכן טרם מתן אישור לרכישה של גורמים מסוימים בידי בעל רישיון כאמור, על המועצה להתייעץ עם הוועדה לצמצום הריכוזיות ברשות התחרות. ההגדרה המוצעת מפנה להגדרה של וועדה זו בחוק הריכוזיות.

"החזקה" - כאמור בדברי ההסבר לסעיפים 32 ו-41 להלן, מוצע לקבוע הוראות לעניין החזקה באמצעי שליטה בין השאר בתנאי הסף למתן רישיון לאספקת חדשות, ובתנאים נוספים שעשויים להיקבע ברישיון כאמור. לעניין זה

מוצע להגדיר החזקה באופן רחב, הכולל החזקה במישרין או בעקיפין, לבד או ביחד עם אחרים, באמצעות אחר לרבות נאמן או שלוח, באמצעות זכות המוקנית בהסכם, ואף ברירה להחזקה שאינה נובעת מניירות ערך המירים או בכל דרך אחרת.

"הכנסה שנתית אחרונה" – הגדרה זו נדרשת לצורך סיווג היקף הפעילות של ספקי תכנים או ערוצים ישראלים (בהתאם להוראות פרק ב' המוצע), וכן לצורך חישוב סכום ההשקעה של גוף חייב בהפקות מקומיות (בהתאם להוראות פרק ו' המוצע). מוצע להגדירה כסך ההכנסה מאספקה בישראל בשנת הכספים האחרונה שלגביה נדרש להגיש דוח כספי או למסור מידע. יוער כי בהתאם להגדרה המוצעת ל"אספקה בישראל", הכוונה היא לכל הכנסה מהתקשרות עם מנויים בישראל או מאספקת תוכן שיווקי המיועד לציבור בישראל. מוצע כי ההכנסה תיקבע בהתאם לדוח השנתי (כהגדרתו לעיל) שהוגש על ידי הגוף החייב או ספק תכנים (שאינו חייב ברישום) בהתאם למידע שמסר ליושב ראש המועצה בהתאם לסמכויות דרישת המידע המוצעות בסעיף 65.

"הפקה מקומית" – כאמור בחלק הכללי, לצורך קידום היצירה הישראלית מוצע לקבוע חובות השקעה בהפקות מקומיות. לשם כך, מוצע להגדיר הפקה מקומית כהפקה שמתקיימים בה שני תנאים מצטברים – תנאי אחד שעניינו הרכב נציגי התעשייה, לפיו רוב יוצריו, רוב מבצעיו, רוב הצוות הטכני הנדסי שנטל חלק בהפקת ההפקה ורוב צוותי ההפקה, הם תושבי ישראל המתגוררים בה דרך קבע; וכן תנאי שני שעניינו שפת ההפקה, בהתבסס על שפות מדוברות בישראל – עברית, ערבית, רוסית אמהרית – וכן שפה אחרת שיקבע ראש המועצה.

"הפקה מקומית חיצונית" – כאמור בדברי ההסבר לסעיפים 62 ו-64, מוצע לקבוע כי שיעור מסוים מההשקעה בהפקות מקומיות יושקע בהפקות מקומיות שהופקו בידי בתי הפקה או מפיקים חיצוניים, כלומר הפקות שמומנו בידי גוף חייב ולא הופקו על ידו. על כן מוצע להגדיר "הפקה מקומית חיצונית" כהפקה שאינה הפקה עצמית. עוד מוצע להגדירה כהפקה שאינה הפקה של מוסד ממשלתי, תאגיד השידור הישראלי או ערוץ הכנסת, או תאגיד בעל זיקה אליהם שכן גורמים אלה משקיעים כספי ציבור בהפקות מקומיות והכרה בהפקות אלו כהפקה שמומנה על ידי גופים חייבים לא תשמש את תכלית חובת ההשקעה.

"השפעה ניכרת" – הגדרה זו נדרשת לעניין סיווגו של תאגיד כבעל זיקה לספק תכנים או לבעל רישיון לאספקת חדשות. ההגדרה המוצעת נועדה לזהות את המקרים שבהם יש לגורם מסוים (יחיד או תאגיד) יכולת השפעה משמעותית על תאגיד אחר, שאינה בהכרח עולה כדי שליטה. כדי להקל על הבחינה לעניין זה, מוצע לכלול בהגדרה גם חזקה הניתנת לסתירה, ולפיה, יראו גורם כבעל השפעה ניכרת בתאגיד אם הוא מחזיק ב- 25% אחוז או יותר מאמצעי שליטה כלשהו בו.

"הוועדה לאיתור מועמדים" – הגדרה זו מפנה לוועדה לאיתור נציגי הציבור שיכהנו במועצה, וכן לאיתור יושב ראש המועצה.

"וועדת הכלכלה" – הגדרה זו מפנה לוועדת הכלכלה של הכנסת.

"זכות לאספקה בישראל" – הגדרה זו משמשת לצורך חיוב הגופים שמחזיקים בתכני ספורט בסיסיים להציע תכנים אלה לספקי תכנים אחרים (בהתאם לפרק ה' המוצע). מוצע להגדיר את הזכות האמורה בתור זכות לביצוע הפעולות המפורטות בחוק זכות יוצרים (שידור, העמדה לרשות הציבור וכדומה) וזאת מכוח רישיון שניתן לפי חוק זכות יוצרים (להבדיל מהזכות המוקנית לבעלים הראשוניים).

"זכיון לשידורי רדיו" – כאמור בחלק הכללי מוצע כי הרשות לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים תיכנס בנעלי הרשות השניה בכל הנוגע לאסדרה ולפיקוח על תחום הרדיו, ותפקח על גורמים המחזיקים בזכיון או ברישיון

לשידורי רדיו מכח חוק הרשות השנייה, שלאחר המועד הקובע ייקרא "חוק הרדיו". בהמשך לכך, מוצע להגדיר זיכיון לשידורי רדיו כזיכיון לשידורי רדיו שניתן לפי חוק הרדיו, התש"ן-1990.

"חברת חדשות" - כאמור בדברי ההסבר לסימן ב' לפרק ד', מוצע לחייב בעל רישיון לאספקת חדשות להפיק את תכני החדשות שלו באמצעות חברת חדשות ייעודית. משכך מוצע להגדיר "חברת חדשות" בתור חברה שהקים בעל רישיון כאמור.

"חדשות" - כאמור בחלק הכללי, מוצע לקבוע הסדרים פרטניים לתכני חדשות, ובכלל כך חובת רישוי לגורם המעוניין לספק תכנים אלו, וכן חובות אתיות שיחולו על תכני החדשות המסופקים לציבור. לעניין זה, מוצע להגדיר "חדשות" בתור מהדורת חדשות יומית או שבועית המסופקת בזמן אמת. יובהר כי אין הכוונה למהדורת חדשות שעוסקת כולה בסוגה ספציפית כמו חדשות ספורט או חדשות בידור, אלא למהדורה שעוסקת בחדשות הארץ והעולם, האקטואליות לאותו יום, בין אם בנושאי ביטחון, פוליטיקה, כלכלה ועוד. עוד מוצע, לשם הגמישות להסמיך את יושב ראש המועצה לקבוע כי תכנים אודיו-ויזואליים נוספים שעניינם העיקרי בחדשות היום מהווים "חדשות", על מנת שניתן יהיה להחיל לגביהם את ההוראות האמורות. לבסוף מוצע להחריג מההגדרה כאמור תכנים שאינם מיועדים בעיקרם לציבור בישראל, כמו חדשות בינלאומיות, בין אם מקור החדשות הוא בישראל (כמו ערוץ i24) ובין אם מקורם מחוץ לישראל כמו התכנים של ערוצים בינלאומיים (דוגמת CNN וה-BBC).

"חוק החברות", "חוק החברות הממשלתיות", "חוק המינויים", "חוק העונשין", "חוק הפצת שידורים", "חוק הרדיו", "חוק הריכוזיות", "חוק השידור הציבורי", "חוק התחרות הכלכלית", "חוק התקשורת", "חוק זכות יוצרים", "חוק חופש מידע", "חוק כתוביות ושפת סימנים", "חוק סיווג וסימון", "חוק ערוץ הכנסת" ו-"חוק פסיקת ריבית והצמדה" – לצורך קביעת הסדרים שונים מופיעות לאורך הצעת החוק הפניות לחוקים אחרים, ולשם הנוחות מוצע להגדירם בשם מקוצר.

"חקיקת התכנים המסחריים" - מונח זה מתייחס לכלל החוקים שעניינם אסדרת תחום התכנים האודיו-ויזואליים המסחריים, ונעשה בו שימוש רב לאורך הצעת החוק.

"יושב ראש המועצה" - מוצע להגדיר את יושב ראש המועצה כמי שמונה ליושב ראש המועצה ומנהל הרשות בהתאם להוראות פרק ב' המוצע.

"מאסדר" - כאמור בדברי ההסבר לסעיף 40 מוצע כי טרם הענקת רישיון לאספקת חדשות לגורם שהוא בעל תשתית חיונית (כהגדרתו לעיל), וכן טרם ביצוע רכישות בין בעלי תשתית כאמור לבעלי רישיונות לאספקת חדשות, יש להתייעץ, בין השאר, גם עם מאסדר תחום התשתית החיונית. הוראות לעניין "מאסדר" בתחום תשתית חיונית קבועות זה מכבר בחוק והריכוזיות ומשכך מוצע להפנות להגדרה הקיימת בחוק האמור.

"המועד הקובע" - מונח זה נועד להגדיר את מועד תחילתו של החוק המוצע.

"המועצה" - לשם הנוחות מוצע להגדיר את המועצה כמועצה לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים שמונתה לפי פרק ב'.

"מורשה לשידורי רדיו" - כאמור בחלק הכללי ובדברי ההסבר להגדרה "זיכיון לשידורי רדיו", מוצע כי הרשות לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים תמשיך לאסדר ולפקח על בעלי הרישיונות והזיכיונות לשידורי רדיו מכח חוק הרשות השנייה, שלאחר המועד הקובע ייקרא "חוק הרדיו". גופים אלה נכללים בהגדרה "מורשה לשידורים" בחוק הרדיו, וכדי למנוע בלבול עם הגורמים המספקים תכני-אודיו ויזואליים בהתאם לחוק זה, מוצע להגדירם כ"מורשה לשידורי רדיו", ולהפנות להגדרה בחוק הרדיו.

"מנוי" – מוצע להגדיר "מנוי" ככל מי שהתקשר עם ספק תכנים לצורך קבלת תכניו-האודיו וויזואליים. בדומה לאמור בדברי ההסבר להגדרה "ספק תכנים", מוצע כי גם אדם שרק נרשם אצל ספק תכנים או סיפק לו פרטי התקשרות – וזאת מבלי לשלם לו דמי מנוי - ייחשב ל"מנוי" לפי הגדרה זו.

"מפלגה" - מוצע להפנות בהגדרה זו להגדרה הקבועה בחוק המפלגות, התשנ"ב-1992..

"מפעל ספורט" – כאמור בדברי ההסבר לפרק ה' להלן מוצע לקבוע הסדרים פרטניים לעניין אספקה של מפעלי ספורט מסוימים. לשם כך, מוצע להגדיר "מפעל ספורט" כתחרות ספורט, או משחק ספורט כגון משחק גמר גביע המדינה בכדורגל, וכן, כסדרה של תחרויות או משחקים כאמור, כדוגמת ליגת העל בכדורסל או ליגת ה-NBA ;

"נושא משרה" - מוצע להפנות בהגדרה זו להגדרה המקובלת הקבועה בחוק החברות.

"סוגה עילית" - בהמשך להמלצות הוועדה מוצע כי חובות ההשקעה בהפקות מקומיות יחולו לעניין הפקות מסוגה עילית בלבד, שכן רק בעניין הפקות אלה קיים כשל שוק ויש אינטרס ציבורי מובהק להתערבות המאסדר. מוצע להגדיר סוגה זו כתכניות תעודה או דרמה (כהגדרתן להלן), באופן המאפשר לגופים החייבים גמישות מסוימת, ושומר על חופש היצירה והתוכן.

"ספק אחוד" – כאמור בדברי ההסבר לסימן ה' בפרק ד', מוצע לקבוע בתחום החדשות הסדרים פרטניים לספק תכנים המחזיק ברישיון לאספקת חדשות (בין אם באופן ישיר ובין אם באמצעות תאגיד בעל זיקה אליו), וזאת כדי לשמור על המגוון החדשותי המוצע לציבור ולמנוע פגיעה בתחרות בין ספקי תכנים. לצורך סיווג גוף כאמור מוצע לקבוע רף הכנסות מינימאלי מדמי מנוי בגובה של 50 מיליון ₪, שכן לגורם עם היקף הכנסות נמוך יותר או גורם שהכנסתו מבוססת בעיקר על אספקת תוכן שיווקי, יש תמריץ מובהק להמשיך ולהיות מופץ על גבי ספקי תכנים אחרים.

"ספק תכנים" – מטרת ההגדרה "ספק תכנים" היא לכלול את כל הגורמים המציעים לציבור מוצר שהוא דמוי טלוויזיה רב-ערוצית (Tv-Like) תוך שמירה על עקרון האדישות הטכנולוגית. משכך, מוצע להגדיר ספק כאמור באופן רחב בהתבסס על מספר תנאים :

(1) אספקה של תכנים אודיו-ויזואליים למנויים - זאת להבדיל מגורמים אחרים המבקשים להיות מופצים לכלל הציבור (כגון אתרי אינטרנט פתוחים או ערוצי ברודקאסט). גם כאן, בדומה להגדרות "אספקה בישראל" ו-"מנוי", מוצע לא להגביל את ההגדרה לספק שמקבל דמי מנוי, אלא לקבוע כי גם ספק שרק מבקש ממשתמשים להירשם או לספק לו פרטים כדי לצפות בתכניו ייחשב כספק תכנים לצורך החלת האסדרה המוצעת.

(2) אספקה של "מגוון סוגות". בהתאם לתנאי זה, גוף המספק תכנים העוסקים בסוגה אחת בלבד כמו ספורט או חדשות, לא ייחשב ל"ספק תכנים".

(3) "ממשק בשליטתו", תנאי זה נועד להחריג גופים המייצרים תכנים אודיו-ויזואליים ומבקשים להיות מופצים באמצעות אחרים, כגון ערוצי הברודקאסט או משתמשים המפיצים תכנים על גבי רשתות חברתיות.

לבסוף, מוצע להחריג מההגדרה שני סוגים של גופים: ראשית, גוף שפעילותו העיקרית היא הפצה של תכני משתמשים, כמו יוטיוב, טיקטוק וכדומה; שנית, גוף שאינו פועל למטרות רווח.

"ספק תכנים ישראלי" ו-"ספק תכנים בין לאומי" – כאמור בהמלצות הוועדה ובמסמך האימוץ מוצע להחיל על ספקי תכנים בינלאומיים (כמו שחקניות סטרימינג שעיקר פעילותן מחוץ לישראל) חובות שונות ביחס לספקי התכנים הישראליים. משכך מוצע להבחין בין שני סוגי הספקים בהתאם למבחן הכנסות. לפי מבחן זה, רק ספק

תכנים שלפחות מחצית מההכנסה שלו מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים היא מאספקה בישראל (בהתאם להגדרה "אספקה בישראל") יסווג כ"ספק תכנים ישראלי", וכל ספק תכנים אחר יסווג כספק תכנים בינלאומי.

"ספק תכנים רשום" – כאמור בדברי ההסבר לסעיף 28, מוצע לחייב ספק תכנים ישראלי בעל היקף פעילות בינוני או גדול (כהגדרתם לעיל) להירשם במרשם. משכך, מוצע להגדיר ספק שנרשם במרשם כאמור כ"ספק תכנים רשום".

"עיסוק בפעילות פוליטית" – הגדרה זו משמשת בסעיפים הכוללים סייגים למינוי אדם לכהונה במועצה או בוועדה לאיתור מועמדים (כהגדרתה לעיל). מוצע להגדיר עיסוק בפעילות פוליטית בתור כל פעילות המחייבת הימצאות בקשר ישיר ומהותי עם גופים מפלגתיים או פוליטיים. לצד זאת, מוצע להחריג מההגדרה פעילות אזרחית רגילה כגון השתתפות בהפגנה או כינוס בעלי אופי פוליטי, או הבעת עמדה פומבית בעניינים פוליטיים.

"עיתון" – עניינה של הגדרה זו בהוראות העוסקות במניעת ריכוזיות בתחום החדשות, ומשכך היא נועדה לתפוס עיתון, או מוציא לאור של עיתון, שהוא בעל תפוצה גדולה. לכן מוצע להגדיר עיתון בתור עיתון יומי (ולא עיתון שבועי או חודשי) המופץ ברחבי המדינה, ובכלל כך עיתון המופץ באמצעות עותק דיגיטאלי (עותק סרוק).

"ערוץ הכנסת" – מוצע להפנות בהגדרה זו להגדרה הקבועה בחוק ערוץ הכנסת.

"ערוץ", "ערוץ ישראלי" ו-"ערוץ ישראלי רשום" – כאמור בדברי ההסבר לסעיף 29, מוצע להחיל חובת רישום וחובת השקעה בהפקות מקומיות על ערוצים ישראליים המספקים תוכן שיווקי בישראל ומתקשרים ישירות עם המפרסמים. משכך, מוצע להגדיר "ערוץ" בתור תכנים אודיו-ויזואליים המסופקים באופן רציף, ו"ערוץ ישראלי" בתור ערוץ המיועד בעיקר עבור הציבור בישראל או חלק ממנו, ובכך להחריג ערוצים בינלאומיים. לבסוף מוצע להגדיר "ערוץ ישראלי רשום" בתור ערוץ ישראלי שנרשם במרשם.

"הרשות" – מוצע להגדיר את הרשות בתור הרשות לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים שהוקמה לפי פרק ב'.

"שליטה" – מוצע להגדיר שליטה בתאגיד באופן רחב בתור היכולת לכוון את פעולת התאגיד בכל אחד מהדרכים המנויות בהגדרה.

"תאגיד בעל זיקה" – בהצעת החוק מוצעות מספר הוראות שמתייחסות לתאגידים בעלי זיקה לגורמים המפוקחים לפי חוק זה, וזאת כדי לזהות את הגופים שחולקים אינטרסים משותפים איתם וכן כדי למנוע הסטות של מקטעי פעילות לתאגידים אחרים כדי להתחמק מהאסדרה המוצעת. לשם כך, מוצע להגדיר "תאגיד בעל זיקה" כתאגיד המקיים אחד או יותר מתנאים אלה: (1) תאגיד בעל השפעה ניכרת בגורם; (2) תאגיד שהגורם הוא בעל השפעה ניכרת בו; (3) תאגיד שבעל השפעה ניכרת בו הוא גם בעל השפעה ניכרת בגורם; (4) תאגיד שהשקעותיו בגורם הן בשיעור של 25% או יותר מההון העצמי של הגורם, בין במניות ובין בדרך אחרת, למעט הלוואה הניתנת בדרך העסקים הרגילה; ו-(5) תאגיד שהשקעות הגורם בו הן בשיעור של 25% או יותר מההון העצמי של התאגיד. שלושת התנאים הראשונים נשענים על ההגדרה "השפעה ניכרת" המוצעת לעיל, שנועדה לזהות יכולת השפעה בין תאגיד אחד לאחר. התנאים הרביעי והחמישי נועדו לשרטט קו של השקעה ב-25% מההון העצמי של גוף מסוים כמצביע על יכולת להשפיע על תאגיד באופן משמעותי, שכן השקעה כאמור מצביעה בבירור על אינטרס כלכלי שקיים למשקיע.

"תאגיד השידור הישראלי" – מוצע להגדיר את תאגיד השידור הישראלי בהתאם להגדרתו בחוק השידור הציבורי.

"תוכן שיווקי" – הגדרה זו משמשת הן לסיווג הגופים הכפופים לאסדרה המוצעת בחוק זה (ספקי תכנים וערוצים ישראליים) והן להוראות המסדירות את סוגי התוכן השיווקי שניתן לספק בישראל. מוצע להגדיר תוכן שיווקי

באופן רחב ככולל כל סוג של מסר פרסומי – בין אם פרסומת, חסות, תשדיר שירות וכדומה – לרבות פרסומות סמויות, פרסומות בלתי מודעות או פרסומות אגב.

"תכני ספורט" – מוצע להגדיר תכני ספורט כתכנים אודיו-ויזואליים של משחק או תחרות ספורט.

"תכנים אודיו ויזואליים" – מוצע להגדיר תכנים אודיו-ויזואליים בתור תכנים הכוללים במקביל קול ותמונות חזותיות, תוך עקרון של אדישות טכנולוגית שאינו מבחין בין תוכן הנצרך באופן ליניארי או תוכן שנצרך בהתאם לדרישת המנוי (תכנים לפי דרישה).

"תכנית דרמה" ו-"תכנית תעודה" – הגדרות אלה משמשות את ההגדרה "סוגה עילית" הרלוונטית לחובת ההשקעה בהפקות מקומיות המוסדרת בפרק ו' להלן. מוצע להגדיר תכנית דרמה בתור תוכן אודיו-ויזואלי (כמו סדרה או סרט) המגולל סיפור עלילה, בסוגות שונות (קומי, דרמטי וכדומה), ותכנית תעודה בתור תוכן אודיו-ויזואלי העוסק בסיקור תופעה חברתית תרבותית או פוליטית, או תוכן שעניינו תיעוד תופעות טבע או מדע. יובהר כי תכנית ריאליטי לא תיחשב לתכנית תעודה לפי ההגדרה המוצעת.

"השר" – מוצע להגדיר את שר התקשורת בתור "השר".

לפרק ב' המוצע

מוצע להוסיף את פרק ב' לחוק ולקבוע בו את כלל ההוראות שעניינן הקמת הרשות לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים. כאמור בחלק הכללי, רשות זו תרכז את האסדרה של כל תחום התכנים האודיו-ויזואליים (במקום מועצת הכבלים והלוויין והרשות השנייה), מתוך ראייה כוללת של התחום, תוך מתן מענה להיבטיו הייחודיים ולהתפתחויות הטכנולוגיות. בנוסף, מוצע כי המבנה של הרשות – אופן המינוי של בעלי התפקידים בה, התקציב שלה ועוד – יעגנו את העצמאות שלה, וישמרו ככל הניתן על כך שלא תהיה חשופה ללחצים פוליטיים.

לסעיף 3 המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע להקים את הרשות לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים כיחידת סמך עצמאית במשרד התקשורת, שמחד תפעל באופן עצמאי מהדרג הפוליטי ומנגד תהיה כפופה למנגנוני הפיקוח והבקרה הפנים ממשלתיים כמו היועץ המשפטי לממשלה, החשב הכללי ונציבות שירות המדינה. הרשות תכלול הן מועצה ציבורית והן את סגל הרשות, שיורכבו מאנשי מקצוע בתחומים הרלוונטיים. בעוד שהמועצה תהיה אחראית על אסדרת תחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים, הסמכויות המקצועיות, הפיקוחיות והביצועיות יהיו בידי הרשות.

לסעיף קטן (ב)

על מנת שהרשות תפעל לקידום האינטרס הציבורי ובהתאם לשיקולים מקצועיים בלבד ולא תהיה נתונה להשפעות ולחצים אחרים, מוצע לקבוע כי הרשות תהיה עצמאית במילוי תפקידה. עצמאות זו תבוא לידי ביטוי הן במישור של מבנה הרשות ואופן ביצוע המינויים בה, הן במישור התקציבי והן במישור החקיקתי ואופן קביעת הכללים שבסמכותה.

לסעיפים קטנים (ג)-(ד)

על מנת לאפשר חופש פעולה לגופים המפוקחים וליצור וודאות רגולטורית, מוצע לגדר את תפקידי וסמכויות הרשות אך ורק לאותן סמכויות שנקבעו בחקיקת התכנים המסחריים (כהגדרתה לעיל). כמו כן, כפי שיפורט בדברי ההסבר לסעיף 17 להלן, אחד מתפקידי המועצה הוא להתוות את מדיניות הרשות וקווי הפעולה שלה, משכך מוצע כי הרשות

תהיה מוגבלת בהפעלת סמכויותיה לקידום מדיניות זו בלבד. לבסוף, למען השקיפות ויידוע הציבור מוצע לקבוע כי הרשות תפרסם באתר האינטרנט שלה דין וחשבון שנתי שמסכם את פעולותיה, וכן את החלטות המועצה. לצד זאת, מוצע להבהיר כי פרסום החלטות המועצה יהיה כפוף להוראות חוק חופש המידע, בין השאר, בכל הנוגע למידע שאין למסרו או מידע שיש שיקול דעת במסירתו.

לסעיף 4 המוצע

לסעיפים קטנים (א)-(ג)

סעיף זה עניינו במינוי המועצה. לעניין זה מוצע לקבוע כי המועצה תמנה 11 חברים, מתוכם ארבעה עובדי מדינה ושבעה נציגי ציבור, ובראשה יעמוד יושב ראש שיכהן גם בתור המנהל הכללי של הרשות. עוד מוצע כי עובדי המדינה ימונו בהמשך להמלצות של השרים הרלוונטיים לאסדרת תחום התכנים האודיו-ויזואליים - שר התקשורת, שר האוצר, שר התרבות והספורט - והממונה על התחרות – ואילו יושב ראש המועצה ונציגי הציבור ימונו בידי ועדת איתור (כאמור בדברי ההסבר לסעיפים 15 ו-16). בכל הנוגע להרכב חברי המועצה מוצע שהוא יסקף את הניסיון והידע המקצועיים והציבוריים הנדרשים לאסדרת תחום התכנים האודיו-ויזואליים, בשים לב להיבטיו הייחודיים. לבסוף מוצע כי שר התקשורת יהיה אמון על מינוי כלל חברי המועצה (בהתאם להמלצות השרים וועדת האיתור), וכי מינוי יושב ראש המועצה אף יהיה טעון אישור הממשלה.

לסעיפים קטנים (ד)-(ה)

סעיף 18 לחוק החברות הממשלתיות, תשל"ה-1975 קובע כי שר האוצר ימנה ועדה לבדיקת כשירותם והתאמתם של מועמדים לכהונת דירקטור, יושב ראש דירקטוריון, או מנהל כללי, בחברה ממשלתית (**הוועדה לבדיקת מינויים**). בהמשך לכך, מוצע לקבוע כי גם מינוי חברי המועצה לפי חוק זה יחייב קבלת אישור של הוועדה לבדיקת מינויים, וזאת בדומה למועצות ציבוריות נוספות כגון מועצת תאגיד השידור הישראלי. עוד מוצע כי למען השקיפות, הודעה על מינוי המועצה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של הרשות.

לסעיף 5 המוצע

בסעיף זה מוצע לקבוע הוראות בדבר תנאי סף למינוי חבר מועצה ובכלל כך הוראות בנוגע להרשעה פלילית או משמעתית, דרישה לאזרחות ישראלית, איסור על קיומה של זיקה פוליטית והוראות למניעת ניגוד עניינים, והכל אם יש בכך בכדי לפגוע בעבודת המועצה או בהפעלת שיקול דעתה.

לסעיף 6 המוצע

בשים לב לדינאמיות של שוק התכנים האודיו-ויזואליים ולקצב השינויים המתרחשים בו, וכן לחשיבות במתן ייצוג במועצה למגוון דעות גדול מכלל חלקי החברה הישראלית, מוצע להגביל את תקופת הכהונה של חבר מועצה לפרק זמן של ארבע שנים, שניתן יהיה להאריכו בשנתיים נוספות (כלומר לכל היותר שש שנות כהונה). בהתאם להמלצות הוועדה מוצע כי חברי המועצה לא ימונו כמקשה אחת, אלא שכל חבר ימונה בנפרד, שכן תחלופה הדרגתית כאמור תאפשר העברה של הידע שנצבר בין חברי המועצה המכהנים לחברים החדשים שמתמנים, תשמור על רציפות תפקודית, ואף תאפשר לוודא לאורך זמן כי הרכב החברים אכן משקף את המגוון האנושי של החברה הישראלית. ביחס ליושב ראש המועצה, מוצע לקבוע כי תקופת כהונתו תהיה חמש שנים ושלא ניתן יהיה להאריכה, וזאת נוכח החשיבות בתחלופה תדירה יותר של תפקיד חשוב זה, ומתן ביטוי לשינויים שעשויים לחול בחברה ובשוק אספקת התכנים האודיו-ויזואליים במהלך חמשת שנות כהונתו.

לסעיף 7 המוצע

לסעיפים קטנים (א) עד (ד)

עניינם של סעיפים אלה בקביעת נסיבות בהן יסיים חבר מועצה את כהונתו, ובכלל כך יושב ראש המועצה, וזאת לפני תום תקופת הכהונה. מוצע כי נסיבות אלה יכללו התפטרות, הפסקת עבודתו כעובד מדינה (לגבי נציגי ממשלה), מינוי חבר מועצה שהוא נציג ציבור כעובד מדינה, הרשעה בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין חבר המועצה ראוי יותר לכהן, ואף הגשת כתב אישום או קובלנה בעבירה כאמור, נבצרות, וכן אי-התקיימות של תנאי מהתנאים הדרושים למינויו של חבר המועצה. בנוסף, בכדי לשמור על תפקוד רציף ויעיל של המועצה מוצע להסמיך את שר התקשורת, לאחר התייעצות עם יושב ראש המועצה, לסיים את כהונתו של חבר מועצה אשר נעדר משלוש ישיבות רצופות של המועצה או מיותר ממחצית הישיבות שקיימה המועצה במהלך שנה קלנדרית אחת. עוד מוצע לקבוע כי לחבר מועצה תהיה הזדמנות לטעון טענותיו בפני השר, טרם הפסקת כהונתו בגין אחת מהנסיבות האמורות.

לסעיף קטן (ה)

כדי לשמור על יעילות המועצה ולוודא כי הרכבה משקף את הניסיון והידע המקצועיים והציבוריים הרלוונטיים, מוצע לקבוע כי במידה והפסיק חבר המועצה לכהן, על השר למנות חבר מועצה אחר בהקדם האפשרי.

לסעיף קטן (ו)

כאמור בדברי ההסבר לסעיף 4, מוצע כי יושב ראש המועצה יהיה עובד מדינה. בהמשך לכך מוצע להבהיר כי ההוראות הקבועות בחוק המינויים וחוק המשמעת שעניינם הפסקה או השעיית כהונה יחולו עליו.

לסעיף קטן (ז)

מאחר ובהתאם לסעיף 4(ג) המוצע, מינוי של יושב ראש המועצה טעון את אישור הממשלה, מוצע לקבוע כי גם הפסקת כהונתו בהתאם לסעיפים קטנים (ב) או (ו) תהיה באישור הממשלה בלבד.

לסעיף 8 המוצע

בכדי לשמור על רצף תפקודי גבוה של המועצה, מוצע לקבוע כי המועצה תמשיך לתפקד וכי לא תהיה כל פגיעה בסמכויותיה ובתוקף החלטותיה במידה ואחד מחברי המועצה יחדל מלתפקד כחבר מועצה או במידה ויתגלו פגמים במינויו. לצד זאת, כדי למנוע מצב של מיעוט חברי מועצה, ובמיוחד מיעוט נציגי ציבור, מוצע להתנות את הקביעה האמורה בכך שמכהנים במועצה רוב חבריה, ומתוכם לכל הפחות שני נציגי ציבור. כלומר, במצב בו לא מכהנים לכל הפחות שישה חברי מועצה – מתוכם שני נציגי ציבור - המועצה לא תוכל לפעול בהתאם לסמכויותיה או לקבל החלטות בעלות תוקף.

לסעיף 9 המוצע

עניינו של סעיף זה בקביעת סדרי עבודתה של המועצה. מוצע לקבוע כי המניין החוקי של ישיבותיה יהיה כאשר רוב חבריה נוכחים, ומתוכם לפחות שני נציגי ציבור ויושב ראש המועצה, וזאת כדי למנוע מצב בו מרבית ההחלטות מתקבלות בידי עובדי המדינה בלבד. בנוסף, מוצע לקבוע כי במקרה של שוויון קולות בין חברי המועצה תכריע דעתו של יושב ראש המועצה, וזאת בדומה לישיבת דירקטוריון בחברה פרטית. לבסוף מוצע להסמיך את המועצה לקבוע את דרכי עבודתה וסדרי דיוניה שלא נקבעו בחוק זה, ולהטיל חובה על המועצה לפרסם את דרכי עבודתה ודיוניה באתר הרשות.

לסעיף 10 המוצע

בשל הזמן והמאמץ הנדרשים מחברי המועצה לשם ביצוע תפקידם, מוצע לקבוע כי הם יהיו זכאים לקבל גמול או החזר הוצאות בעבור השתתפותם בישיבות המועצה וזאת בהתאם להוראות שיקבע שר האוצר בנושא, בהתייעצות עם שר התקשורת. מוצע כי הוראה זו לא תחול על חברי המועצה שהם עובדי מדינה, עובדי גוף מתוקצב או גוף נתמך, מאחר ושכר העבודה המשולם להם ממעבידם מגלם גם את התשלום בגין השתתפותם בישיבות כאמור.

לסעיף 11 המוצע

מוצע להחיל על חברי המועצה שורה של דינים שמטרתם שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי ושמירת עצמאותה המקצועית של הרשות.

לסעיף 12 המוצע

מוצע לקבוע הוראות לעניין איסור על הימצאותם של חברי המועצה ויושב ראש המועצה בניגוד עניינים. כך מוצע לאסור על מינויו של אדם לחבר מועצה במידה והוא עתיד להימצא באופן תדיר בניגוד עניינים אשר יפגע במילוי תפקידו. עוד מוצע לאסור על חבר מועצה לטפל בנושא כלשהו אשר עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים. לבסוף, למען הזהירות, מוצע אף לכלול חובת דיווח ליושב ראש המועצה או לשר התקשורת, לפני העניין, במצב בו נודע לחבר מועצה או ליושב ראש המועצה כי ייתכן והוא עלול להימצא בניגוד עניינים.

לסעיף 13 המוצע

מטרתו של הסעיף המוצע להקנות לשר כלים במקרה בו הוא רואה כי המועצה איננה מתפקדת לאורך זמן בהתאם לנדרש ממנה מכח הדין, באופן העלול לגרום לפגיעה ממשית בתחומי עיסוקיה. לעניין זה מוצע להסמיק את השר תחילה להתריע בכתב בפני יושב ראש המועצה כי אם לא תמלא את תפקידה בצורה סבירה בפרק זמן שיקבע, יציע לממשלה לפזר את המועצה. עוד מוצע, להסמיק את הממשלה לפזר את המועצה במידה ולאחר מתן התראה כאמור לא מילאה המועצה את תפקידה, אולם זאת רק לאחר שנתנה הממשלה ליושב ראש המועצה להשמיע את טענותיו. לבסוף, לצורך שמירה על התפקוד השוטף של הרשות עד למינויה של מועצה חדשה, מוצע לקבוע הוראת מעבר לפיה מועצה שפוזרה תמשיך לכהן כמועצה זמנית עד להשלמת המינוי כאמור תוך 120 ימים, אולם היא תחויב להימנע ככל האפשר מקבלת החלטות משמעותיות בפרק זמן זה, אלא אם כן הן נדרשות לצורך תפקודה השוטף והתקין של הרשות.

לסעיף 14 המוצע

מוצע לתת ביטוי מפורש לחובתו של חבר המועצה כלפי הציבור, ולעגן בחוק את חובתו לנהוג במילוי תפקידו בהגינות, בנאמנות וללא משוא פנים לשם מילוי תפקידי המועצה.

לסעיף 15 המוצע

לסעיפים קטנים (א) ו-(ב)

מוצע לקבוע כי חברי המועצה, ובכלל כך יושב ראש המועצה ימונו בידי ועדת איתור בת שלושה חברים, שתתמנה לכהונה של חמש שנים. דרך המינוי של ועדת האיתור והרכבה באים להבטיח כי יכהנו בה חברים בעלי כישורים בתחומי הפעילות של הרשות לאסדרת התכנים האודיו-ויזואליים. יוער כי בהמלצות הוועדה הוצע כי חברי ועדת האיתור ימונו באופן פורמלי על ידי שר התקשורת, אולם על מנת לשמור על עצמאות ועדת האיתור מוצע לקבוע כי מינוי כאמור ידרוש גם את אישור הממשלה. בנוסף, בהמלצות הוועדה הוצע כי יושב ראש המועצה ימונה בידי ועדת איתור נפרדת ויעודית לתפקיד זה, אולם בשים לב לכך שתחומי העיסוק של ועדת האיתור רלוונטיים גם לאיתור

יושב ראש מועצה, וכדי למנוע סרבול ועיכובים מיותרים הנגזרים ממינוי שתי ועדות איתור, מוצע כי ועדת האיתור לחברי המועצה תאתר גם מועמדים לכהונת יושב הראש.

לסעיף קטן (ג)

בדומה למינוי חברי המועצה, מוצע כי גם המינוי של חברי ועדת האיתור יהיה כפוף לאישור הוועדה לבדיקת מינויים כהגדרתה בחוק החברות הממשלתיות.

לסעיף קטן (ד)

מוצע לקבוע סייגים למינוי חברי ועדת האיתור כמפורט להלן: ראשית, לצורך שמירה על עצמאות חברי ועדת האיתור מוצע כי לא ימונה כחבר ועדה אדם המכהן בתפקיד פוליטי מובהק כמפורט בסעיף, וכל אדם אחר שיש לו זיקה אישית או עסקית לאחד השרים. עוד מוצע להגביל מכהונה כאמור אדם שבשלוש השנים שקדמו להצגת המועמדות עסק בפעילות פוליטית. כמפורט בדברי ההסבר להגדרה "עיסוק בפעילות פוליטית", הכוונה היא למי שעבודתו כרוכה בקשר ישיר ומהותי עם גופים שהם במובהק מפלגתיים או פוליטיים. בנוסף, לצורך שמירה על טוהר המידות של חברי הוועדה מוצע לקבוע כי לא ימונה מי שהורשע בעבירה פלילית או אדם שהוגש כנגדו כתב אישום ביחס לעבירה שמפאת נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר ועדה. עוד מוצע לקבוע סייגים שנועדו למנוע ניגודי עניינים אישיים ומוסדיים, ואף לאסור במפורש על מינוי של גורמים פרטניים שמטבע הדברים יושפעו ישירות מהחלטות המועצה, כגון עובדים של הגופים המפוקחים, וכן מי שקשור עם גורמים אלה בעסקאות.

לסעיפים קטנים (ה) ו-(ו)

מוצע להכפיף את הוועדה לכללים הנהוגים בשירות המדינה לוועדות לאיתור מועמדים, ולקבוע כי היא תהיה גוף מבוקר – כלומר תהיה כפופה לביקורת של מבקר המדינה - בהתאם לסעיף 9 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב].

לסעיפים קטן (ז)-(יב)

מוצע להגביל את תקופת כהונתה של ועדת האיתור לארבע שנים בלבד, ללא אפשרות הארכה, וזאת על מנת להבטיח את גיוון חברי המועצה וביזור השליטה בה. עוד מוצע לקבוע הוראות לעניין סיום כהונת חבר ועדת האיתור טרם תום כהונתו והחלפתו. בנוסף, בשים לב למספר המצומצם של חברי ועדת האיתור ולכך שתפקידם אינו מתמשך, נראה כי אין הצדקה לקיומו של מנגנון לתחלופה הדרגתית של חברי הוועדה (בשונה מחברי המועצה). לכן מוצע כי חברי ועדת האיתור ימונו כמקשה אחת, ובמקרה בו חבר ועדה חדל לכהן, ימונה לו מחליף ליתרת תקופת כהונתה של הוועדה. לבסוף, לשם שמירה על רציפות תפקודית, מוצע להסמיך את השר להאריך את תקופת כהונתו של יושב ראש הוועדה, עד למינוי יושב ראש במקומו, ובאופן דומה להסמיך את יושב ראש הוועדה להאריך תקופת כהונה של חבר ועדה עד לסיום הליכי מינוי של חבר ועדה במקומו.

לסעיף קטן (יג)

על מנת למנוע פגיעה בטוהר המידות ובכלל זאת תופעות פסולות של הענקת מתנה או גמול לחברי ועדת האיתור כדי להטות את שיקול דעתם ולהשפיע על הליך הבחירה, מוצע לקבוע כי חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-1979 יחול עליהם בדומה לעובדי מדינה. יוער כי חוק זה הוא בעל נפקות פלילית.

לסעיף 16 המוצע

כדי להבטיח חשיפה של מועמדים פוטנציאליים רבים לתפקידי נציגי הציבור במועצה הממתינים לאיוש, מוצע לקבוע כי ועדת האיתור תפרסם הודעה לציבור בנושא, ואף תהיה רשאית לפנות מיוזמתה למועמדים העומדים בתנאי הכשירות הרלוונטיים. עוד מוצע להבהיר כי ועדת האיתור תמליץ על המועמדים המתאימים ביותר לכהן כחברי מועצה. לבסוף מוצע לקבוע כי בבחירת נציגי הציבור תפעל הוועדה למנות הרכב שישקף את קשת הדעות הרווחות בציבור בישראל.

לסעיף 17 המוצע

לסעיף קטן (א)

בהמשך להמלצות הוועדה, מוצע כי המועצה תהיה אחראית על קביעת מדיניות הרשות וקווי פעילותה, ותפעל בהתאם לתפקידה וסמכויותיה הקבועים בדיון.

לסעיף קטן (ב)

לשם היעילות מוצע להסמיך את המועצה לאצול מהתפקידים ומהסמכויות הנתונות לה ליושב ראש המועצה או לוועדת משנה, לפי העניין. לצד זאת, מוצע לקבוע כי המועצה לא תהיה רשאית לאצול את הסמכויות שבליבת העשייה שלה הכוללים את קביעת מדיניות הרשות והתווית קווי פעולתה, קביעת כללים, וכן הענקת רישיונות או זיכיונות לשידורי רדיו לפי חוק זה וחוק הרדיו, תיקונים וביטולם.

לסעיף קטן (ג)

מוצע לקבוע את סמכויות הפיקוח של המועצה. סמכויות אלה משתרעות על כלל החיקוקים הנמצאים באחריות המועצה, וכן כל חקיקת המשנה שהשר או המועצה הוסמכו לקבוע מכוחם כגון כללים ותקנות. עוד מוצע לקבוע כי המועצה תפקח על הוראות הרישיונות שניתנו מכוח חוק זה וחוק הרדיו וכן על הוראות הזיכיונות שניתנו מכוח חוק הרדיו. לבסוף מוצע לקבוע מיהם הגופים הכפופים לסמכות הפיקוח של המועצה: ראשית, גורמים מורשים (כהגדרתם לעיל), ספק תכנים ובכלל כך ספק תכנים בינלאומי, בעל זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט בסיסי וכן מורשה לשידורי רדיו מכוח חוק הרדיו.

לסעיף 18 המוצע

כאמור בהמלצות הוועדה, בכדי להניע תהליכים ולהביא לקידום ויישום מדיניות המועצה בתחומים עליהם היא אמונה, מוצע לקבוע כי יושב ראש המועצה ימש גם כמנהל הרשות. עוד מוצע לקבוע כי הוא יפעל בהתאם לתפקידים ולסמכויות שנקבעו לו בדיון, ואף יהיה ממונה על יישום תפקידי המועצה. בנוסף, מוצע להסמיך את יושב-ראש המועצה לחתום על כל הכללים, הרישיונות, ההוראות וההחלטות שקיבלה המועצה.

לסעיף 19 המוצע

בכדי לקדם את יעילות עבודת המועצה, מוצע לקבוע הסדרים לעניין סמכותה למנות מבין חבריה ועדות משנה ולקבוע את סמכויותיהן ותפקידיהן. בנוסף, נוכח החשיבות שבשיתוף הציבור בעבודות המועצה ועדות המשנה, מוצע לחייב את המועצה לפרסם את סדרי הדיונים של ועדות המשנה באתר הרשות.

לסעיף 20 המוצע

כאמור בהמלצות הוועדה, אחת התכליות שמבנה הרשות נועד לשרת הוא העצמאות מהדרג הפוליטי. בהמשך לכך מוצע לקבוע במפורש כי בביצוע תפקידה והפעלת סמכויותיה יפעלו המועצה וחבריה באופן עצמאי וכי יונחו על ידי שיקולים מקצועיים בלבד.

לסעיף 21 המוצע

מוצע לקבוע כי עובדי הרשות יהיו עובדי מדינה, ויחולו עליהם הוראות חוק המינויים. עוד מוצע להכפיף להוראות יושב ראש המועצה ולפיקוחו.

לסעיף 22 המוצע

כאמור בהמלצות הוועדה, כדי לחזק את עצמאות הרשות מוצע כי היא תוסמך לנהל את תקציבה באופן עצמאי ממשרד התקשורת, וכי ייועד לה תחום תקציבי נפרד, עליו יהיה ממונה יושב ראש המועצה, שינהל את התקציב באופן עצמאי.

לסעיף 23 המוצע

סעיף זה מסמיך את יושב ראש המועצה ביחד עם חשב הרשות לייצג את הממשלה בסוגי העסקאות המפורטות בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951, זאת למעט עסקאות במקרקעין. כמו כן, מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה לחתום על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

לפרק ג המוצע

עניינו של פרק זה באסדרת הפעילות של ספקי תכנים בעלי היקף פעילות בינוני או גדול אשר יהיו כפופים לאסדרה המוצעת בחוק זה (בהתאם להיקף פעילותם), וכן של הערוצים הישראליים המקבילים הכנסה ישירה מאספקת תוכן שיווקי, שיהיו מחויבים להשקיע בהפקות מקומיות. מוצע כי למען השקיפות וכן לצורך פיקוח אפקטיבי על גופים אלה, תוטל עליהם חובה להירשם במרשם כתנאי לפעילותם.

לסעיף 24 המוצע

לסעיפים קטנים (א) ו-(ב)

לפי הסעיף המוצע, יושב ראש המועצה ינהל מרשם של ספקי התכנים החייבים ברישום. יושב ראש המועצה יהיה רשאי לקבוע בו הוראות לעניין אופן ניהול המרשם והגשת הבקשה לרישום בו והפרטים שיש לכלול בה. הגשת בקשה באופן שיקבע, תהיה תנאי להשלמת הרישום.

לסעיפים קטנים (ג) ו-(ד)

מוצע לקבוע כי בחינת הבקשה לרישום במרשם תיעשה בתוך עשרה ימי עבודה, וכי אם מבקש יעמוד בתנאים לרישום במרשם, ירשום אותו יושב ראש המועצה. לצד זאת, מוצע לקבוע, כי אם מצא יושב ראש המועצה טעם שלא לרשום את המבקש במרשם, בשל אי עמידה בתנאי הסף הקבועים בסעיף 25 המוצע, יהיה עליו להודיע למבקש על כך ולצרף את נימוקיו, וזאת בתוך תקופת עשרת הימים האמורים.

לסעיף קטן (ה)

מוצע לקבוע כי הזכויות הניתנות מכח הרישום במרשם, אינן ניתנות להעברה לשעבוד או לעיקול.

לסעיף 25 המוצע

בסעיף זה מוצע לקבוע רשימה של ספקי תכנים ישראליים (כהגדרתם לעיל) אשר לא יוכלו להירשם במרשם, וכפועל יוצא מכך לא יוכלו לספק תכנים אודיו-ויזואליים לציבור בישראל במתכונת המפורטת בסעיף 24. ביניהם מוצע לכלול תאגידים שאינם רשומים בישראל שכן יש בכך להקשות על יכולתה של הרשות לפקח עליהם באופן יעיל. עוד מוצע לכלול גופים שקיים לגביהם חשש כי ינצלו את ממשק התכנים לצורך קידום ענייניהם האישיים או העסקיים

ויפגעו באיכות התוכן המסופק לציבור, כגון תאגיד שפעילותו המרכזית היא פרסום, ומפלגה או שליח של מפלגה, וכן תאגיד בעל זיקה לאחד הגופים האמורים. בנוסף מוצע לאסור על רישום של תאגיד שמצוי בהליכי חדלות פירעון או פשיטת רגל, או תאגיד שהחליט על פירוקו מרצון או שבית המשפט מינה לו כונס נכסים או ציווה על פירוקו. זאת כדי להבטיח את מעמדו של הנרשם מול מנויו ונושיו מן הצד האחד, ומול המאסדר שעלול להידרש להפעלת אמצעי פיקוח ואכיפה כלפיו מהצד השני.

לסעיף 26 המוצע

בשים לב לעלויות הטיפול בבקשת רישום ועל מנת למנוע רישומי שווא של גורמים שאין בכוונתם לספק בפועל תכנים אודיו-ויזואליים, מוצע להסמיך את שר התקשורת לקבוע בתקנות אגרה עבור רישום במרשם ותנאים נוספים בדבר הדרכים והמועדים לתשלום האגרה כאמור.

לסעיף 27 המוצע

עניינו של סעיף זה במקרים בהם יושב ראש המועצה יהיה רשאי לבטל רישום של גוף מהמרשם – בין אם הוא ספק תכנים ובין אם הוא ערוץ ישראלי – או להתלות את הרישום עד לקיום תנאים שעליהם יורה: ראשית, במקרה בו הגוף הרשום ביקש לבטל את רישומו במרשם; שנית, במקרה בו הרישום נעשה בהסתמך על מידע כוזב, חלקי או שגוי; שלישית, במקרה בו חדל להתקיים בגוף הרשום תנאי מתנאי הרישום; רביעית, במקרה בו הגוף הרשום הפר הוראה מהותית לפי חקיקת התכנים המסחריים (כהגדרתה לעיל) או שהפר הוראה כאמור שאינה מהותית אך לא תיקן את ההפרה גם לאחר שהשר או יושב ראש המועצה, לפי העניין, פנו אליו בנושא; חמישית, במקרה בו שני שליש מחברי המועצה סברו כי ישנם טעמים שבטובת הציבור המצדיקים הגבלה, ביטול או התלייה של הרישום כאמור.

לסעיף 28 המוצע

מוצע לחייב את ספקי התכנים הישראליים שהם בעלי היקף פעילות בינוני וגדול (כהגדרתם לעיל) להירשם במרשם, כתנאי לפעילותם בישראל.

לסעיף 29 המוצע

לסעיף קטן (א)

כאמור בחלק הכללי, מוצע לחייב ערוצים ישראלים הכוללים בתכנים שלהם תוכן שיווקי ואשר מסופקים על גבי ספקי תכנים בעלי היקף פעילות בינוני או גדול (בין אם ישראלים ובין אם בינלאומיים) להשקיע בהפקות מקומיות מסוגה עילית. משכך מוצע לחייב גופים כאמור להירשם במרשם כתנאי לפעילותם במתכונת זו. יובהר כי אם ערוץ ישראלי יכלול תוכן שיווקי בתכניו, באופן בו התמורה עבור אספקת התוכן השיווקי נגבית שלא על ידי הערוץ הישראלי אלא באמצעות ספק התכנים, הוא לא יידרש להירשם במרשם. הטעם לכך שהוא שההכנסה עבור התוכן השיווקי תיזקף לטובת ספק התכנים והוא ישקיע מתוכה בהפקות המקומיות.

לסעיפים קטנים (ב) ו-(ג)

לצורך בחינת חובת הרישום של ערוץ ישראלי לפי סעיף קטן (א) מוצע כי יראו בערוץ כאמור כמי שכלל תוכן שיווקי בתכניו אם קיבל הכנסה כלשהי עבור אספקת תוכן שיווקי – בין אם מצד המפרסם עצמו ובין אם מצד גורם אחר. יובהר כי בבחינה זו תילקח בחשבון כל הכנסה שקיבל הערוץ בגין אספקת התוכן השיווקי, מכל סוג שהוא, בין בכסף

ובין בשווה כסף. עוד יובהר כי חובת הרישום האמורה תחול גם על ערוץ שהופק בידי גוף הפועל כספק תכנים, כל עוד הוא מפיץ את הערוץ על גבי ספק תכנים אחר.

לסעיף 30 המוצע

במקרים שונים עשוי להתעורר הצורך לתת הוראת מינהל לספק תכנים רשום או לערוץ ישראלי רשום. לפיכך מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה לתת הוראת מינהל פרטנית לספק כאמור, וזאת להבדיל מהוראה רוחבית שחלה מכוח החוק על כלל ספקי התכנים הרשומים והערוצים הישראליים הרשומים. מוצע כי הסמכות לתת הוראת מינהל תהיה נתונה ליושב ראש המועצה אם מצא כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים מתן הוראה פרטנית לאותו גוף, וזאת בהתאם לסמכויות הנתונות לו בחקיקת התכנים המסחריים. עם זאת, למען השקיפות והוודאות הרגולטורית, מוצע כי יושב ראש המועצה יפרסם הוראת מינהל שנתן כאמור באתר אינטרנט של הרשות וכן יציין את קיומה במרשם, ובכך יביא את הדבר לידיעת כל בעלי העניין השונים. במקרים שבהם קיים טעם שלא לפרסם את ההוראה או פרטים ממנה מהסיבות המצדיקות אי-פרסום מידע לפי חוק חופש המידע יוכל יושב ראש המועצה להימנע מלפרסם זאת.

לפרק ד' המוצע

מטרתו של פרק זה היא לקבוע הסדרים מיוחדים בתחום אספקת תכני חדשות אודיו-ויזואליות. לתכנים אלה חשיבות ציבורית מיוחדת בכל הנוגע לשמירה על הדמוקרטיה וההשפעה על דעת הקהל וחשיבות תחרותית מיוחדת מתוקף היותו של תוכן חדשותי תוכן בעל כוח שוק. ההסדרים המוצעים נועדו להגשים מספר תכליות: ראשית, שמירה על טיב התוכן החדשותי ומניעת זליגה של אינטרסים מסחריים לתוכן האמור; שנית, הבטחת פלורליזם וגיוון חדשותי; שלישית, מניעת ריכוזיות יתר בידי גופים חזקים במשק, והגבלת יכולתם להחזיק בבמות המשפיעות והמעצבות את דעת הקהל; ורביעית, מניעת פגיעה בתחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים באמצעות החזקה בלעדית בתכני חדשות.

לסעיף 31 המוצע

לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע חובת רישוי לכל גורם המבקש לספק חדשות (כהגדרתן לעיל) לציבור בישראל באמצעות ספק תכנים, ישראלי או בינלאומי, בעל היקף פעילות בינוני או גדול, וזאת בשל פוטנציאל התפוצה הרחב לחדשות האמורות. כפועל יוצא מכך, ייאסר על ספק תכנים כאמור לספק חדשות של גורם שלא קיבל רישיון לאספקת חדשות. יובהר כי ההוראה האמורה חלה גם על ספק תכנים המבקש לספק תכני חדשות שהוא עצמו, או תאגיד בעל זיקה אליו, הפיק.

לסעיף קטן (ב)

נוכח התמורות הטכנולוגיות של השנים האחרונות, שכתוצאה מהן החלו גופים שונים לספק מהדורות חדשות באתרים אינטרנטיים, מוצע להסמיך את המועצה לקבוע כי גם אספקת חדשות אודיו-ויזואליות בתפוצה רחבה תחויב בקבלת רישיון, אף אם הממשק על גביו מופצים תכני החדשות כאמור אינו עולה לכדי "ספק תכנים" בעל היקף פעילות בינוני או גדול, כגון יישומון או אתר אינטרנט שתכליתם העיקרית אספקת חדשות אודיו-ויזואליות. למען הוודאות הרגולטורית מוצע כי המועצה תקבע מראש בכללים את אמות המידה לסיווג התפוצה הרחבה כאמור.

לסעיף קטן (ג)

מוצע להחריג את תאגיד השידור הישראלי מחובת הרישוי שכן תכניו מוסדרים בחוק השידור הציבורי.

לסעיף 32 המוצע

מוצע להסמיך את המועצה להעניק רישיון לאספקת חדשות, להתנות את מתן הרישיון בתנאים ואף לדחות בקשה לקבלת רישיון. עוד מוצע, להסמיך את המועצה לקבוע מראש בכללים תנאים פרטניים למתן רישיון לאספקת חדשות בנושאים המנויים בסעיף.

לסעיף 33 המוצע

כחלק מהבניית שיקול דעתה של המועצה, מוצע לקבוע כי בבואה להעניק רישיון לאספקת חדשות, היא תשקול את כלל השיקולים הבאים: (1) תרומת מתן הרישיון לתחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים, ותכני החדשות בפרט; (2) תרומת מתן הרישיון למגוון החדשותי המסופק לציבור בישראל, וזאת בהתחשב בכלל המדיומים החדשותיים הרלוונטיים, ובכלל כך עיתונים ואתרי אינטרנט חדשותיים; (3) שיקולים שבטובת הציבור. כך לדוגמה אם מתעורר חשש מבוסס כי מבקש הרישיון ישתמש בתכני החדשות על מנת להפיץ תכנים שקריים או מסוכנים לציבור, לא תעניק לו המועצה רישיון כאמור.

לסעיף 34 המוצע

מוצע לקבוע למועצה חובת התייעצות עם הוועדה לצמצום הריכוזיות (כהגדרתה לעיל), וזאת טרם קבלת החלטה בדבר מתן רישיון לאספקת חדשות לגורם מסוים, וזאת בכל הנוגע להשפעת מתן הרישיון על הריכוזיות הכלל משקית. הטעם לכך הוא שהחזקה בכלי להפצת חדשות בתפוצה רחבה – בין אם מדובר בעיתון יומי, מהדורת חדשות טלוויזיונית או אתר אינטרנט חדשותי פופולרי – מהווים מכפיל כח לכל גורם המחזיק בהם, ונדרש לוודא כי אין באספקת רישיון כאמור כדי לפגוע בריכוזיות כאמור.

לסעיף 35 המוצע

מוצע לאסור על מספר גופים לקבל רישיון לאספקת חדשות כמפורט להלן: (1) מי שאינו תאגיד הרשום בישראל או תאגיד שמרכז עסקיו בישראל. איסור זה נדרש על מנת ליצור זיקה מינימאלית בין ספק החדשות לבין ישראל וכן על מנת להגביר את יעילות הפיקוח של הרשות על בעל הרישיון; (2) גוף שמחזיק במקביל גם בעיתון וגם באתר אינטרנט חדשותי (כהגדרתם לעיל), או גוף שמחזיק זה מכבר ברישיון לאספקת חדשות. איסור זה נועד לשמור על ביזוריות בתחום החדשות הנחוצה לקיומה של דמוקרטיה מתפקדת, שכן גורמים המחזיקים בפלטפורמות חדשותיות חזקות על פני מספר מדיומים שונים עשויים לפגוע במגוון הקולות הנשמעים בנוף החדשותי; (3) גוף שהוא מורשה לשידורי רדיו (כהגדרתו לעיל), וזאת גם מהחשש ליצירת ריכוזיות משמעותית באספקת החדשות; (4) תאגיד שאחת ממטרותיו או מפעולותיו העיקריות היא רכישת אמצעי פרסום. כאמור בדברי ההסבר לסעיף 25 ישנו חשש כי גוף כאמור ינצל את הבמה שלרשותו כדי לקדם ביתר שאת את תכניו, וחשש זה מתעצם בתחום החדשות במיוחד; (5) מפלגה או שליח של מפלגה אשר עלול להשתמש ברישיון האמור לקידום מטרות המפלגה. איסור זה חשוב במיוחד בתחום החדשות שכן אחד מתפקידיו של ספק חדשות הוא להוות גורם מבקר לנבחרי הציבור השונים, ולכן יש לשמר את עצמאותו, ככל הניתן.

עוד מוצע להגביל תאגיד שהוא, מנהלו או בעל עניין בו, הורשע בעבירה פלילית שמפאת חומרתה, מהותה ונסיבותיה היועץ המשפטי לממשלה סבר כי אין הוא ראוי לקבל רישיון לאספקת חדשות.

לבסוף מוצע לאסור על מתן רישיון לאספקת חדשות לתאגיד שמצוי בהליכי חדלות פירעון או פשיטת רגל, או תאגיד שהחליט על פירוקו מרצון או שבית המשפט מינה לו כונס נכסים או ציווה על פירוקו. זאת כדי להבטיח את מעמדו של בעל הרישיון מול מנויי ונושיו מן הצד האחד, ומול הרשות שעלולה להידרש להפעלת אמצעי פיקוח ואכיפה כלפיו מהצד השני.

לסעיף 36 המוצע

מוצע להסמיך את המועצה לקבוע תנאים ברישיון לאספקת חדשות, לשנותם, להוסיף עליהם ולגרוע מהם.

לסעיף 37 המוצע

לשם שמירה על התכליות הקבועות בסעיף 35 המוצע בנוגע לגופים הרשאים לקבל רישיון לאספקת חדשות, מוצע לקבוע כי רישיון כאמור לא יהיה ניתן להעברה, שעבוד או עיקול, אלא אם ניתן לכך אישור מראש ובכתב מאת יושב ראש המועצה ובהתאם לתנאים שנקבעו באישור. עוד מוצע כי טרם מתן אישור כאמור יתייעץ יושב ראש המועצה עם הוועדה לצמצום הריכוזיות בכל הנוגע לשיקולי ריכוזיות כלל משקית, וזאת מהטעמים שפורטו בדברי ההסבר לסעיף 34. יובהר כי בהתאם לסעיף 76 להלן, יושב ראש המועצה יהיה רשאי אף לקבוע הוראות נוספות ברישיון לצורך הגבלת העברה של שליטה או אמצעי שליטה (כהגדרתם בסעיף 2 המוצע) בבעל הרישיון.

לסעיף 38 המוצע

עניינו של סעיף זה הוא ביטול, הגבלה או התליה של רישיון לאספקת חדשות. הנסיבות הקבועות בסעיף זה מתייחסות לבקשת ביטול מטעם בעל הרישיון, וכן בעניינים שאילו היו מובאים לפני המועצה טרם מתן הרישיון הם היו מצדיקים סירוב להעניק את הרישיון, או לכל הפחות לבחינה משמעותית של משמעותם, ולכן ראוי שיוכלו להביא גם לביטול הרישיון.

לסעיף 39 המוצע

מוצע לקבוע הוראות שיגבילו איחוד בין מדיומים שונים של חדשות, וזאת במטרה לשמור על ביזוריות בתחום החדשות ולקדם את המגוון והפלורליזם החדשותי. על כן, מוצע כי בכל מקרה בו גוף חדשותי (כמו עיתון או אתר אינטרנט חדשותי) מבקש לקבל רישיון לאספקת חדשות (שלא נאסר מראש לפי סעיף 35 לעיל), ובכל מקרה בו בעל רישיון לאספקת חדשות מבקש לרכוש גוף חדשותי כאמור, תשקול המועצה האם לאישור הרכישה או מתן הרישיון השפעה שלילית על מספר הגורמים המחזיקים בגוף חדשות מרכזי (בין אם השפעה בפועל ובין אם השפעה פוטנציאלית בטווח הארוך). עוד מוצע כי המועצה תקבל החלטה כאמור אך ורק לאחר התייעצות עם הוועדה לצמצום הריכוזיות, וזאת מהנימוקים שפורטו בדברי ההסבר לסעיף 34.

לסעיף 40 המוצע

מוצע לקבוע הסדר מיוחד למקרים בהם עשוי להיווצר מבנה אחזקות לפיו בעל רישיון לאספקת חדשות או תאגיד בעל זיקה אליו פועל גם בתחום תשתית חיונית – כהגדרתה בחוק הריכוזיות. הטעם לכך הוא שתחומי תשתית חיונית הם תחומים שלרוב מאוסדרים בכבדות על ידי הממשלה, והתמריץ של גוף מאוסדר להשפיע על מקבלי ההחלטות או על דעת הקהל הציבורית באמצעות תכני החדשות שהוא מספק הוא גבוה. על כן, מוצע כי בנוסף להתייעצות עם ועדת הריכוזיות לפי סעיף 34, תתייעץ הוועדה עם מאסדר התשתית הרלוונטי טרם גיבוש המלצתה, מתוך הבנה שעל המאסדר יהיה להתמודד עם השפעות שליליות של אחזקות הרישיון לאספקת החדשות בידי גוף מפקח או בעל זיקה אליו, ככל שיהיו. התייעצות עם המאסדר נועדה לאפשר לגורם האמון על התחום להביע את עמדתו באשר להשלכות שעלולות להיגרם לשוק עליו הוא אמון בעקבות הענקת הרישיון לאספקת החדשות ובכלל

כך ההשפעה על המחירים בשוק זה, וככל שיש לו התנגדויות או הסתייגויות למתן הרישיון – לאפשר לו להתנגד או להציע תנאים שיעוגנו ברישיון.

בנוסף, מאחר ועמדת מאסדר התשתית אינה מחייבת את ועדת הריכוזיות או את המועצה, מוצע לאפשר למאסדר התשתית – ככל שקיבלה המועצה החלטה שאינה עולה בקנה אחד עם המלצתו – פרק זמן של 90 ימים בטרם הענקת הרישיון, בהם יוכל לערוך שינויים בכללים וברישיונות שבתחומי אחריותו – כגון החלת הפרדות מבניות או כל הוראה אחרת שיראה לנכון – ככלי תחליפי להתמודדות עם החששות העולים מהענקת הרישיון.

לסעיף 41 המוצע

לסעיף קטן (א)

לשם שמירה על עצמאות מערכת החדשות וניתוקה מהאינטרסים המסחריים של בעל הרישיון לאספקת חדשות, מוצע לקבוע כי תכני החדשות יופקו באמצעות חברת חדשות ייעודית, שתהיה כפופה להוראות ולתנאים השונים הקבועים בסימן זה.

לסעיפים קטנים (ב) ו-(ג)

מוצע לקבוע כי חברת החדשות תהיה תאגיד הרשום בישראל שמרכז עסקיו בישראל, וכי רוב הדירקטורים בה יהיו אזרחים ישראלים ותושבים בה. בדומה לאמור בדברי ההסבר לסעיף 35(א) ו-(ב), תנאים אלה נועדו להגביר את יעילות הפיקוח של הרשות בתחום החדשות וכן על מנת ליצור זיקה מינימאלית בין חברת החדשות ובעלי התפקידים בה לבין ישראל.

לסעיף קטן (ד)

לשם יצירת ניתוק בין חברת החדשות ליתר עיסוקיו של בעל הרישיון לאספקת חדשות מוצע לקבוע כי עיסוקה העיקרי של חברת החדשות יהיה הפקה והעברה של תכני חדשות.

לסעיף קטן (ה)

לשם ביזור הכוח בחברת החדשות וכדי למנוע מגורם אחד לשלוט באופן בלעדי בחברה, מוצע לאסור על קיומו של בעל מניות יחיד בבעל הרישיון לאספקת חדשות, ולקבוע כי לפחות 26% מאמצעי השליטה בו יוחזקו בידי גורם אחר, אחד או יותר.

לסעיף קטן (ו)

על מנת לשמור על עצמאות מערכת החדשות ולמזער את השליטה של הגורמים המחזיקים בה בתכני החדשות שהיא מפיקה, מוצע לקבוע כי לפחות 40% מהדירקטורים בדירקטוריון חברת החדשות, יהיו נציגי ציבור שתמנה הוועדה למינוי דירקטורים (ראו בהמשך בדברי ההסבר לסעיף 42). יתרת בעלי המניות ימונו בידי האסיפה הכללית של בעל הרישיון לאספקת חדשות המחזיק בחברת החדשות. עוד מוצע כי הרכב הדירקטוריון ימנה לפחות חמישה חברים, וזאת על מנת לוודא כי יכהנו בו לפחות שני נציגי ציבור.

לסעיף קטן (ז)

מוצע לקבוע כי בדירקטוריון חברת החדשות לא יכהן נושא משרה (כהגדרתו לעיל) בתאגיד שהוא בעל זיקה לחברת החדשות (כמו בעל הרישיון לאספקת החדשות המחזיק בחברת החדשות). איסור זה נועד אף הוא ליצור חיץ בין האינטרסים המסחריים של בעל הרישיון לאספקת החדשות והתאגידים בעלי זיקה אליו, לבין חברת החדשות.

לסעיף 42 המוצע

מוצע למנות ועדה למינוי דירקטורים שתפקידה יהיה לאתר ולמנות נציגי ציבור שיכהנו כדירקטורים בחברות החדשות בהתאם לסעיף 41(ו) המוצע. בעניין הרכב הוועדה מוצע לקבוע כי בראש הוועדה יעמוד שופט בדימוס של בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי, שימנה יושב ראש המועצה בהתייעצות עם נשיא בית המשפט העליון. על מנת לנתק בין חברת החדשות לדרג הפוליטי, מוצע כי מינוי כאמור לא ידרוש את אישור שר התקשורת ואף לא את אישור הממשלה. חברים נוספים בוועדה יהיו נציג ציבור שהוא בעל מעמד ומומחיות בתחום החדשות, וכן נציג ציבור בעל מעמד ומומחיות בתחומי הכלכלה או הניהול. את שני החברים הנוספים יבחר יושב ראש הוועדה, ובדומה אליו, מינויים אינו טעון אישור של הממשלה או מי משרה.

דרך המינוי של הוועדה והרכבה באים להבטיח את עצמאות הוועדה וכי יכהנו בה חברים בעלי כישורים בתחומי הפעילות של חברת חדשות.

עוד מוצע להחיל על חברי הוועדה את ההוראות הקבועות בסעיפים 15 ו-16 לעיל לעניין הוועדה לאיתור מועמדים לכהונה במועצה, וזאת בעניינים הבאים: הכפפת מינוי חברי הוועדה לאישור הוועדה לבדיקת מנויים, הסייגים לכהונה כחבר ועדה, החלת הכללים הנהוגים בשירות המדינה על פעילות הוועדה, היותה של הוועדה גוף מבוקר, משך הכהונה של חברי הוועדה, הפסקת כהונה של חבר ועדה, מינוי חבר ועדה חלופי, החלת חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ס-1979 על חברי הוועדה, ודרכי העבודה של הוועדה.

לסעיף 43 המוצע

לשם שמירה על עצמאות חברת החדשות מוצע לקבוע כי יושב ראש דירקטוריון החברה ייבחר בידי הדירקטוריון מקרב אחד הדירקטורים שמונו בידי הוועדה למינוי דירקטורים.

לסעיף 44 המוצע

מוצע לקבוע כי המנהל של חברת החדשות ימונה בידי הדירקטוריון וזאת בהתאם להמלצת נציגי בעל הרישיון לאספקת חדשות. בנוסף, כדי לוודא כי מנהל חברת החדשות פועל מתוך קונצנזוס גדול של חברי הדירקטוריון – הן נציגי הציבור והן של נציגי בעל הרישיון לאספקת חדשות – מוצע לקבוע כי מנהל חברת החדשות ייבחר ברוב של 75% מחברי הדירקטוריון.

לסעיף 45 המוצע

מוצע לקבוע הוראות לעניין הפסקת הכהונה של מנהל חברת החדשות. כך מוצע לקבוע מהם המצבים בהם המנהל יחדל לכהן ובכלל כך התפטרות, קביעת יושב ראש הדירקטוריון בדבר נבצרות והחלטת רוב הדירקטורים כי יש להעביר את מנהל החדשות מתפקידו. עודמוצע לקבוע כי יושב ראש הדירקטוריון ימנה מבין נושאי המשרה בחברת החדשות מנהל זמני, וזאת לתקופה שלא תעלה על 120 ימים.

לסעיף 46 המוצע

מתוך מגמה לעודד שקיפות בכל הנוגע לאינטרסים העסקיים של הגופים המחזיקים ברישיונות לאספקת חדשות, מוצע לדרוש מבעל רישיון כאמור לדווח למועצה אחת לשנה על כלל בעלי העניין (כהגדרתם לעיל) המחזיקים בחברת החדשות, וכן על כלל הגופים שחברת החדשות מחזיקה בהם כבעלת עניין. מוצע כי רשימת הגופים האמורים תפורסם באתר האינטרנט של הרשות על מנת להנגיש את המידע לציבור.

לסימן ג' המוצע

מוצע לקבוע בסימן זה הוראות שנועדו לשמור על האתיקה בתכני החדשות, וזאת בשים לב לחשיבותם הציבורית ולהשפעה של תכנים אלה על שוק הדעות בחברה הישראלית.

לסעיף 47 המוצע

לשם שמירה על טיב תכני החדשות של חברת החדשות, מוצע לקבוע כי חברת החדשות תספק תכנים מדויקים, מהימנים ומאוזנים. בנוסף, כדי לשמור על עצמאות חברת החדשות מוצע לקבוע כי לא יבוטאו בתכני החדשות עמדותיהם ודעותיהם הפרטיות של מנהלי החברה ובעלי מניות, וכן של מנהלי בעל הרישיון לאספקת חדשות ובעלי מניותיו.

לסעיף 48 המוצע

מוצע לאסור על חברת חדשות לספק תוכן שיווקי, בין בתמורה ובין שלא בתמורה. אמצעי תקשורת בעלי מודל כלכלי המבוסס על תוכן שיווקי נדרשים לשרת לא רק את המנויים שלהם, אלא גם את המפרסמים של התוכן השיווקי. משכך, ישנו חשש כי למפרסמים האמורים תהיה השפעה על התוכן החדשותי.

לסעיף 49 המוצע

בהמלצות הוועדה צוין כי ישנה חשיבות רבה בקביעת כללים בתחום האתיקה לעניין התכנים האודיו-ויזואליים המוצעים לציבור, ובפרט - תכני החדשות. בהמשך לכך מוצע להסמיך את המועצה לקבוע כללים בנושאים המפורטים בסעיף, שמטרתן לשמור על שוק דעות פתוח ולמנוע הטיות בסיקור החדשותי המוצע לציבור.

לסימן ד' המוצע

מוצע לקבוע בסימן זה הוראות שנועדו לוודא שאף ספק תכנים לא יתקשר בבלעדיות עם בעל רישיון לאספקת חדשות, וזאת משני טעמים: ראשית, לשם שמירה על התחרות בין ספקי התכנים, שהרי ספק תכנים ללא מהדורת חדשות מרכזית יתקשה להתקיים לאורך זמן. שנית, על מנת לשמר את המגוון החדשותי המוצע לציבור ולהבטיח ריבוי מהדורות.

לסעיף 50 המוצע

מוצע שכל בעל רישיון לאספקת חדשות שמכר לספק תכנים ישראלי את תכני החדשות שלו, יחויב להציעם לכל ספק תכנים ישראלי אחר בתנאים הוגנים ובלתי מפלים. עוד מוצע כי בעל הרישיון יחויב לתמחר את תכני החדשות על-פי מפתח הלוקח בחשבון את מספר מנויי ספק התכנים (המחיר פר מנוי) - וזאת על מנת שלא להפלות בין ספקי תכנים שיש להם מנויים רבים לספקי תכנים עם מעט מנויים. יובהר כי בעל רישיון לאספקת חדשות יהיה רשאי להתנות את מכירת תכני החדשות לספק תכנים במכירה של תוכן נוסף (כמו ערוץ תכנים הכולל בין השאר חדשות), אך במקרה כזה איסור האפליה בתנאים ובמחיר יחול על כלל התוכן האמור. יודגש כי במקרים בהם תהיה מחלוקת בין הגופים לעניין הפליה בתנאים ובמחיר - יהיה יושב ראש המועצה רשאי להכריע בעניין. יובהר כי כחלק מהסמכויות הכלליות של יושב ראש המועצה לדרוש מידע לפי סעיף 84, הוא יהיה רשאי לקבל כל מידע שנחוץ לו לצורך הכרעה בנושא, ובכלל כך ההסכמים המסחריים בהם התקשרו הצדדים. עוד מוצע, למען הוודאות וההיתכנות הכלכלית של הצדדים, כי אם יושב ראש המועצה בחר להפעיל סמכות זו, יהיה עליו לתת את החלטתו תוך 60 ימים מיום קבלת הפנייה.

לסימן ה' המוצע

מוצע לקבוע בסימן זה הוראות מיוחדות לספק אחד. בהתאם להגדרה בסעיף 2 לעיל הכוונה היא לבעל רישיון לאספקת חדשות (או תאגיד בעל זיקה אליו) הפועל גם כספק תכנים ואשר ההכנסה השנתית שלו מדמי מנוי עולה על 50 מיליון ₪ בשנה (או בעל רישיון לאספקת חדשות שהוא תאגיד בעל זיקה לספק תכנים כאמור).

בשוק אספקת התכנים האודיו-ויזואליים פועל ספק אחד גם כשחקן סיטונאי - שכן הוא נדרש לספק חדשות ליתר ספקי התכנים (בהתאם לסעיף 50 המוצע) - וגם כשחקן קמעונאי - שכן הוא מספק את תכניו ישירות למנוי. במצב דברים זה יש קושי לבחון האם התנאים והמחיר לתכני החדשות שגוף כאמור (בכובעו כבעל רישיון לאספקת חדשות) מציע לספקי תכנים אחרים הוא בלתי מפלה ביחס לתנאים ולמחיר שהוא מציע לעצמו (בכובעו כספק תכנים). בנוסף, לאור היקף הכנסותיו של ספק אחד מדמי מנוי קיים חשש כי הוא יעדיף להחזיק בתכני החדשות שלו בבלעדיות (להבדיל מספק שהכנסותיו מבוססות בעיקר על פרסום ומשכך יש לו תמריץ לספק את תכניו על גבי כמה שיותר פלטפורמות), ולשם כך הוא יקבע מחיר גבוה במיוחד שספקי תכנים אחרים לא יוכלו או לא ירצו לעמוד בו. השילוב של שני אלה (קיומו של תמריץ להפלות במחיר ובתנאים והיכולת לעשות זאת באופן סמוי), מחייבים קביעת הוראות מיוחדות לגוף כאמור כמפורט להלן.

לסעיפים 51 ו-52 המוצעים

מוצע לקבוע כי על ספק אחד לקבוע תעריפים הוגנים וסבירים לתכני החדשות שלו, ולהציע את תכני החדשות בהתאם לתעריפים האמורים לכל ספק תכנים ישראלי אחר.

על מנת לתמרץ את הספקים האחדים לא לנפח מחירים, מוצע להתנות את מתן הרישיון לאספקת חדשות בקבלת אישור המועצה לכך שהתעריפים אכן הוגנים וסבירים או לכל הפחות כי אין בהם לפגוע בתחרות. במידה וגוף כאמור החל לפעול במתכונת של ספק אחד רק לאחר קבלת הרישיון לאספקת חדשות (כלומר בעת קבלת הרישיון הוא לא היה ספק תכנים ישראלי או שהיקף הכנסותיו מדמי מנוי היו נמוכים מ-50 מיליון ₪), מוצע כי יידרש להעביר את התעריפים לאחר תחילת פעילותו במתכונת זו, וכי עד לקבלת אישור כאמור יהיה עליו להציע את תכני החדשות שלו באותם מחירים ותנאים בהם הציע אותם קודם לפעילותו כספק אחד.

לעניין זה יובהר כי למועצה תינתן גמישות להחליט אילו ממחירי העבר הם המחירים בהם על הספק האחד להציע את תכניו. בנוסף, בהתאם למוצע בסעיף קטן 52(ג), במידה וקודם לפעילותו כספק אחד הציע גוף כאמור את תכני חברת החדשות שלו במקבץ או בערוץ הכוללים גם תוכן שאינו תוכן של חברת החדשות (בדומה לערוצי הברודקאסט היום) – הספק יידרש להמשיך להציע את כלל תכני המקבץ או הערוץ באותם המחיר והתנאים עד לאישור התעריפים על ידי המועצה.

יוער כי אין מניעה כי הספק האחד יגיע להסכמה עם ספק תכנים ישראלי בדבר תעריפים שונים מאלה שאישרה המועצה. כך למשל, הספק האחד יוכל להציע את תכני החדשות שלו כחלק מחבילה כוללת, במחיר ובתנאים שיבחר (בכפוף לאיסור ההפליה הקבוע בסעיף 50 המוצע), אולם לספק התכנים הרוכש תעמוד בכל העת האפשרות לרכוש את תכני החדשות באופן בודד, בהתאם לתעריפים שאושרו.

בנוסף, מוצע לקבוע כי הוראות הסעיף יחולו לעניין כל היקף, איכות וטכנולוגיה שהספק האחד מציע למנויו, כגון טכנולוגיית Catch-Up וכדומה.

לסעיף 53 המוצע

על מנת לאפשר גמישות והתאמה של התעריפים לעלויות המשתנות בשוק מוצע לקבוע הסדר לעדכונם, לפיו הספק האחוד יידרש להגיש תעריפים מעודכנים למועצה והיא תאשר אותה באם שוכנעה כי התעריפים המעודכנים סבירים והוגנים או כי אין בהם בכדי לפגוע בתחרות בשוק.

לסעיף 54 המוצע

לסעיף קטן (א)

בשים לב למאפיינים הייחודיים של ספק אחוד שפורטו בפתיח לסימן זה, קיים חשש שגוף כאמור יבחר שלא לספק את תכני החדשות של אחד ממתחריו – גם אם לתוכן האמור יש ערך בעיני מנויו – וזאת על מנת לפגוע בו. כדי למנוע את הפגיעה התחרותית וכן כדי לשמור על הגיוון החדשותי הנגיש לציבור, מוצע לקבוע כי לבעל רישיון לאספקת חדשות שאינו ספק אחוד (או תאגיד בעל זיקה לספק אחוד) תישמר הזכות לדרוש מהספק האחוד את נשיאת התוכן שלו על גביו ללא תמורה. עוד מוצע לקבוע כי הספק האחוד לא יוכל לדרוש ממנויו תשלום נוסף עבור התוכן של בעל הרישיון לאספקת חדשות, וזאת כדי לוודא שהוא אכן יהיה נגיש לכלל המנויים.

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע כי במקרים בהם בעל הרישיון לאספקת חדשות לא מעוניין להציע את תכני החדשות שלו בנפרד, אלא רק כחלק מערוץ, תחול חובת הנשיאה בחינם על כלל הערוץ.

לסעיפים קטנים (ג) ו-(ד)

על מנת שחובת הנשיאה תהיה אפקטיבית מוצע לקבוע הוראות משלימות שעניינן מיקום התוכן על גבי הספק האחוד. כך מוצע לחייב את הספק האחוד למקם את תכני בעל הרישיון לאספקת חדשות בסמיכות לתכני החדשות שלו עצמו, או לתכני החדשות של בעל רישיון לאספקת חדשות שהוא תאגיד בעל זיקה אליו, לפי העניין. בנוסף, במידה והספק האחוד מנגיש את תכני החדשות שלו באמצעות אפיק, מוצע לחייבו למקם באפיקים עוקבים את תכני בעלי הרישיון לאספקת חדשות אשר בחרו להחיל את חובת הנשיאה על גביו בחינם ואת תכני החדשות של בעל הרישיון אליו הוא בעל זיקה.

לסעיף 55 המוצע

במבט צופה פני עתיד, עשויות להתרחש לא מעט קונסולידציות בשוק התכנים האודיו-ויזואליים שיגדילו את כמות הספקים האחודים הפועלים בו. על מנת לשמור גם במצב דברים זה על מגוון חדשותי ולמנוע פגיעה בתחרות בין ספקי תכנים באמצעות החזקת תוכן חדשותי בבלעדיות, מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה להורות לספק אחוד לספק את תכני חברת החדשות של ספק אחוד אחר – אחד לכל היותר – במידה ומצא שלחובות שכאלה צפויה להיות השפעה חיובית על המגוון והפלורליזם באספקת החדשות.

לפרק ה' המוצע

מטרתו של פרק זה להסדיר את תחום אספקת תכני הספורט, וזאת במטרה לשמור על הנגשה של תוכן ספורט בעל חשיבות לציבור, וכן לשמור על תחרות הוגנת בין ספקי התכנים. כאמור בהמלצות הוועדה תכני ספורט מהווים תוכן מרכזי המוצע לציבור על ידי ספקי התכנים השונים הודות למאפייניהם הייחודיים. תוכן בתחום הספורט הוא מוצר בעל ביקוש קשיח בעבור חובבי ספורט, שכן, בניגוד לסדרות וסרטים הקיימים במגוון גדול, הרי שתוכן ספורט הוא בעל מאפיינים מונופוליסטיים – כך למשל, בישראל יש רק ליגה מרכזית אחת בכדורגל ובכדורסל ולא ניתן להמירה בתוכן אחר. בשל כך, העדר תוכן ספורט שיש לו ביקוש גבוה בקרב הציבור אצל ספק תכנים מסוים עלול

להקשות באופן משמעותי על המשך יכולתו להתחרות בספקי תכנים אחרים המחזיקים בתוכן הספורט האמור. בהמשך לכך, מוצע לכלול בסעיפים 56 עד 59, הסדרים שנועדו למנוע את האפשרות להחזיק בתוכן ספורט מבוקש בבלעדיות. בנוסף להיבטים התחרותיים בתכני הספורט, חלק מתכני הספורט הם בעלי ערך תרבותי, חברתי וחינוכי, ועל כן מוצע לכלול בסעיפים 60 עד 61, הסדרים שימנעו פגיעה בהנגשה של תכנים אלה לציבור הגדול.

לסעיף 56 המוצע

מוצע להסמיך את המועצה לקבוע רשימה של מפעלי ספורט בסיסיים, אשר תכלול כל ענף או מפעל שסבורה המועצה כי אספקתו בבלעדיות עשויה לפגוע בתחרות, ואשר לגביהם יחולו הסדרים מיוחדים שנועדו למנוע את הבלעדיות האמורה. בנוסף, למען השקיפות והוודאות הרגולטורית מוצע כי המועצה תפרסם את הרשימה שקבעה באתר האינטרנט של הרשות.

לסעיף 57 המוצע

לסעיף קטן (א)

לשם מניעת החזקה של מפעל ספורט בסיסי בבלעדיות, מוצע לקבוע חובת שיתוף לפיה כל אדם המבקש למכור לספק תכנים מפעל ספורט בסיסי לצורך אספקתו בישראל, יחויב להציע למכירה את המפעל האמור לכל ספק תכנים ישראלי אחר, וזאת במחיר ובתנאים בלתי מפלים. יובהר כי הוראה זו רלוונטית לכל בעל זכות כאמור, בין אם הוא מוכר את המפעל כחלק מערוץ או מקבץ אחר ובין אם הוא מוכר את המפעל באופן בודד. עוד יובהר, כי מוכר הזכות יחויב לתמחר אותו על-פי מפתח הלוקח בחשבון את מספר מנויי ספק התכנים (או את מספר מנויי ספק התכנים המונגשים לתוכן) - וזאת על מנת שלא להפלות בין ספקי תכנים שיש להם מנויים רבים לספקי תכנים עם מעט מנויים.

לסעיף קטן (ב)

על מנת לשמור על הציבור ולהבטיח תפוצה גדולה של תכני הספורט שיש להם ביקוש גבוה, מוצע לחייב את מוכר הזכות להציע את מפעל הספורט הבסיסי לספקי התכנים האחרים בכל ממשק וטכנולוגיה שביקשו, כל עוד המוכר עצמו רשאי לעשות כן על פי דין (כלומר אם אין למוכר את הזכות לספק בטכנולוגיה מסוימת מטבע הדברים הוא לא יחויב להציע אותה לאחר). הוראה זו רלוונטית בכל הנוגע לטכנולוגיית שידור - כמו HD או 4K - ואופן האספקה בטכנולוגיה האמורה - כמו Catch-Up - וכן בכל הנוגע לממשקים השונים - טלוויזיה, אינטרנט, סלולר וכדומה. הטעם להחלת הוראה זו רק ביחס למפעלי הספורט הבסיסיים (ולא ביחס לתכנים אודיו-ויזואליים בכלל), הוא בשל המאפיינים המונופוליסטיים של תכנים אלה, אשר יוצרים תלות בין ספקי התכנים לבעלי זכויות הספורט.

יובהר כי הוראה זו אינה חלה על בעל זכות במפעל ספורט בסיסי המספק את התוכן באופן עצמאי (קמעונאי), שלא באמצעות ספקי התכנים כלל.

לסעיפים קטנים (ג) ו-(ד) המוצעים

מוצע לקבוע כי בהעדר הסכמה בין מוכר הזכות לספק התכנים המבקש לרכשו בנוגע למחיר או התנאים הבלתי מפלים, יוסמך יושב ראש המועצה להכריע בעניין. יובהר כי כחלק מהסמכויות הכלליות של יושב ראש המועצה לדרוש מידע לפי סעיף 84, הוא יהיה רשאי לקבל כל מידע שנחוץ לו לצורך הכרעה בנושא ממוכר הזכות או מספק התכנים, ובכלל כך ההסכמים המסחריים בהם התקשר מוכר הזכות עם ספקי תכנים אחרים. עוד מוצע, למען

הוודאות וההיתכנות הכלכלית של הצדדים, כי אם יושב ראש המועצה בחר להפעיל סמכות זו, יהיה עליו לתת את החלטתו תוך 60 ימים מיום קבלת הפנייה.

לסעיף 58 המוצע

מוצע לקבוע כי כל בעל זכות לאספקה בישראל (כהגדרתה לעיל) של מפעל ספורט בסיסי יחויב למכור את מפעל הספורט באופן קמעונאי ישירות למנוי, בין בתמורה ובין שלא בתמורה. אספקת מפעל הספורט כאמור יכולה להיעשות באופן בלעדי או במקביל לאספקת המפעל באמצעות ספק תכנים. אספקה ישירה למנוי צפויה להחליש את התלות של ספקי התכנים בתכני הספורט המאופיינים בביקוש קשיח, שכן למנוייהם תעמוד כל העת אפשרות לקבל את התכנים האמורים מבלי שיידרשו לעבור לספק תכנים אחר. באופן זה ספקי התכנים יוכלו להציע למנוייהם חבילות אטרקטיביות יותר, המותאמות להעדפות שלהם, ויוכלו להימנע מסבסוד צולב של תכני הספורט אם ירצו בכך.

לסעיף 59 המוצע

לצורך שמירה על התחרות בין ספקי התכנים, מוצע לקבוע הסדרים מיוחדים לספק תכנים שהיקף הכנסותיו מדמי מנוי עולה על 50 מיליון ₪ ושהוא או תאגיד בעל זיקה אליו רכש בבלעדיות מפעל ספורט בסיסי. בדומה למאפיינים של הספקים האחרים שפורטו בדברי ההסבר לסימן ה' בפרק ד', גם ספק תכנים (או תאגיד בעל זיקה לספק תכנים) המחזיק במפעל ספורט בסיסי, משמש בו זמנית כשחקן סיטונאי המוכר את מפעל הספורט לספקי תכנים אחרים, וגם כשחקן קמעונאי המספק את המפעל, לצד תכניו האחרים, ישירות למנוי. משכך גם לגביו (בדומה לספק האחד) יש קושי לבחון האם התנאים והמחיר למפעל הספורט הבסיסי שהוא מציע לספקי התכנים האחרים (בכובעו כבעל הזכות במפעל) הוא בלתי מפלה ביחס לתנאים ולמחיר שהוא מציע לעצמו (בכובעו כספק תכנים). בנוסף, גם לגביו, לאור היקף הכנסותיו מדמי מנוי קיים חשש כי הוא יעדיף להחזיק במפעל הספורט בבלעדיות, ולשם כך יקבע מחיר גבוה במיוחד שיקשה על ספקי התכנים האחרים לרכשו. על מנת להתמודד עם קושי זה מוצע לקבוע הסדרים מיוחדים לגוף כאמור כמפורט להלן.

לסעיף קטן (א)

ראשית, מוצע לחייב ספק תכנים כאמור להעביר דיווח למועצה מרגע שהחל לפעול במתכונת האמורה (כלומר מרגע שהיקף הכנסותו מדמי מנוי עולה על 50 מיליון ₪ והוא או תאגיד בעל זיקה אליו מחזיק במפעל ספורט בסיסי בבלעדיות). דיווח כאמור נועד בעיקר לצורך הפעלת פיקוח בידי הרשות, ומתן הוראה לפי סעיף קטן (ב) המוצע.

שנית, מוצע לקבוע כי במכירת הזכות לאספקת מפעל הספורט – בנוסף להוראה לפי סעיף 57 המוצע (תנאים ומחירים בלתי מפלים) – הספק יהיה רשאי לתמחר את הזכות אך ורק ביחס למספר הצופים הרלוונטי – כלומר מספר המנויים של ספק התכנים הקונה שהתוכן הזה יהיה נגיש להם (כלומר מנוי המקבלים בפועל את אותו מפעל ספורט בסיסי או מקבץ הכולל את אותו מפעל ספורט בסיסי). במילים אחרות, מחזיק הזכות לא יתקשר עם הספק לפי מפתח של מחיר פר מנוי, אלא רק לפי מפתח של מחיר פר מנוי צופה. כך, אם הספק הקונה מציע למנויו את ערוצי או תכני הספורט בחבילה הכרוכה בתשלום נוסף (חבילת ספורט), המוכר יהיה רשאי לתמחר את המפעל רק ביחס למנויים שביקשו לקבל את החבילה כאמור. הטעם לכך הוא שתמחור כאמור יאפשר לרשות להשוות את המחיר הסיטונאי האמור ביחס למחיר הקמעונאי שהספק מציע למנויו, לזהות ביתר קלות פרקטיקות של צמצום מרווחים ובמידת הצורך להסתמך על ההשוואה האמורה לצורך מתן הוראות לפי סעיפים 75 ו-76 המוצעים. יוער כי בחובה כאמור גלומה תועלת רבה גם לציבור שכן מכירה לפי מפתח של מנוי-צופה תדרוש ממחיר התוכן הנמכר

לייצג את ערכו בשוק עבור פלח המנויים המעוניין בו (צופי הספורט), וכפועל יוצא מכך הדבר צפוי להסיט את נטל התשלום עבור תכני ספורט מכלל מנויי ספקי התכנים, לקבוצת המנויים המעוניינת בתוכן זה בלבד.

בנוסף, על מנת לאפשר פיקוח אפקטיבי בידי הרשות על ההסדר האמור, מוצע לאסור על ספק כאמור להציע את מפעל הספורט בחבילה עם תכנים אודיו-ויזואליים שאינם תכני ספורט, או עם תכני ספורט שרכש מבעל זכויות אחר.

לסעיף קטן (ב)

שלישית, מוצע כי שנה לאחר מסירת דיווח לפי סעיף קטן (א)(1) המוצע, תקבע המועצה חובות לעניין פריקות מחירים של תכני הספק הכוללים את מפעל הספורט הבסיסי שהוא או תאגיד בעל זיקה אליו רכש בבלעדיות לעומת יתר תכניו. עוד מוצע כי למועצה תישמר גמישות להתאים את חובת הפריקות באופן פרטני לספק.

לסעיף קטן (ג)

כדי לעודד את ספקי התכנים האמורים שלא לנקוט בפרקטיקות אנטי-תחרותיות, וכן כדי לתת למועצה גמישות שלא לתת הוראה כאמור אם ראתה שאין בכך צורך ממשי, מוצע לקבוע כי המועצה תהיה רשאית שלא לתת הוראה לפי סעיף קטן (ב) אם מצאה כי אין בפעילות ספק התכנים כדי לפגוע בתחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור.

לסעיפים 60 ו-61 המוצעים

כאמור בהמלצות הוועדה, בשל חשיבותם של אירועי השיא בתחום הספורט בעיני הציבור קיים חשש שספקי התכנים יאמירו מחירים למנוי בגין אספקת אותם אירועים. משכך מוצע להסמך את המועצה לקבוע רשימת אירועי ספורט שהיא סברה שיש להם חשיבות מיוחדת עבור הציבור בישראל. הכוונה לאירועים בעלי חשיבות תרבותית או לאומית, או שההתעניינות בהם היא גדולה וכללית, וחורגת מאותו חלק בציבור העוקב אחר אירועי ספורט באופן תדיר. עוד מוצע כי ספק תכנים שיבחר לספק את אחד האירועים הכלולים ברשימה כאמור לא יהיה רשאי לגבות עבורו תשלום נוסף מהתשלום הבסיסי שמשלמים לו מנויו.

יובהר כי בניגוד לרשימת מפעלי הספורט הבסיסיים, ברשימה זו המועצה תוכל לכלול רק אירועים פרטניים ולא מפעלים שלמים. בנוסף מוצע כי רשימה כאמור תיקבע בהתייעצות עם הממונה על התחרות שמונה לפי חוק התחרות הכלכלית, כדי לוודא כי אכן מדובר באירועים בעלי ביקוש משמעותי.

לפרק ו' המוצע

עניינו של פרק זה בהחלת חובות השקעה בהפקות מקומיות. כאמור בהמלצות הוועדה, תעשיית היצירה המקומית היא שוק ייחודי שהיקפו, איכות תוצריו ויכולתו להתקיים לאורך זמן מהווים אינטרס ציבורי. ההפקות המקומיות מעוררות ומפתחות את השיח הציבורי ומהוות חלק אינטגרלי מהתרבות הישראלית. לשם המשך יצירת תוכן מקומי איכותי, נחוצה תעשייה תומכת וגדולה, ובכלל כך, חברות הפקה, תסריטאים, במאים, צלמים, עובדי במה ורבים נוספים. זאת מתוך ההבנה כי על מנת להבטיח תוכן מקומי איכותי מגוון ועשיר, נדרש לאפשר לשפע של יוצרים ליזום, להתחרות, לחדש ולייצר תוכן משמעותי ובעל ערך.

בתוך מגוון ההפקות המקומיות ישנה סוגה אחת – סוגה עילית – שלגביה קיים חשש כי כוחות השוק לבדם לא בהכרח יביאו ליצירת הפקות כאמור, וזאת בשל היעדר ביקוש מספק לצפייה בתוכניות אלה ביחס לתוכניות בידור

וריאליטי, ובפרט לאור העלות הגבוהה הדרושה להפקתן. נוכח חשש זה, ובשים לב לחשיבות האמנותית, הציבורית והחינוכית של תכניות מסוגה זו, מוצע למקד את חובות ההשקעה הקבועות בפרק זה בסוגה זו בלבד.

העקרונות המנחים לעניין חובות ההשקעה הקבועות בפרק זה הן צמצום היקף הרגולציה החלה היום בתחום, ומיקודה רק בהיבטים בהם יש אינטרס ציבורי מובהק להתערבות, חלוקת החובה בין כלל השחקנים הפועלים בשוק אספקת התכנים האודיו-ויזואליים בישראל (אשר יכולים באופן זה להחזיר חלק מהיקף ההשקעה באמצעות אספקת התכנים למנויים או הכללת תוכן שיווקי), שמירה על היקף ההשקעה בהפקות מקומיות מסוגה עילית.

לסעיף 62 המוצע

לסעיפים קטנים (א) ו-(ב)

עניינו של סעיף זה בחובת ההשקעה שתחול על ספק תכנים רשום. בהתאם להמלצות הוועדה, היקף חובה זה יחול בהתבסס על מדרג הכנסות, תוך הבחנה בין הכנסות מהתקשרות עם מנויים לבין הכנסות מאספקת תוכן שיווקי למנויים. כך מוצע כי ספק תכנים בעל היקף פעילות בינוני יידרש להשקיע סכום של 4% מהכנסתו השנתית שמקורה בדמי מנוי ו-13% מהכנסתו השנתית שמקורה באספקת תוכן שיווקי. לעומתו, ספק תכנים בעל היקף פעילות גדול יידרש להשקיע סכום של 6.5% מהכנסתו השנתית שמקורה בדמי מנוי ו-13% מהכנסתו השנתית שמקורה באספקת תוכן שיווקי.

לעניין זה יובהר כי הכנסה בגין אספקת תוכן שיווקי תיחשב לצורך חובת ההשקעה, בין אם ספק התכנים גבה מהמנוי תשלום עבור אספקת התוכן האודיו-ויזואלי עם התוכן השיווקי, ובין אם סיפק אותו למנוי בחינם.

לסעיף קטן (ג)

בהתאם להמלצות הוועדה מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) כי על ספקי תכנים רשומים להפנות 40% מחובת ההשקעה שלהם להפקות מקומיות חיצוניות. כאמור בדברי ההסבר לסעיף 2 לעיל, הפקות מקומיות חיצוניות הן הפקות מקומיות שהופקו בידי בתי הפקה חיצוניים (כלומר הם אינם הפקות עצמיות או הפקות שהופקו בידי מוסד ממשלתי, תאגיד השידור הישראלי וערוץ הכנסת). הטעם לכך הוא החשיבות בריבוי השחקנים הלוקחים חלק בייצור התוכן, וביצירת שערי כניסה שונים ומגוונים בהם יש מקבלי החלטות שונים בשוק היצירה והתוכן לצורך גיוונו והעשרתו.

לסעיף קטן (ד)

מוצע לקבוע כי על ספק תכנים רשום בעל היקף פעילות גדול להפנות 15% מחובת ההשקעה שלו להשקעה בתכניות תעודה. תכניות תעודה הן סוגה בעלת חשיבות אומנותית וערך ציבורי רב. יחד עם זאת, בהתאם לאמור בהמלצות הוועדה, קיים כשל שוק בנושא זה ובשים לב לעלות הגבוהה של תכניות אלה, ואחוזי הצפייה הנמוכים יותר (ביחס לתכניות דרמה), באין חובה ייעודית כאמור, לא בטוח כי ספקי התכנים יבחרו להפיק הפקות מסוגה זו.

לסעיפים קטנים (ה) ו-(ו)

כאמור לעיל, מוצע להבחין בין הכנסות ספק תכנים מדמי מנוי לבין הכנסות ספק תכנים מאספקת תוכן שיווקי, ולקבוע אחוז השקעה גבוה יותר לסוג ההכנסות האחרון. המקור להבחנה זו הוא היסטורי ונגזר מהאסדרה השונה שחלה על הפלטפורמות המסורתיות לעומת ערוצי הברודקאסט - כאמור בחלק הכללי המודל הכלכלי של ערוצי הברודקאסט התבסס על הכנסה מפרסומות, ואילו המודל הכלכלי של הטלוויזיה הרב ערוצית התבסס על הכנסות מדמי מנוי, והשניים חויבו בחובת השקעה בשיעורים שונים (ערוצי הברודקאסט – 15% והפלטפורמות המסורתיות

– 8%), זאת בין השאר בשל תפיסה לפיה הכנסה מתוכן שיווקי משיאה רווחים גדולים יותר (כי אין עלויות תפעול מול מנוי) וכי היא מזהמת את המסך של הצופה ויוצרת החצנה שלילית. בשים לב לשינויים הטכנולוגיים שחלו בשוק, לביטול המוצע של ההגבלות על המודלים הכלכליים, ולשינוי התפיסתי לפיו השחקנים והמנויים יכולים לבחור את מודל ההכנסות והתשלום המתאים להם, מוצע להסמיך את המועצה לבטל את ההבחנה האנכרוניסטית בין סוגי ההכנסות. עם זאת, על מנת שלא לפגוע בהיקף ההשקעה הקיים היום, ולאפשר לצדדים זמן להיערך לכך, מוצע לקבוע כי הסמכות לביטול ההפרדה תינתן רק בתום שלוש שנים מהמועד הקובע, וכי ככל שתבוטל ההפרדה יתבצע הדבר באופן הדרגתי. עוד יובהר כי בשינוי המדורג על המועצה לוודא כי תישמר סך ההשקעה שהושקעה בשנה שקדמה לה (כלומר המועצה לא תהיה מוסמכת לצמצם את סך ההשקעה הכולל).

לסעיף 63 המוצע

לסעיפים קטנים (א) ו-(ב)

בהמשך למסמך האימוץ של השר, עניינו של סעיף זה בהטלת חובות השקעה על ספקי תכנים בינלאומיים שיש להם פעילות משמעותית בישראל. כאמור בהמלצות הוועדה הטעם לכך הוא כפול: הבטחת המשך קיומה של תעשיית התוכן הישראלי, וחלוקת נטל היצירה בין כלל השחקנים הפועלים בישראל בתחום זה. משכך מוצע כי ספקי תכנים בינלאומיים בעלי היקף פעילות בינוני וגבוה יידרשו להשקיע סכום של 4%-6.5%, בהתאמה, מהכנסתם השנתית האחרונה מפעילותם בישראל בהפקות מקומיות מסוגה עילית.

לסעיפים קטנים (ג) ו-(ד)

מאחר וספקי תכנים בינלאומיים בעלי היקף פעילות בינוני או גדול אינם חייבים בחובת רישום לפי חוק זה, מוצע לקבוע כי הם יחויבו להעביר למועצה אחת לשנה נתונים בדבר היקף פעילותם בישראל והיקף ההשקעה שלהם בהפקות מקומיות מסוגה עילית.

לסעיף קטן (ה) המוצע

לשם השקיפות לציבור בכלל, ולתעשיית היצירה הישראלית בפרט, מוצע לקבוע כי יושב ראש המועצה יפרסם רשימה של ספקי התכנים הבינלאומיים שיחויבו בחובת השקעה לפי פרק זה.

לסעיף 64 המוצע

עניינו של סעיף זה בחובת ההשקעה שתחול על ערוץ ישראלי רשום בהפקות מקומיות מסוגה עילית. בהתאם לסעיף 29 המוצע, הכוונה היא לערוץ המספק את תכניו לציבור באמצעות ספק תכנים בעל היקף פעילות בינוני ומעלה (כלומר לא מתקשר עם מנויים), אולם מקבל באופן ישיר תמורה עבור אספקת תוכן שיווקי. בדומה לספקי התכנים הרשומים מוצע לקבוע כי ערוץ כאמור יחויב להשקיע 13% מהכנסתו מאספקת תוכן שיווקי כאמור, בהפקות מקומיות מסוגה עילית. ערוץ כאמור יחויב בשיעור ההשקעה ללא תלות בגודלו, וזאת על מנת למנוע עסקאות יצירתיות בין ערוצים קטנים וספקי תכנים שכל תכליתן הוא התחמקות מההשקעה כאמור.

עוד מוצע לקבוע כי בדומה לספקי תכנים רשומים, במידה והערוץ הוא בעל היקף פעילות בינוני או גדול (בהתאם להגדרות המוצעות בסעיף 2) עליו להשקיע לפחות 40% מהכנסותיו מתוכן שיווקי בהפקות מקומיות חיצוניות (בהתאם לטעמים שפורטו בדברי ההסבר לסעיף 62(ג)). עוד מוצע כי במידה והערוץ הוא בעל היקף פעילות גדול יהיה עליו להפנות 15% מחובת ההשקעה שלו להשקעה בתכניות תעודה (בהתאם לטעם שפורט בדברי ההסבר לסעיף 62(ד)).

לסעיף 65 המוצע

לסעיף קטן (א)

לצורך בחינת העמידה של הגופים החייבים בחובת ההשקעה לפי פרק זה, מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה לדרוש מידע מכל גוף חייב וכן מכל גוף שהוא סבר שהוא גוף חייב (בשל סוג והיקף פעילותו בישראל), ובכלל כד ספקי תכנים בינלאומיים, להעביר לו אחת לשנה דו"ח כספי (כהגדרתו בסעיף 2), וכן כל מידע אחר הנחוץ לשם חישוב הכנסתם, כמו הסכמי מכירת פרסומות וכדומה.

לסעיף קטן (ב)

מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה לקבוע שיטת חישוב לבחינת ההכנסה השנתית האחרונה של הגופים החייבים, וזאת בהתאם לתנאים המוצעים הבאים: ראשית, בחישוב ההכנסה בעד תוכן שיווקי יתחשב יושב ראש המועצה גם בתמורה שניתנה בשווה כסף (כגון מניות, הסכמי חליפין וכדומה); שנית, על מנת למנוע מצבים שבהם כדי להימנע מחובת תשלום, יבוצעו שינויים מבניים והפרדות מבניות בין תאגידים, שיפצלו את ההכנסות מאספקת תכנים אודיו-ויזואליים בישראל, מוצע לקבוע כי יושב ראש המועצה יתחשב גם בהכנסות של תאגיד בעל זיקה לספק תכנים רשום אשר הוא גם ספק תכנים (בכל היקף פעילות באשר הוא).

לסעיף קטן (ג)

לשם יידוע גוף חייב מהו הסכום אותו הוא חייב להשקיע בהפקות מקומיות, מוצע לקבוע כי יושב ראש המועצה ימסור לכל אחד מהגופים החייבים הודעה בעניין, וזאת לא יאוחר מיום 31 ביולי בכל שנה. יובהר כי תכליתה של הודעת החיוב של יושב ראש המועצה היא רק למסור לגוף החייב את הפרטים הנדרשים לצורך עמידה בחובה הקבועה בהוראות פרק זה, ובהם סכום החיוב.

לסעיף 66 המוצע

כאמור בהמלצות הוועדה, מוצע ככלל לבטל את תתי-חובות ההשקעה הקבועות היום, אולם נוכח החשיבות הרבה בהפקת תוכן מקומי ואיכותי לילדים, לנוער ולגיל הרך, מומלץ לקבוע מנגנון ייעודי לשם שמירה על ההשקעה בתחום זה. בהמשך לכך מוצע כי המועצה תבחן, בחלוף שלוש שנים מיום כניסת חוק זה לתוקף, את היקפם ומידת זמינותם של תכנים איכותיים לגילאים אלה לציבור. עוד מוצע לקבוע כי במידה ובהמשך לבחינה כאמור תמצא המועצה כי יש צורך בקביעת חובת השקעה לספקי תכנים רשומים ולערוצים ישראלים רשומים בהפקות מסוג זה, היא תהיה רשאית לעשות כן. לצד זאת, על מנת שלא לפגוע בהיקף ההשקעה ביתר ההפקות המקומיות, מוצע להגביל את שיעור החובה האמורה ל-15% מכלל חובת ההשקעה.

לסעיף 67 המוצע

מוצע להסמיך את המועצה לקבוע בכללים הוראות שונות לצורך בחינת העמידה בחובות ההשקעה בהפקות מקומיות, כגון הוראות בנוגע לאופן ההכרה בהפקה מקומית שהשקיעו בה שני גופים חייבים או יותר, ועוד. לצד זאת, כדי להפחית ולמקד את הרגולציה ולא להגביל את חופש היצירה של הגופים החייבים, מוצע לתת להם גמישות מירבית, בין השאר, בכל הנוגע לאופן האספקה של ההפקה המקומית, השעות בהן היא תסופק, תתי-סוגות שייכללו בה, אורך ההפקה וקהל היעד שלה. משכך מוצע להבהיר כי המועצה לא תהיה רשאית לקבוע בכללים הוראות בעניינים אלה.

לסעיף 68 המוצע

מאחר וערוץ ישראלי רשום מחויב בחובת השקעה ללא קשר להיקף הכנסותיו, עשויים להיות לא מעט גופים חייבים בעלי היקף הכנסות קטן, ולא בטוח שתהיה תועלת רבה בהשקעה שנתית שלהם אשר כאמור נגזרת מהיקף הכנסותיהם. משכך, מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה להתיר לגוף כאמור לצבור את הסכומים בהם הוא חב בהתאם לחובת ההשקעה שלו לאורך כמה שנים. צבירה זו תאפשר השקעה יותר אפקטיבית וניהול יעיל יותר של הכספים.

לסעיף 69 המוצע

מוצע לקבוע כי אם גוף חייב הפר את חובת ההשקעה שחלה עליו, הרשות תהיה רשאית לחייבו להשקיע בהפקות מקומיות, בשיעור כפול משיעור ההפקות המקומיות שביחס אליהן הופרה החובה. הטעם לקביעת סמכות זו הוא ההיקף המשמעותי של ההשלכות הכספיות הכרוכות בהפרת החובה האמורה, הן בעבור הגוף החייב החוסך בכך את עלויות ההשקעה, והן בעבור תעשיית התוכן המקומית והציבור בכללותו, המפסידים את התועלת הכלכלית, האמנותית והחברתית שהייתה יכולה לצמוח מעמידה בחובת ההשקעה. לצד זאת, מוצע להבהיר כי אם יוחלט לקבוע סנקציה כאמור לא ניתן יהיה להטיל עיצום כספי על הגוף החייב בגין אותה הפרה.

לסעיף 70 המוצע

מוצע לקבוע כי אם גוף חייב לא יעמוד בחובת ההשקעה עד המועד האחרון לתשלום שנקבע לו בהודעת יושב ראש המועצה לפי סעיף 65(ג), תתווסף על הסכום ריבית פיגורים בהתאם לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961. קביעה זו נועדה לבטא את חומרת העיכוב בהשקעה, שעלול לפגוע בתעשיית התוכן המקומית.

לפרק ז המוצע

עניינו של פרק זה בחובות ההפצה של השידורים הציבוריים בישראל - תאגיד השידור הישראלי וערוץ הכנסת. לגופים אלה תפקיד חשוב ומרכזי בדמוקרטיה הישראלית – תאגיד השידור הישראלי הוא הגוף האמון על אספקת השידורים הציבוריים במגוון תכנים וסוגות, ובכלל כך תכני חדשות המנותקים מאינטרסים מסחריים, ואילו ערוץ הכנסת משמש צוהר לשיתוף הציבור בכל הנוגע לאופן פעולת בית המחוקקים הישראלי.

לסעיף 71 המוצע

נוכח אופיים הציבורי מוצע לחייב את תאגיד השידור הישראלי ואת ערוץ הכנסת לספק לכל ספק תכנים ישראלי, בכל היקף פעילות שהוא, את התכנים שלהם ללא תמורה. עוד מוצע לאסור על תאגיד השידור הישראלי לגבות כסף עבור תכניו המועברים במתכונת של תכנים על פי דרישה (VoD), וזאת בשים לב לכך שפעילותו ממומנת בידי תקציב ממשלתי המועבר לו מכוח חוק השידור הציבורי, ואין הצדקה לחייב את הציבור לשלם על תכניו פעמיים: האחת - במימון תקציבו, והשנייה - בתשלום בעבור תכני ה-VoD שלו.

לסעיף 72 המוצע

לסעיפים קטנים (א) ו-(ב)

מוצע לחייב כל ספק תכנים רשום לספק בזמן אמת את ערוצי תאגיד השידור הישראלי וערוץ הכנסת. בנוסף, על מנת להבטיח הנגשה אפקטיבית של תכנים אלה מוצע להסמיך את המועצה להורות לכל ספק תכנים הפועל במתכונת של אפיקים, באילו אפיקים עליו לספק אותם, ככל הנדרש.

לסעיף 73 המוצע

מוצע להבהיר כי ספק תכנים המספק את תכני התאגיד וערוץ הכנסת אינו רשאי לגבות ממנוייו תשלום נוסף עבור אספקתם, בין במתכונת של ערוצים ובין במתכונת של תכנים לפי דרישה. זאת בשים לב לאופיים הציבורי ולכך שספק התכנים לא נדרש לשלם עבורם בעצמו.

לסעיף 74 המוצע

מוצע להבהיר כי אין בהסדר המוצע כדי לגרוע מהזכויות של בעלי זכויות היוצרים והמבצעים בתכני תאגיד השידור הישראלי וערוץ הכנסת, וביצירות הכלולות בהם. עוד מוצע לקבוע כי אספקת התכנים של תאגיד השידור הישראלי וערוץ הכנסת טעונה רישיון מאת בעלי זכויות היוצרים והמבצעים האמורים.

לפרק ח' המוצע

כאמור בהמלצות הוועדה ובחלק הכללי השינויים הטכנולוגיים אשר צמצמו את חסמי הכניסה לשוק אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לצד צמצום הרגולציה ההדוקה ופתיחת המודלים הכלכליים, צפויים להביא לשוק מגוון ודינאמי בהרבה בהשוואה לשוק המפוקח כיום, עם דגש משמעותי על תוכן המוחזק בבלעדיות. בנסיבות אלה, ישנה חשיבות עליונה לצייד את הרשות בארגז כלים של סמכויות בנושא תחרות שיאפשרו לה להתערב במידת הצורך, ולמנוע ניצול לרעה של כוח שוק. עליית חשיבותו של התוכן האודיו-ויזואלי והחשש מהחזקה בלעדית בתוכן שיש לו ערך ציבורי או תחרותי, ידרשו מהרשות לתת את דעתה להתקשרויות בשוק, לפקח על הכללים שייקבעו בתחום ולמנוע פרקטיקות שנועדו לפגוע בתחרות. בפרט, יהיה עליה לפקח על מכירה של תכני ספורט וחדשות לכלל ספקי התכנים בתנאים הוגנים ובלתי מפלים. על כן מוצע בפרק זה לקבוע הוראות שעניינן שמירה על התחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור.

לסעיף 75 המוצע

מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה לתת הוראות פרטניות במקרה שזיהה פוטנציאל לפגיעה משמעותית בתחרות, ובמיוחד בתחרות באספקת תכני הספורט והחדשות. פגיעה בתחרות יכולה לבוא לידי ביטוי באפליית מחירים, בפער מצומצם בין המחיר הסיטונאי למחיר הקמעונאי שמציע ספק מסוים באופן שמקשה על מתחרים להתחרות (צמצום מרווחים) ובכל דרך אחרת שזיהה יושב ראש המועצה. מוצע כי יושב ראש המועצה יהיה רשאי לתת הוראות כאמור לכל אחד מהגופים שפעילותם מוסדרת בחוק זה – ספק תכנים בכל היקף פעילות שהוא, ערוץ ישראלי, בעל רישיון לאספקת חדשות וכן כל תאגיד בעל זיקה לאחד מהגופים האלה, לפי העניין.

לסעיף 76 המוצע

בנוסף לסמכות לתת הוראות לפי סעיף 75 המוצע, מוצע לקבוע רשימה של הוראות ממוקדות שיושב ראש המועצה יהיה רשאי לתת לגופים דומיננטיים בשוק התכנים האודיו-ויזואליים – ספקי תכנים, גורמים מורשים, בעל זכות לאספקה בישראל של מפעל ספורט בסיסי וכל תאגיד בעל זיקה לאחד. הוראות אלה נועדו להתמודד עם פרקטיקות אנטי-תחרותיות שיכולות לשנות את מאזן הכוחות בשוק התכנים האודיו-ויזואליים בצורה משמעותית. נוכח רמת ההתערבות החריפה הכרוכה בהפעלת סמכויות אלה, מוצע לגדר את הנסיבות בהן יושב ראש המועצה יהיה רשאי להשתמש בהן לאותם מקרים בהם זיהה ניצול לרעה של מעמד (ובכלל כן כוח שוק) באופן שעלול להפחית משמעותית את התחרות, וזאת לעניין תכני חדשות ומפעלי ספורט בלבד.

לסעיפים קטנים (א) ו-(ב)

מוצע שארגז הכלים של יושב ראש המועצה יכלול בין השאר סמכות להתערב במנגנון קביעת המחירים, בדגש על קביעת מחיר גג עבור תכני חדשות או ספורט. קביעת המחיר על ידי יושב ראש המועצה יכול שתתבסס על מגוון

שיטות – בהתבסס על עלויות התוכן המתומחר בפועל או בקירוב או מחירי ייחוס (Benchmark) של התוכן או של תכנים דומים, בין אם מחירים עכשוויים ובין אם מחירי עבר, בין אם מחירי ייחוס מהשוק הישראלי ובין אם מחירי ייחוס משווקים אחרים.

לסעיפים קטנים (ג) ו-(ד)

מוצע כי יושב ראש המועצה יוסמך להורות לספק תכנים לבצע פריקות מחירים על תכני החדשות או הספורט שלו, כלומר לתמחרם בנפרד מיתר תכניו האודיו-ויזואליים. כך למשל יוכל יושב ראש המועצה לדרוש מספק תכנים למכור למנוייו את תכני החדשות או הספורט כמוצר תוספתי (פרמיום) בלבד, ובאופן זה לקבוע תג מחיר למחיר התוכן למנוי. מנגנון פריקות מחירים משמעותי במיוחד להתמודדות עם ספקים המשמשים הן כספקים סיטונאיים המספקים תכנים לספקים אחרים והן כספקים קמעונאיים המספקים את התכנים ישירות למנוי (בדומה למאפיינים של ספק אחוד שפורטו בדברי ההסבר לסימן ה' בפרק ד'). תג המחיר של תכני החדשות והספורט ישמש את יושב ראש המועצה להשוות בין המחיר התוספתי שדורש הספק האחוד ממנוייו לבין המחיר הסיטונאי בו מוכר הספק האחוד את התוכן לספקי התכנים המתחרים, וכך לזהות פרקטיקות של אפליית מחירים. זיהוי האפליה חשוב כשלב מקדים לקביעת הוראות מקומיות למניעת פגיעה בתחרות או לתיקונה.

לסעיפים קטנים (ה) ו-(ו)

מוצע כי יושב ראש המועצה יוסמך לאסור על פרקטיקות העלולות להוביל להחשכת מסך של תכני חדשות או מפעלי ספורט, במידה בו זיהה כי יצרן תכנים ניצל את פערי הכוח בינו לבין ספק תכנים או להפך. כך למשל, במסגרת משא ומתן יכול ספק תכנים גדול לנצל את כוחו בגישה למנויים למול יצרן תכנים – במיוחד במקרים בהם יצרן התוכן מתבסס על הכנסה מפרסומות – בכך שיימנע מהמשך העברת תכניו של יצרן התוכן למנוייו, ובכך ישפר את מצבו בהסכם המתגבש. פרקטיקה זו מעוותת את השוק במובן שההסכם המסחרי נקבע לא לפי ערך התוכן לספק התכנים אלא בהתאם לכוחו של ספק התכנים למול יצרן התוכן, ועלולה לפגוע במנוי בתקופת הביניים של ההחשכה. באופן דומה עלול יצרן תוכן חזק לנצל את כוחו למול ספק תכנים ולמשוך את תכניו בזמן המשא ומתן תוך פגיעה בספק התכנים ובמנויים. הסמכת יושב ראש המועצה לאסור על החשכת מסך משני הסוגים במקרים בהם עולה חשש שהחשכת המסך תביא לפגיעה בתחרות צפויה לייצב את השוק ולהביא להסכמים מאוזנים יותר תוך שמירה על ציבור המנויים.

לסעיף 77 המוצע

מוצע להסמך את יושב ראש המועצה לקבוע בכללים, ברישיון או בהוראות מינהל הוראות שיחולו על הגורמים המורשים בכל הנוגע להחזקות או לממשל התאגידי שלהם, כמפורט בסעיף. מוצע כי הוראות אלה יכללו הגבלות בדבר החזקה, העברה או רכישה של אמצעי שליטה, מינויים של נושאי משרה וכן הפרדות חשבונאיות או מבניות בגורם המורשה.

לפרק ט' המוצע

עניינו של פרק זה בהוראות כלליות החלות לעניין התכנים האודיו-ויזואליים המסופקים לציבור במספר היבטים – תכנים אסורים, תוכן שיווקי והוראות צרכניות.

לסעיף 78 המוצע

בהתאם להמלצות הוועדה, מוצע להסמיך את המועצה לקבוע כללים שעניינם מניעת תכנים אסורים, אשר יעסקו בין היתר בתכני תועבה, הסתה לגזענות או לאלימות, תעמולה מפלגתית ועוד. סוגיות אלה מוסדרות זה מכבר בדין הכללי כמו חוק העונשין, ולכן מוצע להגביל את סמכות המועצה לעניין זה רק להיבטים החורגים מהדין הכללי שבהם נדרשת התייחסות פרטנית ביחס לאסדרת תכנים אודיו-ויזואליים. בנוסף, על מנת לשמור על חופש יצירה ושוק דעות חופשי, מוצע לקבוע כי המועצה לא תהיה רשאית לקבוע כללים שיגבילו תכנים שיש להם חשיבות ציבורית, ובכלל כד חשיבות אומנותית, המצדיקה את אספקתם. מוצע כי כללים אלה יחולו על כל ספק תכנים רשום, וכי יושב ראש המועצה יהיה רשאי להורות לספק תכנים ישראלי לעמוד בהם, אף אם אינו ספק תכנים רשום (כלומר אינו בעל היקף פעילות בינוני או גבוה), אם מצא כי הדבר נדרש לצורך שמירה על טובת הציבור, וזאת בשים לב לנסיבות הפרטניות.

לסעיף 79 המוצע

מוצע כי על ספק תכנים רשום או ערוץ ישראלי רשום שמוכרים זמן פרסום ייאסר להפלות כל גורם המבקש לרכוש זמן פרסום הן במחיר והן בתנאים ביחס לכל גורם אחר. יודגש כי איסור זה מתייחס הן להפליה לרעה של מתחרה והן להפליה לטובה של ספק התכנים או הערוץ הישראלי עצמו, או של בעל זיקה אליו.

לסעיף 80 המוצע

הצעת חוק זו מחילה על ספקי תכנים מספר חובות נשיאה שונות (ראו לדוגמה סעיפים 54 ו-115 המוצעים), ובכלל כך חובות נשיאה של תכני ספקים אחרים או של תאגידים בעלי זיקה אליהם. על מנת למנוע מצב בו ספק תכנים מחויב בפועל מכוח החוק לקדם את המתחרה שלו, מוצע לאסור לכלול בתכנים שחלה עליהם חובת נשיאה כל תוכן שיווקי שעשוי לקדם את הספק המתחרה או את התאגיד בעל הזיקה אליו. כך למשל ייאסר לקדם תכנים אודיו-ויזואליים מסוימים שניתן לקבלם רק אצל ספק התכנים המתחרה, או פרסומות לחבילות שמציע ספק התכנים המתחרה וכן הלאה.

לסעיף 81 המוצע

בהתאם להמלצות הוועדה מוצע להסמיך את המועצה לקבוע בכללים כללי אתיקה ייחודיים לתחום התוכן השיווקי, כמו חובות יידוע הציבור באופן גלוי, על שילוב של תוכן שיווקי בתכנית, זהות מממן ומפרסם התוכן השיווקי והגבלות לעניין מוצרים מזיקים. מוצע כי כללים אלה יחולו על ספק תכנים רשום ועל בעל רישיון לאספקת חדשות בלבד.

לסעיף 82 המוצע

בהתאם להמלצות הוועדה, מוצע להסמיך את שר התקשורת לקבוע אסדרה צרכנית רוחבית על כלל שוק התקשורת, שתחול גם על ספקי תכנים רשומים, וזאת לשם האחדת ההוראות החלות על קבוצות תקשורת המספקות שירותי בזק לצד תכנים אודיו-ויזואליים במקבץ בטרם ביצוע קביעות כאמור מוצע כי השר יתייעץ עם המועצה לצורך קבלת עמדתה באשר להשפעה שעשויה להיות להן על שוק התכנים האודיו-ויזואליים.

לסעיף 83 המוצע

בהתאם להמלצות הוועדה מוצע להסמיך את המועצה לקבוע אסדרה צרכנית בתחום התכנים האודיו-ויזואליים בהיבטים הייחודיים לתחום זה, וזאת רק בנושאים בהם השר לא קבע אסדרה רוחבית ולא גילה דעתו כי אסדרה צרכנית אינה נדרשת. עוד מוצע כי טרם קביעת כללים כאמור יעדכן יושב ראש המועצה את שר התקשורת בנושא,

ויאפשר לו להודיע בתוך פרק זמן של 60 ימים על רצונו לקבוע אסדרה רוחבית בתחום או לגלות דעתו כי אין צורך באסדרה בתחום זה בכלל.

לפרק י' המוצע

עניינו של פרק זה בהסדרת סמכות יושב ראש המועצה ושר התקשורת, והגופים הפועלים מטעמם, לדרוש מידע לשם הפעלת סמכויותיהם, הקלה על ביצועם וקידום אסדרה בתחומי סמכותם, והכל בהתאם להוראות חוק זה וכל דין אחר.

לסעיף 84 המוצע

מוצע להעניק ליושב ראש המועצה או עובד הרשות שיושב ראש המועצה הסמיך לכך וכן לשר התקשורת או עובד משרד התקשורת שהשר הסמיכו לכך, לפי העניין, סמכות לדרוש מידע מגופים שפעילותם מוסדרת בחקיקת התכנים המסחריים, לרבות גופים שליושב ראש המועצה היה יסוד סביר להניח כי פעילותם מוסדרת בחקיקה האמורה. מוצע כי דרישת מידע כאמור תוכל להימסר לצורך הפעלת סמכויות הקבועות בחקיקת התכנים המסחריים, הקלה על ביצוען או קידום האסדרה בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים לציבור.

לפרק יא המוצע

בשנים האחרונות, גובר השימוש במנגנוני אכיפה מנהליים, ובראשם הטלת עיצום כספי, ככלים חלופיים למשפט הפלילי, וזאת במיוחד לצורך טיפול בהפרות של הוראות חוק רגולטוריות. בהמשך לכך מוצע לעגן בפרק זה הוראות המסדירות את סמכויות הפיקוח בגין הפרות של חקיקת התכנים המסחריים.

לסעיף 85 המוצע

מוצע להסמיך את יושב ראש המועצה למנות מבין עובדי הרשות מפקחים, ולקבוע להם תנאים למינוי, ביניהם העדר הרשעה וכתבי אישום בעבירות מסוימות שיקבע יושב ראש המועצה, קבלת הכשרה מתאימה ועמידה בתנאי כשירות נוספים שיורה עליהם יושב ראש המועצה.

לסעיף 86 המוצע

מוצע להקנות בידי מפקח שהוסמך לפי סעיף 85 המוצע, סמכויות שתכליתן להבטיח את קיום הוראות חקיקת התכנים המסחריים, התקנות, הכללים, הרישיונות וההוראות שנקבעו וניתנו מכוחה. בכלל זה, מוצע להסמיך מפקח לדרוש מכל אדם להזדהות לפניו, ולדרוש ידיעות ומסמכים. כמו כן, מוצע להקנות למפקח סמכות כניסה למקום שיש לו יסוד סביר להניח כי פועל ממנו ספק תכנים ובלבד שאותו מקום אינו משמש למגורים.

לסעיף 87 המוצע

מוצע לקבוע כי מפקח יעשה שימוש בסמכויות המוקנות לו לפי פרק זה רק כשהוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, וכן כשיש בידו תעודה החתומה בידי יושב ראש המועצה המעידה על תפקידו ומפרטת את סמכויותיו, שאותה יציג על פי דרישה. זאת נוכח החשיבות בכך שמסגרת סמכויותיו של מפקח תהיה גלויה לכל אדם שהמפקח מפעיל כלפיו סמכויות מכוח חקיקת התכנים המסחריים.

לסעיף 88 המוצע

מוצע לקבוע כי יושב ראש המועצה יוכל, מנימוקים שיירשמו, להתיר למפקח לזמן נושא משרה באחד הגופים המפורטים בסעיף, לצורך בירור בעניין הפרה נחזית. הסמכה כזו תתאפשר רק ככל שמצא יושב ראש המועצה כי

קיים יסוד סביר לביצוע הפרה לפי הוראות חקיקת התכנים המסחריים. הבירור יאפשר לקבל מידע ולשמוע טענות באופן ישיר מנושא המשרה הרלוונטי והוא מהווה מרכיב בעל ערך בגיבוש התמונה העובדתית ביחס להפרות לכאורה.

לפרק יב' המוצע

בהמשך לאמור בדברי ההסבר לפרק יא', מוצע לעגן בפרק זה הוראות המסדירות את הליכי האכיפה בגין הפרות של חקיקת התכנים המסחריים. מדובר בדרכי אכיפה מנהליות שהן חלופיות לאכיפה הפלילית ולאכיפה אזרחית שמופעלת במקרים המתאימים לכך.

לסעיפים 89 ו-90 המוצעים

מוצע לקבוע את סעיפי ההפרה, המהווים את העילות להטלת העיצום, בתוספת לחוק, ולהסמך את שר התקשורת, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה, לעדכן את התוספת בהתאם לצורך. עוד מוצע כי סמכות הטלת העיצום תינתן ליושב ראש המועצה, וכי ייקבע "סכום בסיסי" אשר ישמש כנקודת ייחוס לחישוב סך העיצום, וזאת על בסיס היקף הפעילות של המפר (למפר בעל היקף פעילות גדול ייקבע סכום בסיסי גבוה יותר ביחס למפר בעל היקף פעילות בינוני). לבסוף מוצע כי גובה העיצום ישתנה אף בהתאם לחומרת ההפרה, וזאת כדי למנוע הפרות משתלמות, ובמיוחד הפרות שעניינן פגיעה בתחרות.

לסעיפים 91 עד 93 המוצעים

הסעיפים המוצעים שעניינם "הודעה על כוונת חיוב", "זכות טיעון" ו- "החלטת יושב ראש המועצה ודרישת תשלום" קובעים הליך מנהלי מובנה וסדור להטלת עיצום כספי. הליך זה מתחיל במתן הודעה לפי סעיף 91 המוצע על כוונת חיוב למי שיושב ראש המועצה סבור כי יש יסוד להטיל עליו עיצום, וקובע את הפרמטרים שצריך לכלול בהודעה זו. בהמשך לכך מתאפשר למפר לכאורה לטעון את טענותיו, לפי סעיף 92 המוצע, בפני יושב ראש המועצה ובתוך פרק זמן של 30 ימים, שניתנים להארכה מטעמים מיוחדים שיירשמו. לאחר מכן מוטלת חובה על יושב ראש המועצה להודיע בפני המפר לכאורה את דבר החלטתו ואת נימוקיו, לפי סעיף 93 המוצע. ככל שלא טען המפר לכאורה את טענותיו יראו בהודעה לפי סעיף 91 המוצע כדרישת תשלום שהתגבשה.

לסעיף 94 המוצע

מוצע לקבוע הוראות פרטניות לעניין מפר לכאורה שהמשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי סעיף 91 או אם התרחשה הפרה חוזרת של אותה ההוראה. מוצע לקבוע כי במקרה של הימשכות ההפרה יתווסף לעיצום הכספי סכום של 1/50 לכל יום בו נמשכת ההפרה. במקרה של הפרה חוזרת שהתרחשה בתוך שנתיים מיום ההפרה הקודמת מוצע לקבוע כי יוטל על המפר כפל העיצום הכספי.

לסעיף 95 המוצע

על מנת לאפשר גמישות והתחשבות במידת הצורך מוצע לקבוע כי יושב ראש המועצה יהיה רשאי, בהסכמת שר המשפטים, לקבוע בכללים מקרים, נסיבות ושיקולים שבהתקיימם יפחית יושב ראש המועצה את סכום העיצום הכספי בשיעורים הקבועים לצידם.

לסעיף 96 המוצע

מוצע לקבוע הוראות עדכון בנוגע לסכום העיצום הכספי שיבהירו מהו הסכום שיש לשלם בשל פער זמנים בין ההודעה על כוונת חיוב ובין דרישת התשלום, או במקרה של עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים. כך מוצע כי

העיצום הכספי יהיה לפי הסכום המעודכן במועד מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שבחר שלא לטעון את טענותיו לפני יושב ראש המועצה – הסכום המעודכן ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב. כמו כן, במקרים שבהם הוגשה עתירה לבית המשפט, ובית המשפט או יושב ראש המועצה הורה על עיכוב תשלומי של העיצום הכספי, יהיה סכום העיצום הכספי (אם לא בוטל העיצום בעתירה) הסכום המעודכן ביום ההחלטה בעתירה. עוד מוצע כי סכומים העיצום הכספי והסכום הבסיסי יעודכנו אחת לשנה, ב-1 בינואר בהתאם לשיעור השינוי במדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ביחס לשנה הקודמת. מטעמי פשטות ושימויות מוצע כי סכום זה יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים. לבסוף מוצע כי יושב ראש המועצה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי והסכום הבסיסי המעודכנים, וזאת למען השקיפות והוודאות.

לסעיף 97 המוצע

מוצע לעגן בחוק את המועד לתשלום העיצום הכספי ולקבוע כי הוא יעמוד על 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום.

לסעיפים 98 ו-99 המוצעים

מוצע לקבוע הוראות לעניין הצמדת סכום העיצום הכספי במקרה של תשלום שלא במועד, וכן לעניין מנגנון הגבייה שיחול בהתאם לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

לסימן ב' המוצע

מוצע לעגן בחוק אפשרות שימוש בהתראה מינהלית ככלי אכיפה נוסף המקל עם המפר, ומחליף במקרים מסוימים, הטלה של עיצום כספי. ההתראה המינהלית מאפשרת למפר הזדמנות לתקן את ההפרה, ללא תשלום העיצום הכספי. זאת, למרות שהתשתית העובדתית שלפני יושב ראש המועצה מעידה כי הייתה הפרה של הוראות החוק. מנקודת מבטו של יושב ראש המועצה, מנגנון ההתראה מאפשר לו להבהיר את דרישותיו למי שנתון לפיקוחו, בטרם יטיל עליהם עיצום כספי. ההנחה בבסיס הוויתור על הטלת עיצום כספי היא שהוראות הרגולציה אינן בהירות דיין או שהרגולציה מחייבת תקופת התארגנות מבחינת המפוקחים שבמהלכה יהיה להם קושי לקיים את דרישותיה. ההתראה המינהלית מאפשרת להבהיר גם למפר וגם לציבור המפוקחים הגדול, כי ההתנהגות שבשלה נשלחה ההתראה היא הפרה של הוראות החוק.

לסעיף 100 המוצע

מוצע לאפשר את השימוש בהתראה מינהלית כאשר קיימת תשתית עובדתית המעידה על ביצוע הפרה בת-עיצום כספי. במקרה כזה, ועל יסוד נסיבות שיקבע יושב ראש המועצה בנהלים שיאשר היועץ המשפטי לממשלה, ניתן להימנע מהטלת עיצום כספי ולהסתפק בהתראה בפני הגורם המפוקח. עוד מוצע כי ההתראה המנהלית תכלול פרטים בנוגע למעשה המהווה את ההפרה ומועד ביצועה, וכן תתרה במפר לכאורה מפני הימשכות ההפרות או חזרתן ותציין בפניו את אפשרותו לביטול ההתראה לפי סעיף 101 המוצע.

לסעיף 101 המוצע

מוצע לקבוע כי המפר לכאורה יוכל לבקש את ביטול ההתראה המינהלית בהתקיים אחת משתי עילות – אי-ביצוע ההפרה על ידו, בין שלא בוצעה כלל ובין שבוצעה על ידי אחר, או בשל כך שהמעשה המפורט בהתראה אינה מהווה הפרה של הדין. יושב ראש המועצה ישקול את בקשת המפר לכאורה וישיב לו בכתב ובאופן מנומק.

לסעיף 102 המוצע

בהתאם לנימוקים המפורטים בדברי ההסבר לסעיף 94 לעיל, מוצע לקבוע הוראות פרטניות לעניין הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה מינהלית.

לסימן ג' המוצע

מוצע לעגן בחוק את אפשרות השימוש במנגנון התחייבות להימנע מהפרה. מדובר באמצעי אכיפה נוסף המקל עם המפר ומעניק ליושב ראש המועצה גמישות ומידתיות בהפעלת סמכויותיו. ההתחייבות מחייבת את הסכמת יושב ראש המועצה והמפר, ומאפשרת למפר לחזור לציות בלי שיוטל עליו עיצום כספי.

לסעיפים 103 עד 107 המוצעים

הסעיפים המוצעים שעניינם "הודעה על האפשרות להגשת התחייבות ועירבון", "תנאי ההתחייבות וגובה העירבון", "תוצאות הגשת כתב התחייבות ועירבון או אי-הגשתם", "הפרת התחייבות" ו-"השבת העירבון", מסדירים את ההליך המנהלי לשימוש במנגנון ההתחייבות להימנע מהפרה. הליך זה מתחיל במתן הודעה לפי סעיף 103 על האפשרות להגיש התחייבות ועירבון במקום העיצום הכספי, וזאת כאשר קיימת תשתית עובדתית המעידה על ביצוע הפרה בת-עיצום כספי. בהמשך לכך מתאפשר למפר לכאורה להגיש כתב התחייבות ולהפקיד עירבון לפי סעיף 104 המוצע, כאשר יושב ראש המועצה רשאי לקבוע תנאים נוספים שייכללו בהתחייבות במטרה לגרום להקטנת הנזק מההפרה או למניעת הישנותה. ככל שהמפר הגיש כתב התחייבות והפקיד עירבון בתוך 30 ימים ממועד קבלת ההודעה, קובע סעיף 105 המוצע כי לא יוטל עליו עיצום כספי, אולם ככל שלא עשה אחד מאלה בתוך פרק זמן זה, יושב ראש המועצה ימסור למפר לכאורה הודעה על כוונת חיוב לפי סעיף 91. סעיף 106 המוצע קובע מנגנון למקרה שבו המפר לכאורה הפר את אחד מתנאי ההתחייבות שלו במהלך תקופת ההתחייבות, או ביצע במהלכה הפרה נוספת של אותה הוראה, ואילו סעיף 107 קובע כי אם המפר עמד בתנאי ההתחייבות יוחזר לו בתום תקופת ההתחייבות העירבון שהפקיד בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.

לסעיף 108 המוצע

לעיתים מעשה אחד של המפר יכול להוות הפרה של מספר הוראות בחוקים מאסדרים שונים שניתן להטיל עליו עיצום כספי גם בשל הפרתם. לכן, מוצע לקבוע כי על מעשה אחד שמהווה הפרה הן לפי הוראות חוק זה והן לפי הוראות חוק אחר, ניתן להטיל רק עיצום כספי אחד. הוראה זו מגלמת את המחויבות של הרשות שלא להטיל סנקציות במידה העולה על הנדרש. כך, במידה שהמפר קיבל מיושב ראש המועצה הודעה על כוונת חיוב לגבי מעשה שבשלו שילם כבר עיצום כספי, יוכל לטעון כחלק מזכות הטיעון כי אין להטיל עליו עיצום כספי נוסף מכוח הוראה זו.

לסעיף 109 המוצע

מוצע לקבוע כי על כל החלטה סופית של יושב ראש המועצה יהיה ניתן להגיש עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים. עוד מוצע להבהיר כי עיכוב ביצוע החלטה של יושב ראש המועצה והחובה לשלם את סכום העיצום הכספי כפופה להסכמה של יושב ראש המועצה או להחלטה של בית משפט גם בהעדר הסכמה. עוד מוצע כי במקרה של קבלת העתירה והשבת סכום העיצום הכספי, כולו או חלקו, יוחזר הסכום בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, כדי למנוע פגיעה כלכלית במפר שטענותיו נמצאו מוצדקות.

לסעיף 110 המוצע

מוצע לחייב את יושב ראש המועצה לפרסם את החלטותיו בדבר הטלת עיצום כספי באתר האינטרנט של הרשות, וזאת כדי ליצור שקיפות ביחס להפעלת שיקול דעתו של יושב ראש המועצה. באמצעות הפרסום מובטחת בקרה

ציבורית על כך שהשימוש בסמכות להטיל עיצום כספי הוא שוויוני וענייני. כמוצע בסעיף, החובה לפרסם חלה על ההחלטות בדבר הטלת העיצומים הכספיים, סכומי העיצומים הכספיים שהוטלו והמקרים והשיעורים שבהם הם הופחתו. מידע זה יאפשר בחינה רוחבית מושכלת של הטלת העיצומים הכספיים ויאפשר למפר לדעת כי העיצום הכספי המוטל במקרה שלו תואם את המדיניות הכללית הנוגעת להפעלת הסמכות האמורה. על פי הסעיף המוצע, ככל שמדובר במפוקחים שהם יחידים, לא יפורסמו שמותיהם, לשם שמירה על פרטיותם. יחד עם זאת, ככל שנדרש להזהיר את הציבור מפני התנהלות של מפר מסוים, על אף שמדובר ביחיד, ניתן יהיה לפרסם את שמו ובלבד שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו קודם לכן. מוצע להבהיר כי חובת הפרסום כפופה למגבלות המנויות בסעיף 9(א) לחוק חופש המידע. עוד מוצע להבהיר כי הממונה רשאי שלא לפרסם פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק חופש המידע, כדוגמת מידע שהוא סוד מסחרי. עם זאת, על אף חשיבותו של הפרסום כמפורט לעיל, הרי שכדי למנוע פגיעה מעבר לנדרש במפר כתוצאה מהפרסום האמור, מוצע להגביל את תקופת הפרסום לארבע שנים אם מדובר בתאגיד, ולשנתיים אם מדובר במפר יחיד.

לסעיף 111 המוצע

מוצע לקבוע כי תשלום עיצום כספי או המצאת התראה מינהלית לפי חקיקת התכנים המסחריים, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם אם הפרת ההוראה בחוק מהווה גם עבירה פלילית. ואולם, מוצע להבהיר כי לא יתאפשר לנקוט במקביל בהליכי אכיפה מינהלית ופלילית ויהיה צורך בבחירה באחד ממסלולי אכיפה אלו. עניין זה יוכרע בתיאום בין הגורם המוסמך לעניין הגשת כתב אישום לבין יושב ראש המועצה. מוצע כי הגשת כתב אישום אחרי המצאת הודעה על כוונת חיוב או התראה מינהלית תתאפשר רק אם התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת. במקרה של הגשת כתב אישום לאחר תשלום סכום העיצום הכספי יוחזר למפר הסכום ששולם כשהוא נושא הפרשי הצמדה וריבית.

לסעיף 112 המוצע

מוצע לקבוע כי ההוראות שחלות על הגופים השונים מכוח חוק זה יחולו ללא תלות באמצעי האספקה של התכנים האמורים. הטעם לכך הוא שתופעת ההתלכדות בשוק התקשורת (Convergence) הובילה לכך שספקי תכנים יכולים כיום להפיץ את תכניהם באמצעות מספר מדיומים שונים (טלוויזיה מסורתית, אתר אינטרנט, אפליקציית סטרימינג ועד). משכך, בניגוד לעבר, סוג המדיום דרכו מופץ התוכן הוא בעל חשיבות פחותה, ונדרש לוודא כי ההוראות הקבועות בחוק זה יישמרו במנותק מאמצעי ההפצה הספציפי שנבחר. כך לדוגמה, ההוראות לעניין תוכן שיווקי ותכנים אסורים יחולו בין אם ספק התכנים הרשום בחר לספק את תכניו דרך ממשק ייעודי ובין אם דרך אתר לשיתוף תכנים.

לסעיף 113 המוצע

מוצע לקבוע כי שר התקשורת יהיה ממונה על ביצוע חוק זה, ולשם כך יוסמך אף להתקין תקנות לביצועו ככל הנדרש.

לפרק יד' המוצע

כדי לאפשר את לגופים הכפופים לאסדרה הקיימת היום בתחום השידורים להיערך לאסדרה המוצעת בהצעת חוק זו, ולשקלל את צעדיהם בהתאם. מוצע לקבוע הוראות מעבר פרטניות כמפורט להלן.

לסעיף 114 המוצע

מוצע לקבוע הגדרות ייעודיות להוראות המעבר, שכן הוראות אלה מפנות לחיקוקים ולבעלי רישיונות המוסדרים מכוח חוק התקשורת וחוק הרשות השניה אשר צפויים להשתנות עם כניסת הצעת החוק לתוקף.

להגדרה "אפיק קיים" – הגדרה זו מפנה להגדרה הקיימת היום בסעיף 37ד לחוק הרשות השניה, ועניינה באפיקי השידור שבהם הוט ויס שידרו את שידוריהם של בעלי הרישיונות לטלוויזיה, כגון הערוצים המסחריים (הברודקאסט).

להגדרה "בעל רישיון זעיר ייעודי" – הגדרה זו מפנה להגדרה הקיימת היום בסעיף 171 לחוק הרשות השניה, ועניינה בגופים שקיבלו בעבר רישיון זעיר לפי סעיף 16ד לחוק התקשורת (טרם ביטולו), ואשר כוללים בתכניהם ייעוד מיוחד.

להגדרה "בעל רישיון לשידורים" – הגדרה זו מפנה להגדרה הקיימת היום בחוק התקשורת המתייחסת לבעל רישיון לשידורי כבלים (הוט) ובעל רישיון לשידורי לוויין (יס).

להגדרה "הגורם המפעיל" – עניינה של הגדרה זו בגוף המפעיל את מערך השידור הספרתי (עידן פלוס) בהתאם לחוק הפצת שידורים.

להגדרה "הפצה" – כפי שיפורט להלן מוצע לקבוע הוראת מעבר שעניינה הפצת השידורים של בעלי רישיונות טלוויזיה לפי חוק הרשות השניה. לעניין זה מוצע לקבוע כי הפצה היא העברה של תכנים, ובכלל כן שידורי טלוויזיה, על כל תשתית הפצה כמו כבלים, לוויין, ורשת האינטרנט.

להגדרה "חוק הפצת שידורים הישן", "חוק הרשות השניה הישן" ו-"חוק התקשורת הישן" – הגדרות אלה מפנות לחיקוקים המסדירים היום את שוק השידורים, ואשר צפויים להשתנות כחלק מהתיקונים העקיפים שיתווספו להצעת החוק. מאחר והוראות המעבר נועדו להמשיך חלק מההסדרים הקבועים בחיקוקים אלה לפרק זמן מוגבל, מוצע להגדירם כאן.

"רישיון לשידורי טלוויזיה" – הגדרה זו מפנה לכל רישיון שניתן לפי חוק הרשות השניה, ובכלל כן הרישיונות שניתנו לערוצים המסחריים (הברודקאסט) (קשת ורשת).

לסעיף 115 המוצע

לסעיפים קטנים (א) ו-(ב)

בהמשך להמלצות הוועדה, הצעת חוק זו מבטלת למעשה את ההגבלות הקיימות היום על המודלים הכלכליים בשוק אספקת התכנים האודיו-ויזואליים - בהן חובת ההעברה בחינם של הערוצים המסחריים (הברודקאסט), חובת הקצאת אפיקים קיימים (כהגדרתם לעיל) לערוצים אלה, ואיסור שידור פרסומות בפלטפורמות המסורתיות. ביטול הגבלות אלה יאפשר להביא לשוק מגוון ותחרותי יותר ויעניק לשחקנים חופש כלכלי לפעול בשוק בהתאם ליכולותיהם.

עם זאת, כאמור בהמלצות הוועדה ישנה חשיבות במעבר הדרגתי מהמודל הכלכלי הישן למודל הכלכלי החדש. בפרט צוין כי שינוי האסדרה עלול להביא לזעזוע עסקי משמעותי לכל השוק, אשר יכולות להיות לו השלכות מרחיקות לכת על השחקנים הפועלים בו. מעבר ישיר למודל כלכלי חדש יכול להיות מנוצל על ידי שחקנים מסוימים לפגיעה בשחקנים אחרים. לעומת זאת, מעבר הדרגתי יאפשר לכלל השחקנים להתמודד בהדרגה עם המצב החדש, לגוון את מקורות ההכנסה שלהם ולבוא בהסכמים עסקיים ארוכי טווח עם מתחריהם, וזאת ללא שעומדת מעליהם חרב המעבר.

משכך מוצע לאפשר לערוצים המסחריים (הברודקאסט), ולפלטפורמות המסורתיות להעריך למודל הכלכלי החדש בפרק זמן של שלוש שנים, תוך ניצול מגמת המעבר הקיימת – גם מצד הפלטפורמות המסורתיות - לאספקת תכנים על גבי רשת האינטרנט. בהתאם להסדר המוצע, בשידורים המופצים על גבי תשתית הכבלים והלוויין ימשיך לחול המודל הכלכלי הישן. בהתאם לכך, תמשיך לחול חובת ההעברה של הערוצים המסחריים במתכונתה הנוכחית וימשיך לחול מודל ההכנסה המפוצל, המבחין בין דמי מנוי לפרסומות. לעומת זאת, בכל בנוגע לתכנים המסופקים על גבי רשת האינטרנט יחולו ההסדרים החדשים הקבועים בחוק זה. כך בעצם ינוצל השינוי הטכנולוגי - שהוא משמעותית בשנים האחרונות, נוכח הפריסה הנרחבת של סיבים אופטיים בישראל - לטובת מעבר הדרגתי למודל החדש.

לאחר שלוש שנים תבוטל הוראת המעבר וההסדרים הקבועים בחוק זה יחולו על כל ספקי התכנים, ללא תלות בתשתית ההפצה שלהם. תקופה זו תאפשר לשחקנים השונים פרק זמן מספק על מנת לגוון את מקורות ההכנסה שלהם ועל מנת לייצר את השינויים הטכנולוגיים והתפעוליים הנדרשים להם על מנת למצב את עצמם כשחקנים מרכזיים בשוק אספקת התכנים האודיו-ויזואליים החדש והמאוחד.

לסעיף קטן (ג)

על מנת לאפשר גמישות לרשות להגיב לתמורות שעשויות לחול בשוק התכנים האודיו-ויזואליים בתוך פרק הזמן של הוראת המעבר, וכן לשינויים במתכונת הפעילות של השחקנים הקיימים, מוצע להסמיך את המועצה לקצר את משך תקופת המעבר לשנתיים אם ראתה שהדבר נדרש לצורך קידום התחרות בתחום אספקת התכנים האודיו-ויזואליים או לשם שמירה על טובת הציבור.

לסעיף 116 המוצע

מוצע לקבוע הוראת מעבר לבעל רישיון זעיר ייעודי (כהגדרתו לעיל). כאמור, ערוץ ייעודי נועד לתת מענה למגזרים ולנושאים שאינם זוכים בדרך כלל לייצוג הולם באמצעי התקשורת המרכזיים. בעבר ערוצים אלה קיבלו רישיון מכוח חוק התקשורת, עד שעברו לפיקוח של הרשות השנייה בשנת 2018. על ערוצים אלה חלות חובות שונות מכוח רישיונם, והפלטפורמות המסורתיות נדרשו לשאת אותם בחינם, בהתאם להוראת מעבר שנקבעה בעניינם. על מנת לאפשר לערוצים אלה זמן הערכות לקראת האסדרה המוצעת בהצעת חוק זו, מוצע לקבוע כי עד תום שלוש שנים מהמועד הקובע ימשיכו הפלטפורמות המסורתיות לספק את תכניהם באותו אפיק בו שודרו ערב המועד הקובע.

לסעיף 117 המוצע

עניינו של סעיף זה באסדרת מערך עידן פלוס. כיום מופצים על גבי המערך כלל ערוצי הטלוויזיה אשר נדרשים להיות פתוחים לצפייה בידי הציבור בלא תשלום ובלי שהציבור יהיה חייב לרכוש מנוי לשירות מספק תוכן כלשהו. גופים אלה כוללים את הערוצים המסחריים (ערוצי הברודקאסט), ערוצי תאגיד השידור הישראלי וערוץ הכנסת. מוצע לקבוע כי בפרק זמן של שלוש שנים מהמועד הקובע, תימשך הפעלתו באותה מתכונת. בפרק זמן זה יבחן שר התקשורת, בהתייעצות עם יושב ראש המועצה, האם יש צורך בהמשך הפצת שידורי המערך אף לאחר שלוש שנים-תקופת המעבר. עוד מוצע לקבוע כי בבחינה כאמור יתחשב השר בביקוש הקיים בציבור להפצת השידורים ובעלות המשך ההפצה. במידה וימצא השר כי המשך ההפצה אינו נחוץ הוא יהיה רשאי להורות על הפסקת פעילות המערך.

לסעיף 118 המוצע

על מנת שהמועצה תוכל לפקח כנדרש על הוראות המעבר, מוצע להעמיד לרשותה את כלל סמכויות האכיפה הקבועות בפרק יב' המוצע.